

இந்தியாவின் அறிவுசார் வரலாறு

நூலாசிரியர்

முனைவர் .ஆர்.செல்வராஜு

இணைப் பேராசிரியர், & வரலாற்றுத் துறை தலைவர்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்.

வரலாற்றுத் துறை, மனோன்மணியம்

சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

(தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்கம்)

திருநெல்வேலி - தமிழ்நாடு- 627 012.

ஆகஸ்ட்-2024

வ.எ அலகு

உள்ளடக்கம்

ப. எ

1. I அறிஞர் வரலாறு மற்றும் அதன் தாக்கம் - இந்திய ரெனசான்ஸ் - ராஜா ரம்மோன் ராயர் - தயாநந்த சரஸ்வதி - சைது அஹமத் கான் - விவேகானந்தர் - அந்நி பெசண்ட் 1-46
2. II முதன்மை தேசியவாதிகளின் பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் - தாதாபாய் நாரோஜி - ஆர்.சி.டட் - எம்.ஜி.ரணாடே - ஜே.சி.குமரப்பா. 47-78
3. III பாலகங்காதர் திலக் - ஆரோபிந்தோ கோஷ் - சுப்ரமணிய பாரதி - எம்ஜின்னா .ஏ. 79-96
4. IV சமூக சிந்தனையாளர்கள்: ஜோதி ராவ் புக்வே - பெரியார் ஈ.வி. ராமசாமி - பி.ஆர். அம்பேத்கர், ஐயோதிதாசு பண்டிதர் — ம.ந. ராய் 97-151
5. V மகாத்மா காந்தி மற்றும் தேசியவாதம் - ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் நாடு கட்டமைப்பு - ஜயா பிரகாஷ் நாராயணன் மற்றும் முழு புரட்சி.. 152-176

அலகு-I

அறிஞர் வரலாறு மற்றும் அதன் தாக்கம்- இந்திய ரெனசான்ஸ்- ராஜா ரம்மோன் ராயர் - தயாநந்த சரஸ்வதி - சைது அஹமத் கான் - விவேகானந்தர்- அந்நி பெசண்ட்

நோக்கங்கள்

- ✓ ராஜா ரம்மோன் சமூக மற்றும் மதப் புதுப்பிப்புகளின் விளக்கவும்.
- ✓ தயாநந்த சரஸ்வதியின் வேதப் பாரம்பரியங்களை புரிதல் .
- ✓ சைது அஹமத் கானின் சமுதாய மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தங்களை காண்க

வாழ்க்கை வரலாறு

ராஜராம் மோகன் ராய் 1772 மே 22-ஆம் தேதியன்று பங்களாவின் ரதனகரில் , ஒரு ஆரிய ப்ராமண குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவரது தந்தை ராமகாந்தா ராய் , மஹராணி ஆப் பூர்ட்வானின் கீழ் வரி அதிகாரியாகவும் நில உரிமையாளராகவும் இருந்தவர். ராம்மோஹனின் ஆரம்பக் கல்வி பாட்டினாவில் பர்சியன் மற்றும் அரபிக் மொழிகளில் இருந்தது. அங்கே அவர் குர்ஆன், சுனி மிஸ்திக் கவிகளின் படைப்புகள் மற்றும் பிளேட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டிலின் அரபிக் மொழிபெயர்ப்புகளைப் படித்தார். பின்னர் அவர் வாரணாசிக்கு சென்று சான்ஸ்கிரித் படித்து , குறிப்பாக வேதங்கள் மற்றும் உபநிஷதங்களை படித்தார். பத்தாம் வயதில் திரும்பி, அவர் இந்து

முனிவர்களின் மூடுபனியைக் குறித்த ஒரு விவேகமான
விமர்சனத்தை எழுதியுள்ளார் , இதனால் பல்வேறு
இடங்களிலிருந்து விமர்சனங்களை சந்தித்தார். இதனால்
ராஜராம் மோகன் ராய் தனது இல்லத்தைக் கைவிட்டார்.

அவரும் பின்னர் வதிவிடங்களை மாற்றி , திபெட்டுக்கும்
சென்று, புத்திரம் பற்றிய நேரடி அறிவைப் பெற்றார். அப்புறம்
வாரணாசிக்கு சென்று அத்வைத வேதாந்த தத்துவத்தின்
சான்ஸ்கிரித் உரைகளை மேலும் படித்தார். 1814 முதல் 1835
வரை, அவர் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனியில் பணியாற்றி , முதலில்
வுட்போர்டும் பின்னர் டிக்பியிடமும் தனிப்பட்ட டிவானாகப்
பணியாற்றினார். இங்கிலாந்து சுழற்சி அதிகாரிகளுடன் ,
குறிப்பாக டிக்பி உடன் தொடர்பு அவரின் மேம்பட்ட ஈரிய
வேதாந்த தத்துவம் பற்றிய பார்வை ஆராய்ச்சியை
முன்னிறுத்தியது. 1814-ல் அவர் தனது பணியிலிருந்து விலகி ,
கல்கத்தாவிற்கு சென்றார் , அங்கு அவர் தன் வாழ்க்கையை மத ,
சமூக மற்றும் அரசியல் சீர்திருத்தங்களுக்காக அர்ப்பணித்தார்.

1830 நவம்பர் மாதம் , அவர் sati (விதவைகளின் கத்தி
விடுவிப்பு) தடை சட்டத்தை ரத்து செய்ய முடியும் என்று
எதிர்பார்க்கும் இடத்தில் உள்ளே நுழைந்தார். 1829 இல்

வில்லியம் பெண்டிங்கால் (இந்தியாவின் பிரிட்டிஷ் ஆளுநர்)
அதனைத் தடைசெய்யும் போது இந்து புராதன வாதிகள்
அதற்கான பல்வேறு பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டனர்.
மீண்டும், ராஜராம் மோகனுக்கு 'ராஜா' பட்டம் வழங்கப்பட்டது ,
இதன் மூலம் அவர் மொகுல் பேரரசின் உரிமையாளரின்
கோரிக்கைகளை பிரிட்டிஷ் அரசனுக்கு முன்பாக பரப்புவார்.
இங்கிலாந்தில், ராஜராம் மோகன் அரசன் மற்றும் ஈஸ்ட் இந்தியா
கம்பெனியின் இயக்குனர்களால் சிறந்த வரவேற்பை பெற்றார்.
இங்கிலாந்தில் அவர் முக்கியமாகச் செய்யப்போன செயல்களில்
ஒன்றாக இந்தியாவின் வருமானம் மற்றும் நீதித்துறை
அமைப்புகள் பற்றிய எம்பரோசுவின் சுட்டிகட்டாய அனுமதி
வழங்கியது.

ராஜராம் மோகன் ராய் இந்தியாவில் புத்துணர்வு மற்றும்
நவீன சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தினார். இதை அடைய அவரின்
பரந்த அறிவியலினை முறையாகப் பயன்படுத்தினார் , இது
பர்சியன்-அரபிக், கிரேக்க மற்றும் நவீன மேலை சிந்தனைப்
படிப்புகளில் இருந்தது. அவர் 10 மொழிகளில் பறை எடுப்பவர் –
பர்சியன், அரபிக், சான்ஸ்கிரித், ஆங்கிலம், உருது, இந்தி, ஹிப்ரு,
கிரேக்கம், லத்தீன் மற்றும் பிரெஞ்சு. அதோடு அவர் பிரெஞ்சு

புரடவுகளும், நெய்பிள்ஸ், ஸ்பெயின், ஐர்லாந்து, லத்தீன் அமெரிக்காவில் நடந்த விடுதலைப் போக்குகளாலும் பல்வேறு இடங்களில் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டார். எனவே , அவரது கவலைகளும் சிந்தனைகளும் இந்தியாவுக்குள் மட்டுமல்லாமல் உலகளாவிய அளவிலும் பரவியது. இதை ஜெரமி பெண்டாம் , சி.எப். ஆண்ட்ரூஸ் , ப்ரஜேந்திரநாத் சீல் மற்றும் ரபிந்திரநாத் தாகோர் உள்ளிட்டவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆண்ட்ரூஸ் அவரை 'பூமிக்கே பங்களிப்பதற்கான முன்னோடி ' என்று அழைத்தார், மேலும் பெண்டாம் , ராஜராம் மோகனுடன் இங்கிலாந்தில் சந்திப்பதற்குப் பிறகு , அவருக்கு ஒரு கடிதத்தில் 'உலக மக்களின் சேவைக்கான துணைவரின் நிதானமான பாராட்டுக்கள்' என்று தெரிவித்துள்ளார்.

ஒரு நாள் வந்தது , அப்போது ராம்மோகன் ராய் தனியாக மனித குலத்தின் பொதுவான உரிமைக்கு தன் நிலையை வகுத்தார் மற்றும் இந்தியாவை உலகத்துடன் இணைக்க முயன்றார். அவரது பார்வை பழமையான சடங்குகள் மற்றும் சூ் பிரணிகளால் மங்கவில்லை ”. ராஜராஜ ராம்மோகன் ராய் இந்தியாவில் புத்துணர்வு மற்றும் சீர்திருத்தக் காப்பாளரான நவீனமயமாக்கலின் யுகத்தை ஆரம்பித்தார். அவர் நமக்கு

உண்மை எல்லாருக்கும் சொந்தமானது என்று கற்றுக்கொடுக்கும், நாம் இந்தியர்களாக உலகின் முழுவதையும் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறினார். ராம்மோகன் இந்தியாவின் அறிவை காலப்பகுதியில் மற்றும் இடத்தில் விரிவாக்கினார்.

ராஜராம்மோகன் ராயின் உடனடி சிக்கல் அவரது சொந்த பங்காளி பங்களாவின் மத மற்றும் சமூக வீழ்ச்சியானது. ராஜராம் மோகன் மூன்று அணுகுமுறைகளை சமூக-மத சீர்திருத்தத்திற்கு ஏற்படுத்தினார்: (i) அவைஅரிதான மற்றும்/அல்லது சமூக வசதிக்கு மாறான மத விதிமுறைகளையும் பழக்கங்களையும் வெளிப்படுத்தி அவற்றை அவமானப்படுத்துதல் ; (ii) நவீன மேலை கல்வி முன்னெடுத்தல் ; மற்றும் (iii) இந்த இரு திட்டங்களுக்கு அரசியலான ஆதரவு அளித்தல்.

பங்களா சமூகத்தின் பல வீழ்ந்த அம்சங்களை விமர்சித்துப் பிழைத்தார் ராஜராம்மோகன். அவரது முதல் வெளிவருமான படைப்பான "துஃபல் உல் முவஹிட்டின்" (ஒரு கடவுளை வழிபடுபவருக்கான பரிசு) (1803-4-இல் மூர்ஷிடாபாத்தில் வெளியானது, அங்கு அவர் அவ்வப்போது வாழ்ந்தார்) பிலாசியனில் எழுதப்பட்டது மற்றும் அரபியில் முன்குறிப்பும் இருந்தது. இதில் அவர் இந்து மதத்தின் அபூதிகமான மத

நம்பிக்கைகள் மற்றும் ஊழிய வழிமுறைகளை

வெளிப்படுத்தினார், அவை புதுப்பிக்கப்படாதவை மற்றும்

பிழைகள் போன்றவை: தீர்க்கமுடிவுகளை , நபர்களை மற்றும்

அதிசயங்களை நம்புதல் , நதியில் நீந்தி தற்கொலை செய்யும்

தியானங்கள், மரத்தை வழிபடுதல் அல்லது புறாக்களாக வாழ்ந்து

பிழைகளை மன்னிக்கும் உயரிய பாண்டிதர்களிடம் குற்றங்களை

வாங்கி விடுதல் , மற்றும் 'சாப்பிடுவதற்கும் குடிப்பதற்கும் ,

தூய்மையும் மற்றும் தூய்மையற்றதாகவும் , பயனுள்ளதாகவும்,

பயனற்றதாகவும் உள்ள பயனற்ற கடுமைகள் மற்றும் தவறுகள்'

`ராஜராம்மோகன் குறிப்பாக மதச் சடங்குகளையும்

வழிபாடுகளையும் கவலைப்பட்டார். அவர் கூறியபடி , "அவர்கள்

தங்கள் தனிப்பட்ட மத சடங்குகளின் பெயரில் , மக்கள்

ஒருவருக்கொருவர் இடையே வெறுப்பினை உருவாக்குகின்றனர்,

அந்த அண்டம் உடையவருக்கு தனித்துவமான குணங்களை

வழங்கி, மற்றும் எங்கும் ஹராம் (தடைசெய்யப்பட்டவை) மற்றும்

ஹலால் (சட்டபூர்வமானவை) ஆகிய மத வழிகாட்டிகளையும்

பின்பற்றுகின்றனர்".

பெண்களின் விடுதலை

ராஜா ராம்மோகன் ராய் , பெண்களின் விடுதலை மற்றும் குறிப்பாக சதியை (விதவைகளை எரிக்கப்படும் பழக்கம்) ஒழிப்பதற்கான முன்முயற்சியில் நன்கு அறியப்படுகிறார். டேவிட் கோப் என்பவரின் வார்த்தைகளால் கூறுவதாயினும் , அவர், 'பங்களா இந்து பெண்கள் கல்வியற்றவளாகவும் , எழுத்தறிவின்றி, சொத்துரிமை கண்ணோட்டம் இல்லாமல் , பாலீசல் முன்பே திருமணம் செய்து , புறதாவில் அடைக்கப்பட்டு , விதவையாகி எரித்து கொல்வதை சதியெனும் மூர்கமான பழக்கத்தின் மூலம் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்' என்று கண்டுபிடித்தார்.

இந்த வன்முறை நடமாட்டங்களிலிருந்து பெண்கள் விடுபடாதிருந்தால், இந்து சமூகம் முன்னேற முடியாது என்று ராஜா ராம்மோகன் உணர்ந்தார். சதியை அவர் 'ஒவ்வொரு மனிதாபிமான மற்றும் சமூக உணர்ச்சிகளையும் மீறுதல் ' என்று குறிப்பிட்டார் மற்றும் 'ஒரு இனத்தின் ஒழுக்க முறையின் சீரழிவின் சிக்னலாக ' அதை விளக்கினார். அதேபோல் , அவர் ஒருங்கிணைந்த கிறிஸ்தவத்தின் தூய்மையின் கருத்தை எதிர்க்கும்போல், மனைவி தன் கணவரின் பாவங்களுக்கு உடன் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டையும் மறுத்தார்.

அவ்வாறே, மனைவி கணவரின் இறப்புக்குப் பிறகு தனது வாழ்வை தொடரலாம் என புனித நூல்களைக் கொண்டு அதை ஆதரித்தார்.

ராஜா ராம்மோகன் ராயின் பிரச்சாரத்தின் காரணமாக , 1829 ஆம் ஆண்டில் லார்ட் பெண்டின்க் சதியை தடை செய்தார். ராஜா ராம்மோகன் ராய் விதவைகளை மறுதெரிவுக்கு , பெண்கள் கல்வி மற்றும் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை என்று பரிந்துரைத்தார்.

நவீன மேற்கத்திய கல்வியின் முன்னோடி

ராஜா ராம்மோகன் ராய் நவீன மேற்கத்திய கல்வியின் முன்னோடியாக விளங்கினார். அவர் நம்பியபடி , இந்து சமுதாயத்தில் உள்ள மாயைகளையும் , மதப் பாரம்பரியங்களில் உள்ள அநீதிகளையும் எதிர்கொள்ள நவீன கல்வி முக்கியமாக உதவும். பண்டைய சம்பிரதாயங்களாகிய சம்ஸ்கிருத நூல்களை மட்டுமே படிப்பது, நாட்டை இருளில் வைத்திருக்கும் என்று அவர் கூறினார். தனது பிரபலமான கல்வி குறித்த கடிதத்தில் , லார்ட் ஆமர்ஸ்டுக்கு எழுதியதைப் பார்க்கையில் , அவர் கூறினார்: "இவ்வாறு இருந்திருந்தால் , பிரிட்டிஷ் நாடு உண்மையான அறிவை அறியாமல் இருக்க வேண்டும் எனக்

கருதப்பட்டிருந்தால், பேக்கன் சித்தாந்தத்தை தேர்வு
 செய்யாதிருப்பார்கள், இது மூடபுராணங்களில் மனதை
 அடைத்துக் கொள்ளும் வேதியியல் திட்டத்தை மாற்றும் ஆற்றல்
 இருந்திருக்காது. அதேபோல , சம்ஸ்கிருத கல்வி முறை
 எப்போதும் இந்த நாட்டை இருளில் வைத்திருப்பதாக
 இருந்திருக்கின்றது என்றால் , இது பிரிட்டிஷ் சட்டமன்றத்தின்
 திட்டமாக இருக்குமாறு. ஆனால், நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றம்
 அரசின் நோக்கமாக இருப்பதால் , அது இதற்கு பிறகு ஒரு
 சுதந்திரமான மற்றும் அறிவுதிருத்தமான கல்வி முறையை
 மேம்படுத்தும், அதில் கணிதம் , இயற்கை தத்துவம் , இரசாயனம்,
 anatomy மற்றும் பிற பயனுள்ள அறிவியல்களை உட்படுத்தி".
 1816-ஆம் ஆண்டில், ராஜா ராம்மோகன் ஒரு ஆங்கில பள்ளியை
 நிறுவினார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு , அவர் இந்து கல்லூரி
 துவக்கும் முயற்சியில் ஆதரவு அளித்தார். 1825-ஆம் ஆண்டில் ,
 அவர் வேதாந்த கல்லூரி தொடங்கினார் , இதில் மேற்கத்திய
 அறிவியலை இந்திய அறிவியலுடன் இணைத்து படிக்குமாறு
 திட்டமிடப்பட்டது.

அவரது அரசியல் சிந்தனைகள்

ராஜா ராம்மோகன் ராயின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சிந்தனைகளில், லிபரல்-காபிடலிஸ்ட் மற்றும் ஃபியூடல்-அரிஸ்டோக்ராட்டிக் மதிப்புகள், கோலோனியல் மற்றும் பிறகால கோணங்களுக்கிடையே சில குழப்பங்கள் உள்ளன.

ராஜா ராம்மோகன் பதிலளித்த சமூக-வரலாற்றுப் மாற்றங்கள் எந்தவொரு தெளிவான மற்றும் எளிய கோட்பாடான அல்லது தத்துவவாதமான பார்வையை ஏற்க அனுமதிக்கவில்லை. அவருக்குப் முன்னர் விளங்கும் அதிரடியான சமூக-வரலாற்றுக் கொள்கைகள் எதிராக அவர் தன் எழுத்துக்களில், சுதந்திரமான மற்றும் வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய அம்சங்களை ஆதரித்தார் , மேலும் உருவாகி வரும் அரசியல் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைத் தன்மைகள் அவர் கருதினது போல ஒடுக்கக்கூடியதும் , வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் அம்சங்களையும் எதிர்த்தார்.

ஆத்மகுணமாக, தன்னுடைய அரசியல் சிந்தனையில் , அவன் ஆரம்பத்தில் , தன்னைத் தான் அறிந்திருந்தபடியே , பிரிட்டிஷ் ஆட்சி எதற்கும் எதிராக இருந்ததாக தெரிவித்துள்ளார்.

ஆனால் பின்னர் அவன் , அதனைப் பற்றிய விமர்சனங்களுடன் ,
அதன் அறிகுறி ஆதரவாளராக மாறிவிட்டான்.

ராஜா ராம்மோகன் ராயின் அரசியல் சிந்தனையின்
அடிப்படை கூறுகள் அவரது பொதுவான
வாழ்க்கைத்தத்துவத்தின் மூலம் உருவான பண்டைய கால
விரோதமான கோட்பாடுகளிலிருந்து வந்தவை எனக் கூறலாம்.
அவர் சமூகக் கொள்கை நெறிமுறைகளை உருவாக்கினார் , இதில்
தனியுரிமைத் தத்துவம் சமூக சாசன நெறிமுறைகளுடன் சேர்ந்து
அமைந்தது. பொருளாதார மற்றும் அரசியலில் , இரண்டின்
சுதந்திரத்தை அவர் ஒப்புக்கொண்டாலும் , மதத்தை இரண்டு
துறைகளிலும் ஒரு புத்திசாலித்தனமான ஒழுங்கு விதி ஆக மற்றும்
ஒரு சிறந்த அரசை உருவாக்கும் கருவியாகக் கருத்து
வெளியிட்டார்.

சமூக அதிகாரம் மற்றும் தனியார் சுதந்திரம்

ராஜா ராம்மோகன் ராயின் அரசியல் சிந்தனையை
சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவர் ஒரு சிறந்த இணைப்பாளர்
என எண்ணலாம். சமூக நெறிமுறைகளில் , அவர் சமூக
அதிகாரத்தையும் தனியார் சுதந்திரத்தையும் ஒருங்கிணைக்க
முயற்சித்தார். அவர் கூறுவது போல , தனியார் முன்னேற்றம்

சமூக முன்னேற்றத்தின் அளவுகோல் ஆகும் , ஆனால் சமூக முன்னேற்றத்தின் நிலைகள் உருவாக்கப்படுவதை மற்றும் பராமரிக்கப்படுவதை சமூக செயல் எடுக்காமல் தனியார் முன்னேற்றம் சாத்தியமில்லை.

லாக், கிரோஷியஸ் மற்றும் தாமஸ் பேன் போன்றவர்களுடன் ஒத்துப் பாருங்கள் , அவர் "இயற்கை உரிமைகள்" என்பதைத் தெளிவாக நம்பினார். இதில் உயிர் வாழும் உரிமை , சொத்து உரிமை , கருத்து சொல்வதற்கான உரிமை மற்றும் கூட்டாக சேரும் உரிமை ஆகியவை அடிப்படை "மனித உரிமைகள்" என COBREM உலகில் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளன.

என்றாலும், அவரது நீதி ஒழுங்கு பெந்தாமிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இருந்தது , அதாவது "எல்லா மக்களின் பெரும்பாலான மகிழ்ச்சியைக் காக்கும்" மேலும் , 'இயற்கை உரிமைகள் ' என்பது மற்றவர்களின் சம அளவு உரிமைகளை மீறுவதற்கான எந்தவொரு சாத்தியத்தையும் குறிக்காது என்பதை அவர் புரிந்தார்.

ஸ்வாமி தயானந்தர்

ஸ்வாமி தயானந்தர் ஒரு சிறந்த கல்வியாளர் , சமூக சீர்திருத்தவாதி மற்றும் கலாச்சார தேசியவாதியாகத் திகழ்ந்தார். அவர் ஒளியின் போர்வீரராக , இறைவனின் உலகில் ஒரு போர் வீரராகவும், மனிதர்களையும் நிறுவனங்களையும் உருவாக்கும் சிற்பியாகவும் விளங்கினார். ஸ்வாமி தயானந்தர் சரஸ்வதியின் மிகப்பெரிய சாதனை அரிய சமாஜத்தின் நிறுவலாகும் , இது கல்வி மற்றும் மதத்தின் துறையில் ஒரு புரட்சியை உருவாக்கியது. சமீப காலங்களில் இந்தியா அறிந்த மிக முக்கியமான சீர்திருத்தவாதி மற்றும் ஆன்மிக சக்தியாக ஸ்வாமி தயானந்தர் சரஸ்வதி விளங்கினார்.

தயானந்தர் சரஸ்வதியின் தத்துவங்களை அவரது மூன்று முக்கிய 7|௮ங்களான "சத்யார்த்த பிரகாஷ்" , "வேத பாஷ்ய புமிகா", மற்றும் "வேத பாஷ்யா" ஆகியவற்றில் அறிய முடியும். மேலும், அவரால் தொகுக்கப்பட்ட "அரிய பத்திரிகை" என்பதும் அவரது சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துகிறது. அரிய சமாஜத்தின் பெரிய நிறுவனர் என அழைக்கப்படும் தயானந்தர் , இந்தியாவின் அரசியல் கருத்துக்களின் வரலாற்றில் தனித்துவமான நிலையை வகிக்கிறார்.

அக்காலத்தில் இந்தியாவின் படித்த இளைஞர்கள் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் வெளிப்புற அம்சங்களை அடிமையாகப் பின்பற்றிக் கொண்டு , இந்திய மக்களின் திறமைகளுக்கும் கலாச்சாரத்துக்கும் எந்த முக்கியத்துவமும் அளிக்காமல் , இங்கிலாந்தின் அரசியல் அமைப்புகளை இந்திய மண்ணில் கொண்டு வரச் செயல்பட்டு வந்தபோது , தயானந்தர் மேற்கத்திய சமூக, கலாச்சார, அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக தைரியமாக சவால் விடுத்தார்.

இந்தோ-அரிய கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரிகத்தின் மிகப்பெரிய தூதராகவும், இந்தியாவில் மிக முன்னேறிய அரசியல் சிந்தனைகளின் விளக்கவாதியாகவும் அவர் திகழ்ந்தார். அவர் சில்வே மூர்த்தி வழிபாடு , ஜாதி அமைப்பு , கைக்கூலி, முன்னறிவிப்பு, குழந்தை கொலை , மணமகன் விற்பனை ஆகியவற்றுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தார். மேலும் , பெண்களின் விடுதலையும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்தையும் ஆதரித்தார். வேதங்களின் தலைமைத்துவத்தையும் இந்து சமயத்தையும் கருத்தில் கொண்டு , இஸ்லாமுக்கும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் எதிராகவும் செயல்பட்டு ,

சுத்தி இயக்கத்தின் மூலம் பிற மதங்களை மீண்டும் இந்து
சமயத்தில் கொண்டு வர ஆதரவளித்தார்.

தயானந்தர் அரசியல் சிந்தனைகளையும்

வெளிப்படுத்தியுள்ளார்; அவர் மாநிலத்தின் கோட்பாடு ,
அரசுகளின் வடிவங்கள், மூன்று சபைகளின் சட்டமன்றம், அரசின்
செயல்பாடுகள், மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி போன்ற கருத்துக்களை
விவரித்துள்ளார்.

சுய வரலாறு:

ஸ்வாமி தயானந்தர் 1824 ஆம் ஆண்டு கத்தியாவாரில்
உள்ள மோர்வி மாநிலத்தில் தன்காரா என்ற ஊரில் ஒரு சிராயு
பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவருடைய தந்தை கர்சாம்ஜி
திவாரி, சிவன் கோவிலில் அர்ச்சகராக பணியாற்றினார்.

தயானந்தரின் குழந்தை பருவ பெயர் மூலசங்கர். அவருடைய
தந்தையின் அன்பான பராமரிப்பின் கீழ் , தன்னுடைய
சிறுவயதிலேயே மூலசங்கர் வேதங்கள் , சமஸ்கிருத இலக்கணம்
மற்றும் சமஸ்கிருத மொழியில் நிபுணராக வளர்ந்தார்.

புத்தர் தனது வாழ்க்கையில் நடந்த சில சாதாரண

நிகழ்வுகளை கண்ட பிறகு புத்தரானது போல் , மூலசங்கரின்
வாழ்க்கையும் ஒரு முக்கியமான சம்பவத்தால் மாற்றமடைந்தது.

அவருக்கு பதினான்கு வயதான போது , சிவராத்திரி தினத்தில் குடும்பத்தினருடன் விரதம் இருந்தார். இரவில் குடும்பத்தினர் சிவனை வழிபட்டு உறங்கிய பிறகு , மூலசங்கர் வழிப்புடன் இருந்தார். அப்போது , பக்தர்கள் சிவனுக்கு அர்ப்பணித்த நெய்வேத்யத்தை ஒரு எலி சாப்பிடுவதை அவர் கவனித்தார்.

இந்த சம்பவம் அவரது மனதில் எதிர்மறையான எண்ணங்களை ஏற்படுத்தியது. அந்த சிவன் சிலை உண்மையான இறைவன் அல்ல என்று அவருக்கு தெரிந்தது. சிலை தன்னிடமிருந்து அர்ப்பணிக்கையை காப்பாற்ற முடியவில்லை என்றால், அது உலகத்தை எப்படி காப்பாற்றும் ? இது அவரை சிலை வழிபாட்டின் பயனற்ற தன்மை குறித்த அறிவுறுத்தலுக்கு கொண்டுசென்றது. இதனால் அவர் இந்து மதத்தின் தீமைகளுக்கு எதிராக ஒரு தீவிர போராளியாக மாறினார்.

அவரது தந்தை அவரின் சுதந்திரமான சிந்தனைகளுக்கு கட்டுப்பாடுகள் கொண்டு வர குடும்ப வாழ்க்கையில் அவரை ஈடுபடுத்த முற்பட்டார். ஆனால் , தயானந்தர் குடும்ப வாழ்க்கையில் இணைவதற்கு விருப்பம் இல்லாததால் , தனது வீட்டை விட்டு புறப்பட்டு மதுரா சென்றார்.

1861-ல் மதுராவில் , ஸ்வாமி ப்ரிஜானந்தருடன் சந்திப்பு
தயானந்தரின் வாழ்க்கையில் முக்கிய திருப்பமாக அமைந்தது.
அவருடைய சீடராக மாறி , அவர் பண்டைய மத ன்கங்களையும்
புராண நூல்களையும் சமஸ்கிருத இலக்கண நூல்களையும்
படித்தார். மதுராவில் அவர் தத்துவ அடிப்படை உன்னதமாக
உருவெடுத்தது. அதன் பின்னர் மூலசங்கர் **தயானந்த**
சரஸ்வதியாக மாறினார். அவரது குருவான ப்ரிஜானந்தரின்
ஆலோசனைப்படி, வேதத்தின் செய்தியை பரப்பவும் , பாரம்பரிய
இந்து மதத்தின் தவறான பழக்க வழக்கங்களுக்கு எதிராக
போராடவும் தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார்.
தயானந்தர் பிராமோ சமாஜத்தின் தொடர்பில்
இருந்தபோதிலும், வேதத்தின் மேன்மையை
ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் உயிர் மறுபிறப்பை அங்கீகரிக்கவும்
பிராமோ சமாஜம் தயார் இல்லை. தனது வாழ்க்கை
குறிக்கோளை நிறைவேற்ற , அவர் 10 ஏப்ரல், 1875 அன்று
மும்பையில் **அரிய சமாஜத்தை நிறுவினார்** . பின்னர் தனது
வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை அரிய சமாஜத்தின் கிளைகளை பல
இடங்களில் அமைப்பதில் செலவிட்டார்.

தயானந்தரின் சீர்திருத்த முயற்சிகள் பாரம்பரிய
இந்துக்களுக்கு எரிச்சலானதாக இருந்தது. இருந்தாலும்
தயானந்தர் கடும் விமர்சனங்களுக்கு மத்தியில் உறுதியுடன்
நின்றார். 30 அக்டோபர், 1883 அன்று உணவின் மூலம்
விஷப்பூசலால் அவர் உயிரிழந்தார்.

பெண்கள், கல்வி, மதம் மற்றும் ஜனநாயகம் குறித்து
தயானந்தர் பெண்கள் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றிய கேள்வியில்
குழந்தை திருமணம் மற்றும் கட்டாய விதவை வாழ்க்கையை
எதிர்த்து செயல்பட்டார். வேதங்கள் அனுமதிக்காத
நடைமுறைகள், குறிப்பாக குழந்தை விதவைகளின்
பரிதாபகரமான நிலை , தயானந்தரின் ஆழ்ந்த கவலையை
உருவாக்கின. சமூகத்தில் மறுமணம் செய்ய அனுமதி
இல்லாததால் விதவைகள் மிகவும் துன்பமாக வாழ்ந்து வந்தனர்.
இதனை மாற்ற , தயானந்தர் 'நிகோபா' (ஒரு விதவைக்கும்
விதவனுக்கும் இடையேயான நிலைத்தன்மையற்ற வாழ்வியல்
உறவு) எனும் முறையை முதலில் பரிந்துரைத்தார் ; பின்னர், அவர்
விதவை மறுமணத்திற்கும் ஆதரவு அளித்தார்.

ஆரியவர்த்தத்தின் (இந்தியாவின்) செழிப்பு என்று
அவரால் கருதப்பட்ட தினசரியில் கல்வி முக்கிய இடம் பெற்றது.

அவர் விரும்பிய கல்வி என்பது நீதிக்கண்காணிக்கப்படும் மற்றும் மத அடிப்படையிலானது, மேலும் அனைத்து வர்க்கத்தினருக்கும் மற்றும் பெண்களுக்கும் சமமாக கிடைக்க வேண்டும். இந்த கல்வியின் பொறுப்பை அரசர் அல்லது மாநிலமே ஏற்க வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

தயானந்தர் கட்டாய கல்விக்கு ஆதரவு தெரிவித்தார். இந்தியாவின் விழிப்புணர்வு இதனிலேயே உள்ளது என்று அவர் நம்பினார். அவர் விரும்பிய கல்வி அமைப்பு , இலக்கணம், தத்துவம், வேதங்கள், அறிவியல், மருத்துவம், இசை மற்றும் கலைகளை முக்கியமாகக் கற்றுத் தருவதை உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும்.

தயானந்த சரஸ்வதியின் அரசியல் தத்துவம் இரண்டு முக்கிய நம்பிக்கைகளைக் கொண்டது , அவற்றில் ஒரே நேரத்தில் சிறு முரண்பாடுகளும் காணப்பட்டது.

1. முதலில், 'ஒளிவூட்டப்பட்ட அரசாட்சியின் ' (Enlightened Monarchy) கருத்து - இதை அவர் மனுஸ்மிருதியில் இருந்து எடுத்துக் கொண்டார். இது தர்மத்தின் அடிப்படையில் நடக்கும் முழுமையான அரசாட்சியாகும்.

2. இரண்டாவது, தேர்தல் முறையின் (Elective Representation)

கருத்து - இது ஒரு ஜனநாயக அடிப்படை. வேதங்களில் சபை மற்றும் அரசரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன என்பதால் , இவற்றில் உண்மையில் முரண்பாடு இல்லை.

தேர்தல் முறையை வலியுறுத்தி , அரசரை சபையின் தலைவர் எனக் கருதினார். மேலும் , அரசியல், அவரது பார்வையில், நீதி மற்றும் ஆன்மிகத்துடன் நீடித்திருக்க வேண்டும் என்று உறுதியுடன் கூறினார். அதனால் , அரசியல் தலைவர்களுக்கு ஆன்மிகத் தலைவர்கள் வழிகாட்ட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

தயானந்தர் தனது ஜனநாயகத் தேர்தல் கொள்கையை மேலும் விரிவுபடுத்தினார்.

தயானந்தரின் அரசியல் கருத்துக்கள்

தயானந்த சரஸ்வதியின் அரசியல் எண்ணங்கள் அவரது வேதத் தெளிவிலிருந்து ஊக்கமடைந்தவை. அவர் வேதங்களைப் புதிய முறையில் விளக்கினார் , இது பாரம்பரிய அணுகுமுறைகளிலிருந்து மாறுபட்டது. அவரின் கூற்றுப்படி , வேதங்கள் அனைத்து அறிவியல் துறைகளுக்கும்

அடிப்படையாகவும் சர்வதேச நிலைப்பாட்டிற்கு ஏற்ற

உண்மைகளை கொண்டதாகவும் இருக்கின்றன. மருத்துவம் ,

கணிதம், இசை, விண்வெளி அறிவியல் , அரசியல் மற்றும்

பொருளாதாரம் ஆகியவையும் வேதங்களில் அடிக்கடி

அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டன.

மாநிலக் கொள்கை (Theory of State):

தயானந்தர் மாநிலத்தின் தோற்றத்தைப் பற்றி விசாரணை

செய்யவில்லை. பதிலுக்கு , முழுமையாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட

மாநிலத்தின் தன்மை மற்றும் அதன் நிர்வாகக் கட்டமைப்பின்

குணாதிசயங்களை விவாதிக்க உந்தப்பட்டது.

- மாநிலத்தின் நோக்கம் வாழ்க்கையின் உயர்ந்த

இலக்குகளை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என அவர்

கூறினார்.

- மாநிலம் மக்களது அத்தியாவசிய மற்றும் பொருளாதார

நலன்களையே கவனிக்காமல், அறம் (Dharma), பொருள்

(Artha), இன்பம் (Kama), மோக்ஷம் (Moksha) ஆகிய

நான்கு முக்கிய இலக்குகளை அடைய வழிவகுக்க

வேண்டும்.

- மனிதரை உலக பற்றுகளிலிருந்து விடுதலை செய்யவும்
மாநில நடவடிக்கைகள் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்
கருத்து தெரிவித்தார்.

அரசாட்சி அமைப்பு (Form of Government):

தயானந்தர் ஒரே நபரால் ஆட்சி செய்யப்படும் தனித்தாட்சி

அரசை முழுமையாக எதிர்த்தார்.

சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law):

தயானந்தர் சட்டமே உண்மையான அரசர் என்று

வலியுறுத்தினார்.

- வேதவாக்கியத்தின் போதனைகளை மேற்கோள் காட்டிய
அவரின் கூற்றுப்படி , "சரியான நீதியுடன் இருக்கும்
சட்டமே உண்மையான அரசரும் , உண்மையான
தர்மமுமாகும்."
- சட்டம் அரசரை விட மேல் இடத்தை பெற்றதாக அவர்
வர்ணிக்கிறார்.
- அவரது கூற்றுப்படி:
 - சட்டமே மக்களை பாதுகாப்பதற்கும் ஒழுங்கை
பராமரிப்பதற்கும் பயன்படும்.

- மக்கள் தூங்கும் போது கூட , சட்டமே விழித்து இருந்து அவர்கள் நலனை காக்கும்
- சரியான முறையில் நிர்வகிக்கப்படும் சட்டம் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் ; ஆனால், தவறான முறையில் நிர்வகிக்கப்படும் சட்டம் அரசரை கெடுக்கும்.
- மன்னருக்கு தண்டனை வழங்கும் போது, சாதாரண குடிமகனுக்கு வழங்கப்படுவதை விட ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

அரசின் செயல்பாடுகள் (Functions of Government):

தயானந்தரின் பார்வையில், அரசு சமூகத்தின் பிரதிநிதி ஆகும்.

- அது உள்ளக மற்றும் வெளி ஆபத்துகளிலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும்.
- மேலும், மனித வாழ்க்கையின் உயர்ந்த இலக்குகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
- தனிநபர்களுக்கு தனியார் சொத்து வைத்திருக்கும் உரிமையை அவர் ஒப்புக்கொண்டார்.

- ஆனால், சொத்து பகிர்வில் சமமில்லாமை இருந்தாலும் , செல்வந்தர்கள் அரசுக்கு தொல்லை தரக்கூடும் என அவர் எச்சரிக்கிறார்.

மஹரிஷி தயானந்தர் பற்றிய ஒரு முழுமையான புரிதலை பெற , அவரது சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் சிந்தனைகளை இரு கோணங்களில் காண வேண்டியது அவசியமாகிறது.

1. சமூக சீர்திருத்தவாதி:

- தயானந்தர், வேதத்தின் ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு , சமூக சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மத சுத்திகரிப்பில் முக்கிய பங்களிப்பை அளித்தார்.
- அவர் குழந்தை திருமணம் , பலத்த விதவைத்தனம் , மற்றும் பலரூபத்திற்கான வழிபாடுகள் போன்ற உலர்ந்த மத மரபுகளை கண்டித்தார்.
- வலுவான கல்வி அமைப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலம் இந்திய சமூகத்தின் அறிவுசார் முன்னேற்றத்திற்குப் பங்களித்தார்.

2. சமகால மத சார்ந்த சிக்கல்கள்:

- தயானந்தரின் வேத நம்பிக்கைகள் மற்றும் மத சிந்தனைகள், சமகால அதிகாரவாத இந்துத்துவா சிந்தனைகளுக்கு வழிவகுத்துள்ளன.
- சமகால மதநிலைகள் மற்றும் சிறுபான்மையினர் மீதான ஆளுமையின் காரணமாக , அவரது சிந்தனைகளின் மற்றொரு முகம் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

தயானந்தரின் தத்துவங்கள் மதச்சார்பின்மையையும் சமூக மேம்பாட்டையும் முன்வைத்தாலும், அவற்றின் நீண்டகால விளைவுகள் சில சமுதாய சிக்கல்களை உருவாக்கியுள்ளன. இதன் மூலம், அவரது பாரம்பரியத்தை முழுமையாக புரிந்துகொள்வது அவசியமாகிறது.

"இரு முகங்களும்" உள்ள ஒரு சீர்திருத்தவாதியாக , அவர் ஒரு புதிய பார்வையுடன் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்பதே நியாயம்.

சர் சயீத் அகமத் கான் (அக்டோபர்17, 1817– மார்ச் 27, 1898)

சர் சயீத் அகமத் கான் ஆசிரியரும் அரசியல்வாதியுமாக இருந்தார். அவர் ஒரு தத்துவஞானியும் ஆவார். மேலும் , அவர்

ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதி. கூடுதலாக, அவர் ஆரம்பித்த பள்ளியே பின்னர் அலிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகமாக மாறியது.

1857-இல், இந்தியாவில் ஒரு புரட்சியினர் எழுச்சி ஏற்பட்டது. இது இந்தியாவின் முதல் சுதந்திரப் போராட்டமாக

அழைக்கப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில், சர் சயீத் அகமத் கான் பிரிட்டிஷாருக்கு நம்பகத்தன்மையாக இருந்தார்; அவர் பல ஐரோப்பியர்களின் உயிரைக் காப்பாற்றினார். அந்த எழுச்சிக்குப்

பிறகு, பிரிட்டிஷ் அரசே உண்மையில் அந்த எழுச்சிக்குத்

தூண்டலாக இருந்தது என்று கூறும் ஒரு புத்தகத்தை எழுதியார்.

சர் சயீத் ஒரு சமூகசார்ந்தவரர் அல்லது சமுதாயவாதியர் என்பதை

தீர்மானிக்க, அவர் எழுதிய உரைகளையும் கட்டுரைகளையும்

ஆய்வு செய்ய வேண்டும். 1888 ஆம் ஆண்டில் மீரட்டில் அவர்

ஆற்றிய ஒரு பேச்சு, இந்திய முஸ்லிம்களுக்கும் பிரிட்டிஷ்

கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இடையே ஒரு சமுதாய கூட்டணியை

உருவாக்க மத வெறியர்களால் முன்மொழியப்பட்ட

விவாதங்களை சர் சயீத் பயன்படுத்தினார் என்பதை தெளிவாகக்

காட்டுகிறது. அவர் கூறினார்:

"இந்த மாகாணங்களில் உள்ள நமது இந்து சகோதரர்கள் நம்மை

விட்டு விலகி, பெங்களியர்களுடன் சேர்ந்து வருகின்றனர்.

அதனால், நாம் சேர்ந்து செயல்பட முடியும் என்று எண்ணும் அந்த சமூகத்துடன் நாம் ஒன்றிணைய வேண்டும். எந்த முஹம்மதியரும், ஆங்கிலேயர்கள் 'மறையினரைச் சேர்ந்தவர்கள்' (யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் சாபியன்களை குறிக்கும் குர்ஆன் சொல்லைக் கூறுகிறார்) அல்ல என்று கூற முடியாது. எவரும் இதை மறுக்க முடியாது: கடவுள் கூறியுள்ளார் , 'வேறு மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்' முஹம்மதியர்களுக்கு நட்பாக இருக்க முடியாது, தவிர 'கிறிஸ்தவர்கள்'. குர்ஆனை படித்தும் , அதைப் நம்பியும் இருப்பவர் நமது சமூகம் (முஸ்லிம்கள்) கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து நட்பு மற்றும் பாசம் எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதை அறிந்து கொள்வார்." மற்ற எந்த சமூகத்துடன் (மதத்துடன்) ஒற்றுமை இல்லை. தற்பொழுது நமது சமூகம் கல்வி மற்றும் செல்வம் குறித்து மிக மோசமான நிலையில் உள்ளது , ஆனால் கடவுள் நமக்கு மதத்தின் ஒளியை அளித்துள்ளார் , மேலும் நம் வழிகாட்டலுக்காக குர்ஆன் உள்ளது. குர்ஆன் நமக்கும் (முஸ்லிம்களுக்கும்) கிறிஸ்தவர்களுக்கும் நட்புறவை ஆணையிட்டுள்ளது.

இந்திய முஸ்லிம்களின் நிலைமையால் சர் சயீத்

ஏமாற்றமடைந்தார், ஏனெனில் அவர்களின் சமூக மற்றும்

பொருளாதார நிலை குறைந்து கொண்டிருந்தது. சர் சயீத் கருத்துப்படி, முஸ்லிம்கள் பிரிட்டிஷாரை எதிர்மறையாக பார்க்காமல் அவர்களது கல்வி முறைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முஸ்லிம்கள் பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து பயன் பெற வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். இந்த இலக்கை அடைவதற்கு, முஸ்லிம்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷாருக்கிடையே ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்த அவர் இவை செய்தார்:

- இந்திய முஸ்லிம்களின் நம்பகத்தன்மையை நிரூபிக்க “லாயல் முஸ்லிம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ” என்ற நூலை எழுதி , பிரிட்டிஷாரின் பகைமை முடிவுக்கு வருமாறு கோரினார்.
- “எசே டி காசஸ் ஆஃப் தி இந்தியன் ரிவோல்ட் ” என்ற சிற்றேடினை எழுதி , 1857 கிளர்ச்சிக்கான காரணங்களை வெளிக்கொணர்ந்தார். இந்த சிற்றேடு பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டது.
- “தப்யின்-உல்-கலாம்” என்ற நூலை எழுதி, இஸ்லாமுக்கும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகளை விளக்கினார்.
- பிரிட்டிஷ் இந்தியன் அசோசியேஷனை நிறுவினார்.

சர் சயீத் இந்திய முஸ்லிம்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். கல்வி தரத்தை மேம்படுத்த அவர் செய்த

செயல்கள்:

- “தஹ்ரீப்-உல்-அக்லாக்” என்ற இதழை தொடங்கினார் , இதில் கல்வியை முன்னிலைப்படுத்திய பல முக்கிய முஸ்லிம் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருந்தன.
- 1863-ல் காஜிபூரில் சயின்டிஃபிக் சொசைட்டியை அமைத்தார்.
- 1859-ல் மொராதாபாத்தில் பள்ளியை திறந்தார்.
- 1864-ல் காஜிபூரில் பள்ளியை தொடங்கினார்.
- புதிய பள்ளிகளுக்கான நிதியை திரட்ட குழுவை அமைத்தார்.
- 1875 மே 24-ல் அலிகாரில் முஹம்மதியன் ஆங்க்ளோ-ஓரியண்டல் பள்ளியை தொடங்கினார்.
- 1866-ல் முஸ்லிம் கல்வி மாநாடுகளை ஏற்பாடு செய்து கல்வி தரத்தை உயர்த்தினார்.

சர் சயீத் இந்திய துணைக்கண்டத்தில் முஸ்லிம்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வை அதிகரித்தார். ஆரம்பத்தில் அவர் இந்து-முஸ்லிம்

ஒற்றுமையில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார் , ஆனால் பின்னர் இரு தேசியக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

1885-ல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அமைக்கப்பட்டது. அது மதத்தினை பொருட்படுத்தாமல் இந்தியர்களின் ஒரு அமைப்பாக இருக்க முயற்சித்தது. ஆனால் அது பின்னர் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக செயல்பட்டது மற்றும் அவர்களை ஒழிக்க முயற்சித்தது. காங்கிரஸ் மூன்று முக்கிய கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது:

2. சர்க்காரில் நியமனம் போட்டி தேர்வுகளின் மூலம்

செய்யப்பட வேண்டும் என்பது காங்கிரஸின் கோரிக்கை.

இது குறித்து சர் சயீத் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார் , ஏனெனில்

அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது , இந்துக்களின் கல்வி தரம்

முஸ்லிம்களைவிட மிகவும் மேம்பட்டுள்ளது.

3. அடுத்த அதிகார மொழி ஹிந்தி ஆக இருக்க வேண்டும் ,

உருதுவை மாற்றி எனும் கோரிக்கை. உருது

முஸ்லிம்களின் இதயங்களில் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தது,

அதனால் சர் சயீத் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்.

பிரிட்டிஷ் இந்த கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

சர் சயீத் அகமது கான் முஸ்லிம்களின் நிலையை மேம்படுத்த

முக்கிய பங்காற்றினார். அவர் முஸ்லிம்கள் மற்றும்

பிரிட்டிஷுகளுக்கிடையே உறவுகளை மீட்டெடுக்க தியாகம் செய்தார். அலிகார் இயக்கத்தின் மூலம் முஸ்லிம்களின் உயிரணுக்கான எழுச்சியை ஊக்குவித்தார் மற்றும் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

- ✓ சுவாமி விவேகானந்தர் 1863ஆம் ஆண்டு பிறந்தார் மற்றும் அவர் பிறந்தபோது 'வீரேஸ்வரா' என அழைக்கப்பட்ட பெயர் பெற்றார் , இந்த பெயர் அவரது தாயார் சிறப்பாக கௌரவித்தார். பின்னர் அவரது பெயர் நரேந்திர நாத் என மாற்றப்பட்டது. 39 வருடங்களில் சுவாமி விவேகானந்தர் , இந்திய சமூகத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் உலகமெங்கும் அவரது ஆழமான ஆன்மிக மற்றும் மதப் பீழை சாரம் மூலம் மிகப்பெரிய பங்களிப்பை வழங்கினார். அவரது தத்துவம் இன்று இந்திய அரசியல் சிந்தனையையும் தாக்கம் செலுத்துகிறது. அவர் உண்மை , காதல் மற்றும் பொறுமையின் தத்துவம் மூலம் இந்தியாவை புனருத்தரிக்க முயற்சித்தார் , இது பல வருடங்களாக இந்திய அரசியல் சிந்தனையை உருவாக்கியதும் , அதை பாதிப்பதும் ஆகும். அவரது அரசியல் சிந்தனைகளை

பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தி படிக்க

முடியும்: மதமான தேசியத்துவத் தத்துவம்

- உலகளாவியத்தின்கருத்து
- சுதந்திரத்தின்கருத்து
- ஜாதிபற்றியகருத்து
- ஜனநாயகத்தின்கருத்து
- எதிர்ப்புத்தத்துவம்
- மனிதாபிமான தத்துவம்

சுவாமி விவேகானந்தர் மதம் சார்ந்த விளக்கத்துடன்

தேசியத்துவம் என்ற அரசியல் கருத்தை முன்வைத்தார் , அதை

அவர் ஆன்மிகத்தினை ஒரு வடிவமாக விவரிக்கிறார். அவரது

படி, ஆன்மிகம் மதச் சடங்குகள் , சமூகக் கோட்பாடுகள் , பைபிள்

கட்டுரைகள் மற்றும் பழமையான சக்தைகள் எல்லாவற்றையும்

அடுத்து செல்லாது, அதைவிட உயர்ந்ததாகும்.

ஆன்மிகத்தின் பின்பற்றல் இந்தியாவின் வாழ்வை மட்டும்

குறிப்பிடவில்லை, அவளுடைய உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு

பரிமாணங்களில் அவளை இன்னும் அதிரடி செய்ய உதவக்

கூடியதாகும். ஆன்மிகத்திற்கான குடியகலைகள் மற்றும்

பாரம்பரியங்கள், வேதங்களும் உபனிஷத்துகளும் ஆகியவை

இந்தியாவின் ஆன்மிகத்தைத் தக்கவைத்தன , இது அதன் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பாதுகாத்து தேசியத்தை வலுப்படுத்த உதவியது. அதே போல , சுவாமி விவேகானந்தர் சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்புகள் தேசிய மற்றும் ஆன்மிக இரண்டிலும் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதற்கும் இதுவே ஒரு காரணம். அவரது தேசியத்துவக் கருத்து , அவரது மதத் தத்துவத்துடன் ஆழமாக தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளதால் , அவர் ஒரு ஆன்மிக மனிதராக இருந்தார் . உலகளாவியத்தின் கருத்து சுவாமி விவேகானந்தரின் தேசியத்துவக் கருத்து பொதுவான ஆன்மிகம் என்ற கருத்தை மிஞ்சுகிறது. அதே காரணத்தினாலேயே, தேசியத்துவம் உலகளாவியத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளதுதான், ஏனெனில் அவர் கூறுவது போல், ஆன்மிகத்தின் இறுதி நோக்கம் உலகெங்கும் மனிதகுலத்தை பரிசுத்த சகோதரத்துவத்தில் இணைக்க தான். சுவாமி விவேகானந்தரின் படி , உலகளாவியம் என்பது முழு பிரபஞ்சமும் ஒரே ஏககணமாக இருப்பதாகும் என்பதை அடிப்படையாக கொண்டுள்ளது. எனவே , வெவ்வேறு தேசியங்கள் காரணமாக காணப்படும் வித்தியாசங்கள் அறிவைப் பரிமாறும் மற்றும் பரஸ்பர தொடர்புகளை ஏற்படுத்த உதவும்.

குடும்பங்கள் குலங்களாக வளர்ந்தபின் , குலங்கள் இனங்களாக ,
 இனங்கள் நாடுகளாக , நாடுகள் மனிதகுலமாக மாறுகின்றன ,
 மேலும் இந்த மனிதகுலத்தின் அனைத்து பகுதிகளும் தங்கள்
 உலகளாவிய இருப்பின் அடிப்படையில் ஆன்மிக
 ஒருங்கிணைப்பை உருவாக்க முடியும். இந்த சூழலில் , இந்தியா
 உலகத்திற்கு ஆன்மிக தலைமை வகிக்கும் வாய்ப்பு பெற்றுள்ளது.
 இந்த ஆன்மிக தலைமை மனிதனின் ஆன்மிக ஒருங்கிணைப்பை
 மூலம் அடைய முடியும். வேதாந்தம் , உலகளாவிய பார்வையை
 ஆதரித்து, அனைத்து தேசிய மற்றும் உலகளாவிய
 பிரச்சினைகளையும் தீர்க்க முடியும் , அதே நேரத்தில் இத்தகைய
 ஆன்மிகத்தை கொண்டுவர முடியும். சுவாமி விவேகானந்தரின்
 உலகளாவியத்தின் நோக்கம் , எந்தவொரு தேசியத்துவத்திற்கு
 உட்படுத்தல் அல்லது முன்னுரிமை இல்லாமல் , ஆன்மிக
 ஒருங்கிணைப்பின் அடிப்படையில் நாடுகளின்
 அடையாளங்களை ஒருங்கிணைக்க வேண்டும் என்று அவர்
 விரும்பினார். அவர் உலகம் அறிவியல் மற்றும் ஆன்மிக
 அடிப்படையில் ஒன்றிணையும் என்று நம்பினார்.

சுதந்திரத்தின் கருத்து

சுவாமி விவேகானந்தர் அரசியல் எண்ணத்தில் சுதந்திரத்தின் கருத்துக்கு பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளார். அவர் கூறுகிறதாவது, மனிதன் சுதந்திரமாகப் பிறக்கிறார் , ஆனால் வாழ்க்கை அவனுடைய இயல்பான சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது, இதனால் அவர் தனக்கென தனித்துவமான , தனிமைப்படுத்தப்பட்ட 'பொருட்டு' ஆக மாறுகிறார் , மற்றும் அவனது தனிமையின் தன்மையைப் பற்றிய ஆர்வமும் , நோக்கங்களும் அவனுக்கு இறுக்கமான சுதந்திரத்தின் சமன்பாட்டையும் உருவாக்குகின்றன , அதனால் அவை ஒருவருக்கு மற்றவருக்குக் கேள்வியையும் , மாற்றுத்திறனையும் ஏற்படுத்துகின்றன. தனித்துவத்தின் பண்புகள் அவை அவனுடைய படைப்பாற்றலான தனிமையை மேம்படுத்துவதற்கு அவசியமானவை என்றாலும் , ஆன்மிக சுயத்தின் அடிப்படை மற்றும் சமூக இயல்பு வெளிப்பட வேண்டும்.

இந்தக் கருத்தில் , சுவாமி விவேகானந்தர் பல்வேறு வகையான சுதந்திரங்களை வகைப்படுத்தினார்:

- ஆன்மிகசுதந்திரம்
- தனிப்பட்டசுதந்திரம்

•சமூகசுதந்திரம்

• பொருளாதார சுதந்திரம்

ஆன்மிக சுதந்திரம் என்பது அனைத்து உயிரினங்களும் வாழ உள்ள அடிப்படை ஆன்மிக தேவையாகும். இது உள்ளார்ந்த வாழ்க்கையும் வெளிப்புற இயற்கையுடன் போராட்டத்தில் தோன்றும் பல்வகை உருவாகும். சுவாமி விவேகானந்தர் சுதந்திரத்தை முழுமையானது , மாறாதது, குறைந்த தரமுடையது , தானாகவே நிலையாக மற்றும் உள்ளார்ந்தது என்று பார்வையிடுகிறார். அவர் individual யின் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கான அவசியமான ஒரு கூறாக சுதந்திரத்தின் அவசியத்தை நம்புகிறார். எனினும் , ஆன்மிக சுதந்திரத்தின் கருத்து தனிப்பட்டவர்கள் இடையே போட்டி சுதந்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது, அதற்கு பதிலாக பரமார்த்தமான முறையில் செயல்படுவதை ஆதரிக்கின்றது.

தனிப்பட்ட சுதந்திரம்

என்பது எல்லா

தனிப்பட்டவர்களுக்கும் இயல்பாக உண்டாகும் உரிமையாகும்.

அவர் ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவரும் தன்னுடைய உடல் , மனம் மற்றும் ஆன்மாவை சுதந்திரமாக வளர்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். சுவாமி விவேகானந்தரின் படி , தனிப்பட்டவர்கள்

தாங்கள் சுதந்திரமாக செயல்படுவதன் மூலம் தங்களை
மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியும், அதன் பிறகு அந்த பரிபூரணமான
தனி மனிதர் சமூகத்தை மேம்படுத்துவார். இதனால் , அவர்
எந்தவொரு வெளிப்புற அழுத்தத்தாலும் பிறந்த தனிப்பட்ட
சுதந்திரத்திற்கு எவ்விதமான கட்டுப்பாடுகளையும் எதிர்ப்பதாக
இருந்தார்.

சமூக சுதந்திரம் என்பது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்துடன்
நெருங்கிய தொடர்புடையது. சுவாமி விவேகானந்தர் எந்தவொரு
சமூக தடைகளை எதிர்த்தார் , அவை தனிப்பட்ட முன்முயற்சியை
கட்டுப்படுத்தி, சமூக வளர்ச்சியை தடுக்கும். அவர் சமூக
மேம்பாடு தனிப்பட்ட சுதந்திரத்துடன் சமூக சமத்துவத்தை
ஒருங்கிணைத்து அடையப்பட வேண்டும் என்று கருதினார். அவர்
சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவம் ஒருவருக்கு ஒத்திகையாக இருக்க
வேண்டும் என்றும் , ஆகையால் விற்றவர்களுக்கு
விடுபட்டவர்களைப் பாராட்டி கல்வியில் அதிக செலவு செய்ய
வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

பொருளாதார சுதந்திரம் அவசியமானது ஏனெனில்
பொருளாதார வறுமை தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை தடுக்கும். சுவாமி
விவேகானந்தர் பொருளாதார சுதந்திரம் மற்றும் தனிப்பட்ட

மகிழ்ச்சி இடையிலான தொடர்பை வலியுறுத்தினார். அவரின் படி, சொத்து உரிமை என்பது தனிப்பட்டவரின் இயல்பான உரிமையாகும், ஆனால் அவரது பொருளாதார சுதந்திரக் கருத்து தனிப்பட்டவர் இடையிலான பிஞ்சுகள் மற்றும் செல்வாக்கை அடைய ஆசைகளின் மீது அடிப்படையில்லை.

சமூகவாதத்தின்கருத்து

சுவாமி விவேகானந்தர் சமூகவாதி என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திய முதல் இந்தியர் ஆவார். சமூகவாதத்தில் சமூக ஒருமிப்பு மற்றும் பொருளாதார நீதி பெறுவதற்கான கீதை எங்கு இருக்கின்றது என்று அவர் கண்டுபிடித்தார். உண்மையில் , வேதாந்தத்தின் ஒருமைப்பாடு சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவத்தை முன்னெடுக்கிறது, இது அவரை சமூகவாதத்தின் கருத்தை விளக்க செய்ய ஊக்குவித்தது. நீதியின் கொள்கை - சமூக , பொருளாதார மற்றும் அரசியல், இவரை சமூகவாதி என்று அழைக்க உதவியது. அவர் சமூகவாதத்தை மொத்த மக்கள் விடுதலையை நோக்கிய இயக்கமாகவும், சமுதாயத்தின் ஆன்மிக அடிப்படையில் சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவத்தின் உறுதிப்படுத்தல்களுடன் சமூகவாதத்தை முன்வைத்தார்.

அவர் நாட்டில் பாரம்பரியமாக பொருள்படுத்தப்பட்ட சாதி அமைப்பைப் போன்ற எந்தவொரு உறுதியான சமூக வேறுபாட்டையும் எதிர்த்தார். சமூக சமத்துவத்தை ஆதரித்து , நாட்டின் அனைத்து குடியினர்களுக்கும் சமமான வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதை ஊக்குவித்தார் , இது லாஸ்க்கி என்பவரின் சமத்துவக் கருத்துக்களுடன் ஒப்பிடக்கூடியது. இருப்பினும் , சமூகவாதத்தை அடைவதற்காக அவர் வன்முறைக்கு ஆதரவு அளிக்கவில்லை.

எதிர்ப்பு கோட்பாடு

சுவாமி விவேகானந்தர் எதிர்ப்பு கோட்பாட்டை உருவாக்கி வழங்கினார். இந்த கோட்பாட்டில் , அவர் நாட்டை புத்துணர்வு படுத்துவது கல்வி மற்றும் ஆன்மிகத்தினால் தான் நடக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார் , இதன் மூலம் மக்களின் மனம் வலுப்படுத்தப்படும். இது ஆட்சிக் குருட்டின் அசாதாரண ஆட்சியாளர்களின் சுடுகாடுகளிலிருந்து பலவீனர்களை வலுப்படுத்தி, உண்மையான சுதந்திரத்திற்கு வழி வகுக்கும். எனவே, அவர் இந்தியாவின் சுதந்திர போராட்டத்தைத் திறந்துவிடாமல், மறைக்கவும் கூற்று கூறவில்லை.

மனிதவாத கோட்பாடு

சுவாமி விவேகானந்தரின் மனிதவாத கோட்பாடு , தனி மனிதன் அவன் வாழ்வில் ஒரு இலக்காக இருக்கின்றான் என்பதை மட்டுமின்றி , இயற்கையில் தெய்வீகமானவராக இருக்கின்றான் என்பதையும் நிரூபிக்கின்றது. அவர் ஒரு பிரபலமான மனிதவாதி என்ற முறையில், மனிதனின் சிறப்புக்கும் பாவனையுக்கும், அவனை தெய்வீகத்தின் பிரதிபலிப்பாக எண்ண வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். மனிதவாத அட்வைதா கொள்கையை அவர் ஆதரித்தார் , இதில் மனிதத்வம் தெய்வீகத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது. மனிதனை இறைவனாகக் கருதி , சமூக, பொருளாதார மற்றும் மத பாவங்களை ஆராய்ந்து , ஒவ்வொரு மனிதரிடமும் நம்பிக்கை மற்றும் வலிமையை ஊட்டுவதை முக்கியமாக வலியுறுத்தினார். எனவே, அவர் கூறினார் , "ஒவ்வொரு மனிதனும் அவன் என்ன பிரதிபலிக்கின்றான் என்பதோடு அல்லாமல் , அவன் என்ன நிற்கின்றான் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்."

அன்னி பெசண்ட்

அன்னி பெசண்ட்(பிறப்பு: 1 அக்டோபர் 1847 - மறைவு: 20 செப்டம்பர் 1933) ஒரு பிரிட்டிஷ் சோஷலிஸ்ட், தேரோசொபிஸ்ட், ஃப்ரீமெய்சன், மகளிர் உரிமைகள் மற்றும் தேசசுதந்திர இயக்க

வீரர், கல்வியாளர் மற்றும் இந்திய தேசியவாத இயக்கம் சார்ந்த பிரபலமானப் பெண்மணி ஆவார். ஐரிஷ் மற்றும் இந்திய சுயநிலை இரண்டிலும் அவர் உறுதிமொழியாளர் ஆவார். 1917ஆம் ஆண்டு அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் முதல் பெண் அதிபராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

பதினைந்து ஆண்டுகள் , பெசாந்த் இங்கிலாந்தில் அதேஹிதம் மற்றும் அறிவியல் பொருளாதாரத்தின் ஆதரவாளராக இருந்தார். பெசாந்தின் குறிக்கோள் ஏழைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு , சிறந்த வாழ்வாதாரம் மற்றும் சரியான கல்வி வழங்குவது ஆகும். அவர் தேசிய அத்திமை சமுதாயம் (NSS) என்பதற்கான பிரபல பேச்சாளராகவும் , எழுத்தாளராகவும், சார்லஸ் பிராட்லாஹின் நெருங்கிய நண்பராகவும் இருந்தார். 1877 ஆம் ஆண்டில் , அவர்கள் பிறப்பு கட்டுப்பாட்டுப் போராளியான சார்லஸ் நோல்டனின் புத்தகத்தை வெளியிட்டதற்காக வழக்கு தொடரப்பட்டது. அதன் பிறகு , அவர் சங்க செயல்களில் ஈடுபட்டார் , இதில் பிளாடி சண்டே பேரணி மற்றும் லண்டன் மெட்ச்கிரில்கள் வேலைப்பிடித்த மக்கள் போராட்டம் 1888 ஆகியவை அடங்கும். அவர் பேபியன் சோசைட்டி மற்றும் மார்க்சிச்ட் சமூக ஜனநாயகப் பிரகடனத்தின்

(SDF) முன்னணி பேச்சாளராகவும் இருந்தார். அவர் டவர் ஹாம்லெட்டில் உள்ள லண்டன் பள்ளி போர்டிற்கு தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பெரும்பான்மையுடன் வென்றார் , அந்த காலத்தில் சில பெண்கள் மட்டுமே வாக்குவாதம் செய்யத் தகுதி பெற்றவர்கள்.

1890 ஆம் ஆண்டு , பெசாந்த் ஹெலினா பிளாவட்ஸ்கி என்பவரை சந்தித்து , அடுத்த சில ஆண்டுகளில் தனது தேரோசொபி பற்றிய ஆர்வம் வளர்ந்தது. அதே சமயம் , உலகமிகு விவசாய மற்றும் நாட்டுப்புற விஷயங்களிலிருந்து அவள் ஆர்வம் குறைந்தது. 1898 ஆம் ஆண்டு, அவர் சென்ட்ரல் இந்து பள்ளியை நிறுவ உதவினார் , மேலும் 1922 ஆம் ஆண்டில் , மும்பை (அப்போது பொம்பாய்) நகரில் ஹைதராபாத் (சிந்த) தேசிய கல்லூரி போர்ட்டை நிறுவ உதவினார். ஹைதராபாத் , சிந்தில் உள்ள தேரோசொபிக்கல சமூக அரங்கம் "பெசாந்த் ஹால்" என்று அவரது நினைவாகப் பெயரிடப்பட்டது. 1902 ஆம் ஆண்டு, அவர் சர்வதேச கோ-ஃப்ரீமெய்சனரின் முதல் சர்வதேச லாஜியைக் கொண்டு நிறுவினார். அதன்பிறகு பல பிரிட்டிஷ் பேரரசின் பகுதிகளில் லாஜிகள் நிறுவப்பட்டன. 1907 ஆம் ஆண்டில், அவர் தேரோசொபிக்கல சமூகத்தின் அதிபராக ஆனார் , அதன்

சர்வதேச தலைமையகம் அப்போது அட்யார் , மதராஸ் (சென்னை) இல் அமைந்திருந்தது.

அன்னி பெசண்ட் இந்தியாவில் அரசியலிலும் ஈடுபட்டார் , இந்திய தேசிய காங்கிரசில் சேர்ந்து. உலகப்போர் | 1914 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, அவர் இந்தியாவில் ஜனநாயகத்திற்கு, மற்றும் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் கீழ் மன்னிக்குரிய நிலைக்கு முன்னேற்றத்திற்கு போராடும் ஹோம் ரூல் லீக் (Home Rule League) என்ற இயக்கத்தை தொடங்க உதவினார். இதன் விளைவாக , 1917 இல் அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் அதிபராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1920களின் இறுதியில், பெசாந்த், தனது பிள்ளை மற்றும் ஆதரவாளராக உள்ள ஜிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி உடன் அமெரிக்காவுக்கு பயணம் மேற்கொண்டார். அவர் கிருஷ்ணமூர்த்தியை புதிய மசீஹாவும் , புத்தரின் அவதாரமாகவும் கூறினார். ஆனால் , கிருஷ்ணமூர்த்தி 1929 இல் இந்தக் கூற்றுகளை மறுத்தார். போர் முடிந்த பின்னர் , பெசாந்த் இந்திய சுதந்திரத்திற்கும் , தேரோசொபி இயக்கத்திற்கும் தொடர்ந்தும் போராடினார், 1933 ஆம் ஆண்டு தனது மறைவுவரை.

ஆரம்பவாழ்க்கை

அன்னி வுட் 1847 அக்டோபர் 1 ஆம் தேதி லண்டனில் பிறந்தார். அவர் வில்லியம் பெர்டன் பெர்சே வுட் (1816–1852) மற்றும் அவரது மனைவி எமிலி ரோச் மொரிஸ் (மறைந்தது 1874)

ஆகியோரின் மகளாகப் பிறந்தார். அவரது தந்தை இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவர், டிரினிடி கல்லூரி, டபிளிளில் படித்து, மருத்துவக் பட்டம் பெற்றவர் ; அவரது தாய் அயர்லாந்து கத்தோலிக்கவராக இருந்தார். அவரது தந்தையின் தாத்தா ராபர்ட் ரைட் வுட், சிறார் மேத்த்யூ வுட், முதல் பாரோனெட் ஆகியோரின் சகோதரராக இருந்தார்.

அன்னியின் தந்தை , அவர் ஐந்து வயதுள்ள போது மறைந்தார், அவருக்கு ஹென்றி ட்ரூமன் வுட் என்ற மகன் மற்றும் ஒரு மகள் இருந்தனர். அன்னியின் தாய் ஹென்றியின் கல்விக்கு ஹாரோ பள்ளியில் அனுப்புவதற்கு, அங்கு ஒரு போர்டிங் ஹவுஸ் நடத்தி உதவினார். அன்னி , எலென் மாரியாட் என்ற எழுத்தாளர் ஃப்ரெடரிக் மாரியாடின் சகோதரி , சர்மவுத் பகுதியில் ஒரு பள்ளி நடத்தியவர், அவரிடம் 16 வயதுக்குப் பிறகு பருவத்தில் வளர்ந்தார். அப்போது , அன்னி தனது தாயுடன் ஹாரோவிற்கு திரும்பி, ஒரு சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் , தன்னம்பிக்கை கொண்டவராகவும், டிராக்டாரியன்களின் தாக்கத்தில் இருந்தவராகவும் இருந்தார். இளம் பெண்ணாக இருப்பதனால் , அவளுக்கு ஐரோப்பாவில் பயணம் செய்யும் வாய்ப்பு இருந்தது. 1867 கோடை மாதத்தில் , அன்னியும் அவரது தாயும்

மான்செஸ்டருக்கு அருகிலுள்ள பெண்டில்டனில், அங்கு அரசியல் சிந்தனைகளை கேள்வி எழுப்பிய வில்லியம் ப்ரவ்டிங் ராபர்ட்ஸ் என்ற முனைவருடன் இருந்தனர். அந்த ஆண்டின் டிசம்பர் மாதம், 20 வயதிலிருக்கும் அன்னி , எவாஞ்சலிக்கான மற்றும் அஞ்சலிகனின் கடுமையான நபராக இருந்தவரான ஃபிராங்க் பெசாண்டுடன் (1840–1917) திருமணம் செய்தார். திருமணத்தின் தோல்வி ரிவ். ஃபிராங்க் பெசாண்டு எமனுவேல் கல்லூரி , கேம்பிரிட்ஜிலிருந்து பட்டம் பெற்றவர், 1866 ஆம் ஆண்டில் பத்தி ஆசாரியராக ஒத்திகை பெற்றவர் , ஆனால் வாழ்க்கைக்கான பொருளாதாரம் இல்லாதவர். 1866 ஆம் ஆண்டில் அவர் ஸ்டாக்வெல் கிராமர் பள்ளியில் இரண்டாவது ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார், 1867 ஆம் ஆண்டில் செல்வடன்ஹாம் கல்லூரியில் உதவி ஆசிரியராக பணியமர்த்தப்பட்டார். 1872 ஆம் ஆண்டில், அவர் லிங்கன்ஷயர் பகுதியின் சிப்சியில் விகார் ஆக்கப்பட்டார், இது லோர்ட் ஹேதர்லி, வுட் குடும்ப உறவான Sir Matthew Wood, 1st Baronet அவர்களுடைய மகனாகிய லோர்ட் சான்சிலர் கையிலான ஒரு பந்தயம்.

பெசாண்டு குடும்பம் , தங்களின் இரண்டு பிள்ளைகள் ஆர்த்தர் மற்றும் மேபல் உடன் சிப்சிக்கு நகர்ந்தனர் , ஆனால்

திருமணம் ஏற்கனவே அழுத்தத்துக்குள்ளான நிலையில் இருந்தது. அன்னி தனது ஆட்டோபயோகிரபியில் எழுதியபடி , "நாம் பொருத்தமற்ற ஜோடிகள் ஆக இருந்தோம்".

அன்னி பெசண்ட் 20 செப்டம்பர் 1933 அன்று இறந்தார். அவர் 85 வயதாக இருந்தார். இறந்த போது அவர் இந்தியாவிலிருந்தா, அவரது வாழ்க்கை இந்திய தேசிய இயக்கத்தில், குறிப்பாக தியானம் , கல்வி மற்றும் சமூக சேவையில் மிக முக்கியமான பங்களிப்புகளை வழங்கியவர் என்று பெரிதும் அங்கீகாரம் பெற்றவர். அன்னி பெசண்ட் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்காற்றியவர் ஆகி , இந்திய மக்களின் உரிமைகளுக்காக தொடர்ந்து சுட்டி பணி செய்தார்.

அலகு - II

முதன்மை தேசியவாதிகளின் பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் - தாதாபாய் நாரோஜி - ஆர்.சி.டட் - எம்.ஜி.ரணாடே - ஜே.சி.குமரப்பா.

நோக்கங்கள்

- ✓ இந்திய தேசியவாதிகளின் பொருளாதாரக் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ளவும்,
- ✓ ஆங்கில ஆட்சியின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் தாக்கங்களை ஆராயவும்.

தாதாபாய் நாரோஜி (1825-1917)

இந்தியாவின் மகான் முதியவர் என அழைக்கப்பட்டவர் , செப்டம்பர் 4, 1825 அன்று பாம்பேயில் உள்ள ஒரு பார்ஸி குடும்பத்தில் பிறந்தார். தாதாபாய் நாரோஜி தனது வாழ்க்கையில் பலவகை சாதனைகள் நிகழ்த்தினார். அவர் எல்ஃபின்ஸ்டன் கல்லூரியில் professor ஆக பணியமர்த்தப்பட்ட முதல் இந்தியர் , ப்ரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் இந்தியர் , ராயல் கமிஷனின் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்ட முதல் இந்தியர் மற்றும் நாட்டின் வருமானத்தை மதிப்பிடும் கணக்கீட்டைப் பரிந்துரைத்த முதல் இந்தியர் ஆக இருந்தார். எல்ஃபின்ஸ்டன் கல்லூரியில் சிறிது காலம் கற்பித்த பின்னர் , 1855 ஆம் ஆண்டில் அவர் வணிகம் பார்த்துக் கொள்வதற்காக இங்கிலாந்திற்கு

சென்றார். அங்கு அவர் அரசியலில் ஆர்வம் காட்டி ,
இந்தியாவுக்கான ஆங்கிலத்தின் கடமைகள் பற்றிய
கருத்துக்களை பிரிட்டிஷ் பொதுமக்களிடையே ஊக்குவிக்க பல
முயற்சிகள் செய்தார். நரோஜி ஒரு தீவிர தேசியவாதி ஆவார்.
1886 மற்றும் 1906 ஆகிய ஆண்டுகளில் இந்திய தேசிய
காங்கிரஸின் தலைவர் ஆகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கல்லூரி
காலத்தில், நரோஜி பயில்ந்தவர் , "இந்தியாவின் வாகனமாக
இருப்பவன்" என அவரை அழைத்தார்.

தாதாபாய் நரோஜி இந்தியா தேசியவாதத்தின் தந்தை
என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவரது பொருளாதார கருத்துக்கள்
"போர்டி மற்றும் அன்பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இந்தியா" என்ற
அவரது முக்கியமான படைப்பில் காணப்படுகின்றன. இந்தப்
புத்தகத்தில் இந்தியாவின் ஏழ்மை பற்றியது முக்கிய
கருதப்பட்டது. இந்தியாவின் முக்கிய பொருளாதார
பிரச்சனையாக அவர் ஏழ்மையைப் பார்த்தார். 1867-1870 ஆம்
ஆண்டுகளில் பாம்பே பிரசிடன்சியில் சதவீத வருமான ஆய்வு
செய்யும் போது , அந்தத் துரிதமான ஏழ்மையைச் சுட்டிக்காட்டும்
வகையில், இது ரூ. 20 மட்டுமே என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

வாழ்க்கையின் அடிப்படை தேவைகளுக்கு கூடிய ரூ. 34 இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கருதினார்.

இந்த ஏழ்மையை அவர் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தொடர்ந்து பொருளாதார சுரண்டலுக்கு முற்பட்ட செயலாக கூறினார்.

சுரண்டல்கோட்பாடு

தாதாபாய் நரோஜி தனது "சுரண்டல் கோட்பாடு"க்கு புகழ்பெற்ற பொருளாதாரவியலாளராகக் கருதப்படுகிறார். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இந்தியாவின் ஏழ்மையை அவர் இந்த கோட்பாட்டினால் விளக்கியுள்ளார். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் , இந்தியா உலகின் மிகச் சிறந்த மற்றும் மிகச் செலவான ஆட்சியை கொண்டதாக அவர் எண்ணினார். வெளிநாட்டு ஆட்சி என்ற அதன் விளைவாக இந்தியாவின் செல்வத்தை ஆங்கிலத்திற்கு வெளியே ஓட்டும் சுரண்டல் நிகழ்ந்தது. இவர் கூறியபடி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மேற்கொண்ட பரபரப்பான ஆட்சியின் செலவு இந்திய பொருளாதாரத்திற்கு கடுமையான பாதிப்பை உண்டாக்கியது.

நரோஜி 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் £3 மில்லியன் என்ற அளவுக்கு இருந்த இந்த சுரண்டல் , கடந்த

நூற்றாண்டின் முடிவில் £30 மில்லியனாக உயர்ந்துவிட்டது என்று அவர் மதிப்பிட்டார். இந்த கனமான செல்வ சுரண்டலின் காரணமாக இந்தியா ஏழ்மையை அனுபவித்துள்ளது என்று நரோஜி கூறினார்.

இந்த செல்வ சுரண்டல் பல வழிகளில் நடைபெற்றது. முதலாவதாக, ஐரோப்பிய அதிகாரிகள் இந்தியாவில் சேமித்த பணத்தை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பினார்கள். இரண்டாவது , பெரிய ஊதியங்கள் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள் இந்தியாவில் இருந்து வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டன. மூன்றாவது , இந்தியா பலவேளைகள் ஆங்கிலத்தில் அரசியல் செலவுகளையும் , இந்தியாவில் அரசின் செலவுகளையும் தாங்கியது. நான்காவது , அரசு சாரா ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவில் தங்களுடைய வியாபாரப் பயன்பாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்பினார்கள்.

இந்த பணம் இந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு சென்று , பின்னர் மீண்டும் பரிட்டிஷ் மூலதனமாக இந்தியாவிற்கு திரும்பியது. இதனால் வெளிநாட்டினர் வணிகம் மற்றும் தொழில்செயல்களில் ஒருங்கிணைந்திருந்தனர். இதுவே செல்வ சுரண்டலை மேலும் தொடர்ச்சியாக உண்டாக்கியது. எனவே , இந்த சுரண்டல் தொடர்ச்சியாக இருந்ததால் , இந்தியாவில்

முதலீடுகள் உருவாக முடியாமல் போயின. நரோஜி தனது கோட்பாட்டை நிரூபிக்க பல புள்ளிவிபரங்களைத் திரட்டி உண்மையாக மதிப்பிட்டார்.

தாதாபாய் நரோஜி 1835 மற்றும் 1872

ஆண்டுகளுக்கிடையிலான இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதி மதிப்புகளை ஆய்வு செய்து, ஏற்றுமதியின் மதிப்பு இறக்குமதியின் மதிப்பைக் கடந்து £500 மில்லியனுக்கு அதிகமாக இருந்ததை குறிப்பிட்டார். வட்டி சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் , இந்த சுரண்டல் அதிகமாக இருந்திருக்கும் என்று அவர் கூறினார். எந்த நாட்டும் இந்த மாதிரியின் செல்வ சுரண்டலை தாங்கி மிகவும் தீவிரமான பாதிப்புகளை எதிர்கொள்வதைக் கூற முடியாது என்று அவர் நம்பினார்.

நரோஜி, 1858 க்குப் பிறகு பிரிட்டன் போராடிய அனைத்து போருகளும், இந்தியாவின் எல்லைகள் அல்லாமல் , முழுமையாக பிரிட்டனின் பேரரசு நலன்களைக் காக்கும் பொருட்டு நடத்தப்பட்டன என்று சுட்டிக் காட்டினார். எனவே , அவர் பிரிட்டன் இந்தியாவில் உள்ள பிரிட்டிஷ் படையை பராமரிப்பதில் அவளுடைய சரியான பங்கைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார்.

மேலும், இந்தியாவில் இரயில்கள் கட்டப்பட்ட போது , இந்தியா பெரும்பாலான தொகைகளை பிரிட்டிஷ் ஊழியர்களுக்கான ஊதியம் மற்றும் ஒதுக்கீடுகளில் செலவழிக்க வேண்டியிருந்தது , மேலும் உச்சபட்சமான பதவிகளில் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் இருந்தனர். இந்தியர்கள் குறைந்த ஊதியங்களில் வேலை செய்தனர். அதிகமான பணம் , இரயில்களின் லாபங்கள் ஆங்கிலத்திற்கு செல்லும் வழியில் இந்தியாவிலிருந்து வெளியே சென்றது. எனவே , இரயில்களின் நன்மைகள் பெரும்பாலும் வெளிநாட்டினரால் அனுபவிக்கப்பட்டன , ஆனால் வெளிநாட்டு கடன் பாரத்தை இந்தியா ஏற்றுக் கொண்டது.

மற்ற நாடுகளுக்கு , பிரிட்டிஷ் மக்கள் அவர்களுடைய முதலீடுகளை மட்டும் அனுப்பினார்கள். ஆனால் இந்தியாவுக்கு , ஆங்கில நாடு முதலீடு செய்யாமல் , அவர்களுடைய முதலீடுகளுடன் இந்தியாவை அடைந்து வந்தனர் என்று நரோஜி கூறினார்.

நரோஜி, முன்னணி ஆட்சியாளர்கள் இந்தியாவின் செல்வத்தை திருடியவர்கள் என்றாலும் , பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் அவர்களைவிட மோசமானவர்கள் என்று உணர்ந்தார். அவர் கூறினார் , "முன்னாள் ஆட்சியாளர்கள்

படுகாயங்களாக இங்கிருந்து அங்கும் வெட்டினார்கள் , ஆனால்
பிரிட்டிஷ் மக்கள் தங்கள் அறிவியல் பாதிப்புகளோடு
இதயத்திற்குள் சென்று குத்தினார்கள்... இதற்கான காயம்
தெரியாது, மற்றும் உயர்ந்த மொழியால் பிரமாண்டமான
சமாஜம், முன்னேற்றம் போன்றவற்றால் அந்த காயம்
மறைக்கப்படுகிறது."

நரோஜி, இந்தியா பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ்
முன்னேறவில்லை என்றால் , அவர்கள் இந்தியாவில்
இருப்பதற்கான எந்தச் சீரான காரணமும் இல்லை என்று
கருதினார்.

**இந்தியாவின் ஏழ்மையை அகற்றுவதற்கும் சுரண்டலை
குறைப்பதற்கும் நரோஜி பரிந்துரைத்த பரிந்துரைகள்:**

1. இந்தியா மற்றும் ஆங்கிலம் தங்களுடைய ஊழியர்களுக்கு
அனைத்தும் அவர்களின் எல்லைகளுக்குள்
உள்ளவர்களுக்கு ஊதியங்கள் வழங்க வேண்டும்.
2. ஆங்கிலத்தில் இந்தியாவில் வேலை செய்துள்ள பிரிட்டிஷ்
நபர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் இதே போல ஊதியம்
வழங்க வேண்டும்.

நொரோஜி பரிந்துரைத்த மற்ற இரண்டு முக்கியமான

முன்மொழிவுகள்:

4. ஆங்கிலத்தில் வேலை செய்யும் பிரிட்டிஷ்

ஊழியர்களுக்கும் இந்திய ஊழியர்களுக்கும் முறையான

மற்றும் நியாயமான பங்கீடு இருக்க வேண்டும்.

5. பிரிட்டிஷ் ஊழியர்களுக்கு இந்தியாவில்

பணியாற்றும்போது போதுமான ஊதியம்

வழங்கப்பட்டதால், அவர்களுக்கு பின்பு ஓய்வூதியங்கள்

வழங்க வேண்டியதில்லை என்று நரோஜி வாதிட்டார்.

6. இந்திய கடற்படையின் பராமரிப்பில் ஏற்படும்

செலவுகளுக்கு இந்தியாவிற்கு எந்த செலவையும் கேட்க

வேண்டியதில்லை, ஏனெனில் இந்திய கடற்படையின்

அனைத்து நன்மைகளும் ஆங்கிலத்துக்கே சென்றன ,

மேலும் இந்தியாவிற்கு கடற்படை தாக்குதல் எவ்வளவு

முக்கியமோ, அது புவியில் இருந்து வரவில்லையென்றும்

நரோஜி கூறினார்.

கூட்டுத்திருத்தம்:

நரோஜியின் தேசிய வருமான கணக்கீடு , டாக்டர்

வி.கே.ஆர்.வி. ராவ் குறிப்பிட்டபடி , "பொருளாதார

வருமானத்தின் ஃபிசியோகிராடிக் கருத்தின் அடிப்படையில் இருந்தது" (நரோஜி per capita வருமானக் கணக்கில் 'சேவைகள்' சேர்க்கவில்லை). இருப்பினும் , நாகரிகமாகவே, நரோஜி இந்திய வருமானத்தை முதலில் கணக்கிடும் முதல் இந்தியராக இருந்தார். அவரின் சுரண்டல் கோட்பாடு , பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மூலம் இந்திய செல்வத்தின் ஆழமான பறிமுதல் எப்படி தொடர்ந்தது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் , அவர் இந்திய ஏழ்மையின் பிரச்சனையை தொகுக்கும்போது புள்ளிவிபரத் தரவுகளின் அடிப்படையில் அறிவியல் முறையில் விளக்கியுள்ளார்.

சுருக்கம்:

நொரோஜி தனது "பொருளாதாரம் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இந்தியா" என்ற நூலில் இந்தியா ஏன் ஏழ்மையில் ஆழ்ந்திருந்தது என்பதை விளக்கினார். அவர் பரிந்துரைத்த தீர்வுகள், இந்தியாவின் பொருளாதார சுதந்திரம் மற்றும் நியாயமான பங்கு வகிப்பு ஆகியவற்றை அடிப்படையாக கொண்டிருந்தன.

தாதாபாய் நாரோஜி 1917 ஆம் ஆண்டு சூன் 30-ந் தேதி லண்டனில் காலமானார். அவர் 91 வயதாக இருந்தார். இந்தியா விடுதலைக்காக பணி புரிந்த மிகப்பெரிய தலைவர்களில் ஒருவர்

என்ற முறையில் , அவரது பங்களிப்பு இந்திய தேசிய இயக்கத்திற்கு முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது. அவரது மரணம் இந்திய அரசியலுக்கும் மக்களுக்கும் பெரும் இழப்பாக இருந்தது. தாதாபாய் நாரோஜியின் செயல்கள் , குறிப்பாக அவரது " Drain Theory" மற்றும் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் , இந்தியாவின் பொருளாதார சுதந்திரம் குறித்த விழிப்புணர்வை அதிகரித்தன. அவர் இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பான்மையான மக்களின் அவசர தேவைகளை நிலைத்துடனாக உணர்ந்தவாறு , பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொருளாதார சுரண்டலின் விளைவுகளை வெளிப்படுத்தினார்.

மஹாதேவ் கோவிந்த் ரணாடே அரசியல் கருத்துக்கள்

மஹாதேவ் கோவிந்த் ரணாடே வாழ்க்கை வரலாறு:

மஹாதேவ் கோவிந்த் ரணாடே 1842 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 18-ந் தேதி நாசிக்கில் பிறந்தார். அவர் மகாராஷ்டிராவின் புகழ்பெற்ற சிட்பவான் பிராமண சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவராவார் , இது மகாராஷ்டிராவின் கல்வி மற்றும் அரசியல் வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. ரணாடேவின் பெற்றோர்கள் பரம்பரையற்ற மற்றும் கடினக் கருத்துகளைப் பின்பற்றியவர்கள் ஆக இருந்தனர் , இதன் விளைவாக சில நேரங்களில் அவருக்கு

அது பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. ரணாடே தனது ஆரம்பக் கல்வியை கொல்ஹாபூரில் 1856 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் முடித்தார். பிறகு , அவரது அப்பா அவரை மும்பையில் உள்ள எல்பின்ஸ்டன் உயர்தரப் பள்ளிக்கு அனுப்பினார். 1859 ஆம் ஆண்டில் அவர் மகிழ்ச்சி பெற்ற தேர்ச்சி தேர்வை (Matriculation Examination) முடித்தார், மேலும் 1862 ஆம் ஆண்டில் முதற்கட்டப் பட்டப்படிப்பில் பி.ஏ தேர்வையும் இறுதி வகுப்பில் அங்கீகாரம் பெற்றார். அவர் தேர்வு எழுதிய ஆசிரியர் அவரது அறிவுக்கும் வாசிப்பிற்கும் அன்றாட பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்து , இதன் மூலம் அவர் பணம் சேகரித்தார்.

அவர் நண்பர்களிடமிருந்து ஒரு தங்கப் பட்டமையும் , ரூ.200 மதிப்பிலான புத்தகங்களையும் பெற்றார். 1864 ஆம் ஆண்டில் அவர் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றார் மற்றும் 1865 ஆம் ஆண்டில் எல்.எல்.பி. பட்டம் பெற்றார். 1861 ஆம் ஆண்டு, அவர் மும்பை பல்கலைக்கழகத்தின் பத்திரிகையாளர் (Fellow) ஆனார் மற்றும் அந்த நிலைபாட்டில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு பயன்படுவாராக சேவை செய்தார். அவர் தனது வாழ்க்கையை ஆசிரியராக தொடங்கினார். பிறகு , அவர் ஒரு பேராசிரியர் மொழிபெயர்ப்பாளர் ஆகவும் , பிறகு பல இடங்களில் ஒரு

கீழ்க்கணிப்பு நீதிபதியாகவும் பணியாற்றினார். 1868 ஆம் ஆண்டு, மும்பை அரசு அவரை எல்பின்ஸ்டன் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் மற்றும் மராத்தி பேராசிரியராக நிரந்தரமாக நியமித்தது.

1871 ஆம் ஆண்டில் , அவர் மும்பை அரசாங்கத்தால் நீதித்துறைப்பணியில் நிரந்தரமாக முதலாவது வகுப்பு கீழ்க்கணிப்பு நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார் மற்றும் 1881 ஆம் ஆண்டில் மும்பை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஆனார். இந்த பதவியை அவர் தனது இறுதிப்பட்ட 1901 ஆம் ஆண்டுவரை பிடித்திருந்தார். ஒரு நீதிபதி ஆக ரணாடே பெரும் வெற்றியடைந்தார், ஏனெனில் அவரது தீர்ப்புகள் அவருடைய பெருமளவு கல்வியையும், நியாயமான மனதை கொண்டிருந்தது. ரணாடே வாழ்க்கை முழுவதும் பல தலைப்புகளில் பல புத்தகங்களைப் படித்தார். அவருக்கு மராத்தி , சங்கிரத், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளின் மீது நல்ல பிடிப்பும் , வரலாறு பற்றிய ஆழ்ந்த ஆர்வமும் இருந்தது. அவர் "மராத்தி சாம்ராஜ்யத்தின் எழுச்சி" என்ற தலைப்பில் தனது புகழ்பெற்ற புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார். அவரது ஆங்கில அறிவு புதிய கருத்துகளுக்கான வாய்ப்பினை வழங்கியது. பல்வேறு தலைப்புகளில் படிப்புகள் அவரை

அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரம் போன்ற விஷயங்களில்
மட்டுமல்லாமல், ஒரு பெரிய சமூக சீர்திருத்தியாளராகவும்
ஆக்கியது.

மஹாதேவ் கோவிந்த் ரணாடே 1859 ஆம் ஆண்டிலிருந்து
சமூகப் பணியில் ஈடுபடத் தொடங்கினார் , பள்ளிக்கூட மாணவர்
காலத்திலிருந்தே. 1860 இல், "மராத்தி ராஜராஜ்வாடே" என்ற
கட்டுரையை அவர் 'ஞானஞ் சாரக் சபா' (1848) இல் படித்தார்.
1867 மற்றும் 1870 ஆகிய வருடங்களில் ஏற்பட்ட 'பிரார்த்தனா
சமாஜ்' மற்றும் 'பூனா சர்வஜனிக் சபா ' ஆகிய அமைப்புகளின்
வழிகாட்டி சக்தி அவர் இருந்தார். 1862 இல் அவர் 'இந்து-
பிரகாஷ்' என்ற பத்திரிகையில் சமூக பிழைகள் குறித்தும் எழுதத்
தொடங்கினார். 1873 ஆம் ஆண்டில் , அவரது மனைவி
மறைந்தபோது, மறுமணம் செய்வதற்கான கேள்வி எழுந்தது.
அவர் விதவைத் திருமணம் செய்ய முடியவில்லை , அதற்கு
பதிலாக, அவரது தந்தை அவரை பதினொன்று வயதுடைய ஒரு
பாக்கி சிறுமியுடன் திருமணம் செய்ய வற்புறுத்தினார். இது
அவருக்கு ஒரு வாழ்க்கை முழுவதும் அடையாளமாக மாறியது.
1885 ஆம் ஆண்டில் , மும்பை அரசு , ஆங்கில துறைசார்
அதிகாரியின் இடத்தில் , ரணாடே அவரை மும்பை சட்ட

மன்றத்தின் சட்ட உறுப்பினராக நியமித்தது. 1890 மற்றும் 1893 ஆண்டுகளில் அவர் மீண்டும் சட்ட உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். கல்வித் துறையில் , அவரது நண்பர்களை தேக்கன் கல்வி சமூகம் நிறுவுவதற்கு ஊக்குவித்தார் , இது 1884 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. 1887 ஆம் ஆண்டில் , தேவான் பகதூர் ராகுநாத்ராவோசின் உதவியுடன் இந்திய சமூக மாநாட்டை தொடங்கினார். 1885 ஆம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நிறுவலில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். இதனால் , காங்கிரசின் நிறுவனர் ஏ. ஓ. ஹூமி அவரை தனது அரசியல் Guru என ஏற்றுக்கொண்டார். இந்திய சமூக மாநாட்டின் மூலம் , இந்திய சமூக பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும் , தீர்க்கவும் அவர் முடிவெடுத்தார். 1886 ஆம் ஆண்டில் , அவர் நிதி குழுவின் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்த சிறந்த நீதியாளர் , பொருளாதார அறிஞர் , வரலாற்றாளர், சமூக சீர்திருத்தி மற்றும் கல்வியாளர் 1901 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 16 ஆம் தேதி மும்பையில் இறந்தார்.

செய்தி ஆசிரியர் சி. வி. சிண்டாமணி அவர்கள்

குறிப்பிட்டபடி, "இறந்த நீதிபதி மஹாதேவ் கோவிந்த் ரணாடே அவர்களின் மிகப்பெரிய அறிவு , புனிதமான குணம் , பல்துறைச்

செயற்பாடுகள், கடுமையான கடமைகளுக்கான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் 'தாயகம்' என்ற ஊக்கபூர்வமான அன்பு என்பது அவரது இலட்சிய நாட்டின் பரிசுத்த துறையில் ஒவ்வொரு செயலிலும் மக்களின் மீட்சிக்கு தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துச் செல்கின்ற நெடிய மனப்பான்மையைத் தவிர்க்க முடியாத மின்னல்கள் மட்டுமே."

M.G. ரணாடேவின் அரசியல் கருத்துக்கள்:

ரணாடே அவர்கள் இந்திய லிபரலிசத்தின் முக்கியமான சிந்தனையாளராக கருதப்படுவர் , ஏனெனில் அவர் ராமமோகன் ராயின் முன்னோடி லிபரல் அரசியல் கருத்துக்களுக்கு உண்மையான சிந்தனையின் உள்ளடக்கத்தை வழங்கினார். ரணாடே லிபரலாக மட்டுமல்ல , மிதமானவராகவும் இருந்தார் , ஏனெனில் அவர் எந்தவொரு உறுதி செய்யப்படும் வடிவத்தை எட்டுவதற்கு முன் விஷயங்கள் பின் விரிவடைந்து செல்வதாக நினைத்தார். சமூக சீரமைப்பு , மதத்தின் பங்கு , மிதம், நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறுதி , மற்றும் உலகமயமான மற்றும் லிபரல் நாட்டின் அடிப்படையிலான அரசியல் கருத்துக்கள் என்பது ரணாடேவின் அரசியல் கருத்துக்களின் முக்கிய

அம்சமாகும். இதை அவர் தனது எழுத்துக்களில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

ரணாடேவின் மத கருத்துக்கள்.

ரணாடே அவர்கள் ஆழ்ந்த மத நம்பிக்கையுடையவர் மற்றும் கடவுளின் மேன்மையான உண்மையில் உறுதியாக நம்பிக்கை வைத்தவர் ஆவார். "தேயிடனின் பரிசோதனை" என்ற தனது நம்பிக்கையில் , மனிதனின் அறிவு திறன் வரையறுக்கப்பட்டதாகும், எனவே மனிதன் உலகில் நிகழ்ந்தவைகளை விளக்க முடியாது என அவர் எடுத்துரைத்தார். மேலும் பல மத நூல்கள் உலகின் தோற்றம் மற்றும் வீழ்ச்சி குறித்து விளக்கியுள்ளன , ஆனால் இவை மனிதர்களால் எழுதப்பட்டவை, கடவுளால் எழுதப்படவில்லை என்றார். ஆகையால், நாம் அவற்றை நம்பினால் , நிச்சயமாக நாம் நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்று கூறப்படுவோம். கடவுளுக்கு உள்ள ஸ்நேஹம் மற்றும் பக்தியால் மனிதன் தனது மனதை சுத்திகரித்து, நல்லெழுச்சியில் அடித்தளங்களை உருவாக்குவதாக அவர் நம்பினார். மனித இதயத்தின் சுத்திகரிப்பு முக்கியமானது என்று அவர் நம்பினார், அது அவரது நெறிமுறைப்படி செயல் படும்.

இந்தியாவின் தேசிய மனம் , அவரது பார்வையில் , அக்னோஸ்டிசிசம் மூலம் திருப்தி அடைய முடியாது. கடவுளின் பரபரப்பான பெருமையை நம்பும் அவர் , இறைவன் தன்னுடைய வாழ்கையில் செயல்பட்டு வருவதாக நம்பினார். இந்த வரலாறு என்பது இறைவனின் விருப்பத்தின் வெளிப்பாட்டாகும் என்று அவர் கூறினார். மேலும் , வெளியே உலக இயற்கையின் செயல்பாட்டில், ஸ்டோயிக் தத்துவஞர் போல் , கடவுளின் கற்பனை காணப்பட்டது என அவர் நம்பினார்.

ரணாடேவின் கருத்துப்படி , மனித ஆன்மா இறைவனின் உச்சமான நிலையில் உள்ளதோ அல்லது இல்லையோ என்பது வேறுபட்டது. இதனால் , அவர் வெதாந்தத்தின் கடுமையான ஒருங்கிணைந்த பள்ளியின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து வேறுபட்டார். எனவே , ரணாடே மனித ஆன்மாவிற்கு சுதந்திரம் மற்றும் சொந்த விருப்பத்தை அளித்தார். மேலும் , "எல்லாம் கடவுளின் விருப்பப்படி நடக்கின்றது" என்று நம்புவது தவறு என்று அவர் கூறினார். மனிதன் விருப்பத்தினால் எந்தவொரு செயலைச் செய்ய முடியாது என்று அவர் ஏற்கவில்லை.

சமூக சீரமைப்புகளின் முக்கியத்துவம்:

ம.கி.ரணாடேவனை, நவீன இந்தியாவின் அமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு செய்த முக்கிய நபர்களில் ஒருவராகப் பாவிப்பது சரியானது. சமூக சீரமைப்பின் கருத்து , ரணாடே அவர்கள் மும்பைக்கு உயர்கல்விக்காகச் சென்ற காலத்தில் மிகவும் முக்கியமாக இருந்தது. "பரமஹஞ்சசபா" (1849) சமூகவெறிகள் நீக்கப்படும் நோக்குடன் நிறுவப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில், மகாராஷ்டிராவிலும், இந்தியாவிலும் பல சமூகச் சிக்கல்கள் பரவலாக இருந்தன , அதாவது சாதி முறைகள் , குழந்தை திருமணம் , அசிப்படை, வெளிநாட்டு பயணம் மீது தடை, விவாகரமான மகள்களின் மறுமணத்திற்கு தடைவிதிக்கப்படுவது போன்றவை. பொதுவாக , மக்கள் ஒட்டுமொத்தமாக அறிவற்றதும் , அஞ்சலியுடையவர்களும், உலகின் பல துறைகளிலும் புறக்கணிப்பிலும் இருந்தனர். இந்த சமூகச் சிக்கல்கள் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு தடையாக இருந்ததை அவர் உணர்ந்தார். ஆகவே , சமூக சீரமைப்புகளுக்கு அவர் முதன்மையான முக்கியத்துவம் அளித்தார். ரணாடே அவர்கள் கூறியதுபோல் , "நீங்கள் அரசியல் உரிமைகளில் கீழே இருப்பதை உணர்ந்தால், நல்ல சமூக அமைப்பு இருக்க முடியாது;

மேலும் உங்கள் சமூக அமைப்பு காரணம் மற்றும் நீதி

அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருக்குமினால் மட்டுமே , நீங்கள்

அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் பிரிவுகள் பயன்படுத்த உகந்தவராக

இருக்க முடியும்." எனவே, அவர் Widows Marriage Association

(1866), Prarthana Samaj (1867), Indian Social Conference (1887)

போன்ற சமூக சீரமைப்புகளின் நடவடிக்கைகளில் ஆர்வமாக

பங்கேற்றார்.

1860-ஆம் ஆண்டு முதல் , அவர் "மராத்தி ராஜராஜவாடே"

என்ற கட்டுரையை 'த்யானப்ரகாஷ சபாவில் ' படித்து,

மகாராஷ்டிராவின் nobles க்குப் புதிய அறிவைப் பெறும் வழியை

எடுத்துக்காட்டினார், மேலும் பெங்காலி nobles ஐ பின்பற்ற

வேண்டியதாக ஆலோசித்தார். 1885-ஆம் ஆண்டு இந்திய தேசிய

காங்கிரஸ் நிறுவப்பட்டபோது , சில தலைவர்கள் அரசியல்

பிரச்சினைகளுடன் கூட , சமூக பிரச்சினைகளையும்

கலந்துரையாட வேண்டும் எனக் கருதினார்கள். ஆனால்

இதனால் ஒரு முரண்பாடு ஏற்பட்டது , எனவே இந்திய சமூக

மாநாடு சமூகவியல் சீரமைப்புகளுக்கான நோக்குடன் தனியாக

கூடினர். ம.கி.ரணாடே மற்றும் தேவான் பாதூரி ராகுணாத் ராவ்

ஆகியோர் அதன் நிறுவலுக்கு பொறுப்பானவர்கள்.

ரோமேஷ் சந்திரா டட்

ரோமேஷ் சந்திரா டட் , ப்ரி-காந்தியன் காலத்தின் தேசிய தலைவராக கருதப்படுகிறார் மற்றும் ததாபாய் நாரோஜி மற்றும் நீதியரசு ரனாடே ஆகியோரின் contemporary ஆவார். ஆர்.சி. டட் என்று அறியப்படும் இவர் ஒரு சிவில் சர்வண்ட் , அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சிந்தனையாளரும் எழுத்தாளருமான , பங்களா இலக்கியத்தில் புகழ்பெற்ற நபராவார். இவரின் தொழில்நுட்ப மற்றும் இலக்கிய வாழ்க்கைகளுக்காக அவர் பிரபலமாக இருந்தாலும், இந்த கட்டுரை ரோமேஷ் சந்திரா டட்டின் வாழ்க்கை, சாதனைகள் மற்றும் பங்களிப்புகளை , அவரின் சமூக-பொதுப்பொது துறையின் மேல் உள்ள கவனத்தை இட்டுக்கொண்டு விவரிக்கும்.

ரோமேஷ் சந்திரா டட் - பின்னணி

- சர் ரோமேஷ் சந்திரா டட் 1848 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 13 அன்று கலகத்தாவில் பிறந்தார்.
- அவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை கலகத்தாவிலும் , அதன் சுற்றியுள்ள மாவட்டங்களிலும் உள்ள பங்களா பள்ளிகளில் பெற்றார். அவர் அறிவியல் மற்றும் இலக்கியத்தில் புகழ்பெற்ற குடும்பத்தில் பிறந்தவர்.

- 1866 ஆம் ஆண்டு , டட் கலகத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் முதற்கால கலைப் பரீட்சையில் இரண்டாவது இடம் பிடித்து, கல்விச் சான்றிதழையும் , ஒரு கல்வி நிதியையும் பெற்றார்.
- 1868 ஆம் ஆண்டில் , அவர் சுரேந்திரநாத் பாணொர்ஜி மற்றும் பஹாரி லால் குப்தாவுடன் , இன்னும் பி.ஏ. மாணவராக இருந்தபோது , இங்கிலாந்துக்கு பயணம் மேற்கொண்டு இந்திய சிவில் சர்வீஸ் தேர்வை வெற்றியுடன் முடித்தார்.
- 1871 ஆம் ஆண்டு , டட் தனது புகழ்பெற்ற இந்திய சிவில் சர்வீஸ் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார் , அப்போது அவர் அலிபோரின் உதவி மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக பணியாற்றினார்.
- தனது தொழில்முறை வாழ்க்கையின் இறுதியில் , அவர் ஓடிசாவின் பிரிவுச் செயலாளராக இருந்தார் , இது ஒரு இந்தியரின் அடைந்த மிக உயர்ந்த பதவி ஆகும்.
- அவரது சிவில் சர்வீசில் சேவை அனைத்து நிலைகளிலும் அரசாங்கத்தினால் பாராட்டப்பட்டு , லெப்டினெண்ட் கவர்னர்களும், கவர்னர் ஜெனரல்களும் இதை உயர்த்தினர்.

- ஓடிசாவின் பிரிவுச் செயலாளராக பணியாற்றியபோது , 1897 ஆம் ஆண்டு , 49 வயதுக்குள் அவர் இந்திய சிவில் சர்வீசிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.
- ஓய்வுக்கு பிறகு , அவர் தனது நேரத்தை முழுவதுமாக பொது பணிகளுக்கு மற்றும் எழுதுவதற்கு அர்ப்பணித்து , இது அவரது வாழ்க்கையின் முக்கியமான பங்கு ஆகி விளங்கியது.

ரோமேஷ் சந்திரா டட் - பங்களிப்பும் சாதனைகளும்

ரோமேஷ் சந்திரா டட் குருதியான அரசியல்

நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவில்லை; அதற்கு பதிலாக, அவர் தனது அதிகாரம் மற்றும் பதவிகளை பயன்படுத்தி தனது நாட்டுக்கு நன்மைகள் கொண்டு வர கவனம் செலுத்தினார். இவர் இதனை திப்ளோமேசியா, எழுதுவதன் மூலம் மற்றும் பொது கருத்துகளை உருவாக்குவதன் மூலம் செய்தார்.

இலக்கிய வாழ்க்கை

- ஒரு ஆர்வலரும் , ஆர்வமுள்ள எழுத்தாளருமானவர். சிவில் சர்வீசில் இருந்தாலும், அவர் எழுதுவதற்கு நேரம் கண்டார், மேலும் மக்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்காக அவற்றைப் பயன்படுத்தினார்.

- அவரது பிரபலமான சில படைப்புகள் ‘த்ரீ இயர்ஸ் இன் யூரோப்’ (1872), பங்களா இலக்கியத்தின் வரலாற்றை பற்றி ‘பங்களா இலக்கியம்’ போன்றவை.
- மேலும் அவர் நான்கு வரலாற்று நாவல்கள் எழுதியுள்ளார்: ‘பங்கா விஜேதா ,’ ‘மாதவி கங்கன் ,’ ‘ராஜபுத்து ஜீவன் சந்தா,’ மற்றும் ‘மகாராஷ்டிரா பிரபாத்,’ இவையெல்லாம் 1879 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டன. ‘சமாஜ்’ (1885) மற்றும் ‘சங்க்சர்’ (1886) ஆகியவை இரண்டு சமூக நாவல்கள்.
- அவரது அரசியல் வெளியீடுகள் பெரும்பாலும் இந்தியாவின் பொருளாதார நிலையைப் பற்றிய கவலைகளை பேசுகின்றன , குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட கோவிந்த நிலைகள்.
- வேளாண்மை, விவசாயிகள், அதிக வரி விகிதங்கள் , தொழில்சாரா பொருளாதாரம் , மற்றும் கஷ்டபடுத்தும் பசிப்பருவங்கள் பற்றிய அவரது வருத்தமான நிலையை அவர் எழுதினார்.
- விவசாயிகளின் பொருளாதார பிரச்சினைகள் குறித்த அவரது முதல் புத்தகம் , ‘பீசன்ட்ரி ஆஃப் பங்கால் ’ 1875

இல் வெளியிடப்பட்டது ; இந்த புத்தகத்தில் மேம்பட்ட

எண்ணங்களை அவர் 1900 ஆம் ஆண்டில்

வெளியிடப்பட்ட 'இந்தியாவில் பசிப்பருவங்கள் ' என்ற

புத்தகத்தில் விரிவாக விவரித்தார்.

➤ இதில், அவர் நில வரி மீறிய மதிப்பீடுகளுக்கு எதிராக

பலவகையான ஆதரவு வழங்கினார் மற்றும் ரயோட்ட்வாரி

பகுதியிற்கு நிரந்தர ஒப்பந்தம் வழங்கப்பட வேண்டும்

என்று கோரினார். இது ரயோட்டுகளுக்கு இடையே நில

வாடகைகளை நிரந்தரமாக நிலைநிறுத்துவது போன்று

தீர்மானங்களை முன்வைத்தார்.

➤ பரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தியாவுக்கு பயனுள்ளதாக

இருந்தாலும், அவரது எழுத்துகள் இந்தியாவின் நிலையை

மேம்படுத்துவதற்குப் பெரிதும் பங்களித்தன.

➤ இவரது சில முக்கியமான படைப்புகள்: 'எங்லாந்து மற்றும்

இந்தியா' (1897), 'இந்தியாவில் பசிப்பருவங்கள் ' (1900),

மற்றும் பல. இவற்றில் மிக பிரபலமான படைப்பானது

'இந்தியாவின் பொருளாதார வரலாறு' ஆகும்.

அரசியல் வாழ்க்கை

- சிவில் சர்வீசிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்பும் , டட் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்திய வரலாற்றில் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 1899 இல், அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவராக தேர்வு செய்யப்பட்டார் , மற்றும் விரிவாக்கமான கல்வி பெற்ற மக்களும் அரசியல் விழிப்புணர்வு கொண்டவர்களும் அவரை தங்களின் மிக சிறந்த பேச்சாளராக பார்க்கின்றனர்.
- ஆர்.சி. டட் ஒரு சிறந்த உரையாளர் மற்றும் தன் கருத்துகளை தெரிவிக்க தயங்காதவர் என்று புகழ்பெற்றார், இதன் படி அவர் சிவில் சர்வீசில் இருந்தபோதும், தனது கருத்துகளை வெளிப்படையாக கூறினார்.
- இந்தியாவின் வறுமையின் காரணங்கள் மற்றும் நிர்வாகப் பிரச்சினைகள், குறிப்பாக விவாதத்திற்குள்ளான இல் பெர்ட் சட்டம் போன்றவை பற்றிய அவரது பார்வைகள் எப்போதும் அதிகாரி கணிப்புகளோடு ஒத்துப்போகவில்லை.

➤ 1904 இல், அவர் பாரோடா மாநிலத்தில் வரி மந்திரியாக 3 ஆண்டுகள் பணியாற்றியபோது , லண்டன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இருந்தபோதும் , 1908 இல், அவர் மீண்டும் இடைத்தரவு ஆணையத்தில் உறுப்பினராக சேர்ந்தார்.

முடிவுரை

ஆர்.சி. டட் 1909 இல், 61வது வயதில் மறைந்தார் , அவருடைய காலம் உற்பத்தியான பணியின் புதிய யுகம் தொடங்கவிருந்தபோது. ஒரு உண்மையான தேசியவாதி என்றபடி, டட் "ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் இரண்டு பக்கங்கள் இருக்கின்றன, மற்றும் நல்ல அரசு மற்றும் சரியான நிர்வாகத்திற்கான நோக்கத்தில் , அதிகாரி பார்வையும் மக்கள் பார்வையும் ஒவ்வொரு கேள்வியிலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட வேண்டும்" என்று நம்பினார். அவர் இந்தியாவின் எழும் புத்திசாலி சமுதாயத்தின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு அமைந்தவராக இருந்தார்: சிவில் சர்வீசில் ஒரு சாதாரண மனிதன், புதிய தலைமுறை கல்வி பெற்ற இந்தியர்களின் பேச்சாளர், ஒரு உலரிய அரசியல்வாதி , பொருளாதாரப்

பிரச்சினைகளை தெரிந்து கொண்டு நுணுக்கமாக கவனித்தவர் ,
வரலாற்று அறிஞர் மற்றும் படைப்பாளியான எழுத்தாளர்.

ஜே. சி. குமாரப்பா

ஜே. சி. குமாரப்பா (ஜோசப் செல்லதுரை கோர்னெலியஸ்)
(4 ஜனவரி 1892 – 30 ஜனவரி 1960) இந்திய
பொருளாதாரவியலாளர் மற்றும் மகாத்மா காந்தியின் நெருங்கிய
அசோசியேட் ஆவார். கிராமப்புற பொருளாதார வளர்ச்சி
கோட்பாடுகளை உருவாக்கிய முன்னோடியான குமாரப்பா ,
காந்திய வேதியியல் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளை
உருவாக்கியவர் என்று கருதப்படுகிறார் – இது "காந்திய
பொருளாதாரம்" என்ற பெயரில் அவர் உருவாக்கிய
பொருளாதாரக் கோட்பாடு ஆகும்.

ஜோசப் செல்லதுரை கோர்னெலியஸ் குமாரப்பா 1892
ஆம் ஆண்டு 4 ஆம் தேதி தமிழ்நாட்டின் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில்
உள்ள ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவர் சோலமன்
டொரைசாமி கோர்னெலியஸ் , பொதுத்துறை அலுவலரின்
மற்றும் எஸ்தர் ராஜநாயகம் ஆகியோரின் ஆறாவது மகனாக
பிறந்தார். எஸ்.டி. கோர்னெலியஸ் , மடராஸ் கிறிஸ்தியக்
கல்லூரியின் புகழ்பெற்ற முதல்வர் வில்லியம் மில்லரின் பழைய

மாணவர்களில் ஒருவராக , தன் சிறப்பான மகன்களை ஜே.சி.

கோர்னெலியஸ் மற்றும் பெஞ்சமின் கோர்னெலியஸ்

ஆகியோரை டோவ்டன் பள்ளிக்கும் பின்னர் மடராஸ்

கிறிஸ்தியக் கல்லூரிக்கும் அனுப்பினார். காந்தியின் வழி போக

முடிந்த இந்த சகோதரர்கள் தங்களின் தாத்தாவின் பெயரை –

குமாரப்பா – ஒப்புக்கொண்டு குமாரப்பா சகோதரர்களாக

அழைக்கப்பட்டார்கள்.

குமாரப்பா பிறகு 1919 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டனில்

பொருளாதாரம் மற்றும் சார்ட்டர் கணக்கியல் படித்தார். 1928 இல்

அவர் ஐக்கிய அமெரிக்கா பயணம் செய்து , சியருகூஸ்

பல்கலைக்கழகத்திலும், கோலம்பியா பல்கலைக்கழகத்திலும்

பொருளாதாரம் மற்றும் வணிக நிர்வாகத்தில் பட்டம் பெற்றார் ,

இதில் எட்வின் ராபர்ட் ஆண்டர்சன் செலிக்மனின் கீழ் படித்தார்.

அவரின் மூத்த சகோதரி எலிசபெத் சொர்ணம் ஆப்பசாமி ,

மடராஸ் நகரில் குறிப்பிடத்தக்க கல்வியாளர் மற்றும் சமூக

சேவகர் ஆனார்.

காந்திய பொருளாதாரம்

இந்தியாவிற்கு திரும்பிய பிறகு , குமாரப்பா பிரிட்டிஷ் வரி

கொள்கை மற்றும் அதன் இந்திய பொருளாதாரத் தலையீடு

பற்றிய ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டார். 1929 இல் அவர் காந்தியுடன் சந்தித்து, காந்தியின் கோரிக்கையின்படி கிராமப்புற குஜராத்தின் பொருளாதார ஆய்வைத் தயாரித்தார். இது "கேடா மாவட்டத்தில் மடார் தாலுகா ஆய்வு" (1931) என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டது.

குமாரப்பாவின் கிராமத்துறைத் தொழில்கள் மற்றும்

பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள்

குமாரப்பா, காந்தியின் கிராமத்துறைத் தொழில்கள் பற்றிய கருத்துக்களை முன்னெடுத்து, கிராமத் தொழில்கள் சங்கங்களை ஊக்குவித்தார். காந்தியும் குமாரப்பாவும் மனித உரிமைகள், மனித மதிப்பு மற்றும் வளர்ச்சியினைக் குறித்த பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளை உருவாக்க முயற்சித்தனர். இந்தக் கோட்பாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பதிலாக, பொருளாதார சமத்துவம், பயனுள்ள வாழ்க்கை மற்றும் சமுதாய நெருக்கடிகளைக் களைந்து, வேலைவாய்ப்பு, பத்தாமி மற்றும் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றைத் தீர்க்க முயற்சித்தன.

குமாரப்பா, காந்திய வேதியியல் மாறுபாட்டை புரிந்து கொண்டவர். அவர் “திருத்துவாதம்” மற்றும் “அஹிம்சை” என்பவற்றைக் கொண்டே பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளை

உருவாக்கினார். மத்திய நிலை வர்க்க போராட்டம் மற்றும் இழிவாக எண்ணப்படும் படிமங்களின் பொருளாதார விளைவுகளை எதிர்த்து இருந்தார். இதற்கிடையில் , அவர் சமூகநீதியுடன் கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சியை ஆதரித்து , மாறி பொருளாதார மேம்பாட்டின் மீது பெரும்பான்மையான வலுவான பார்வையை கொடுத்தார்.

குமாரப்பா, காந்தி மற்றும் அவரது சொற்பொழிவாளர்களின் வரிசையில் உள்ள ஒரு மிக முக்கியமான கிறிஸ்தவராக இருந்தார். 1930 ஆம் ஆண்டின் உப்புத் தொண்டைக் கஷ்டத்தின் போது “Young India” பத்திரிகையின் பதிப்பாளராக பணியாற்றினார். மேலும் , 1935 இல் அகில இந்திய கிராமத்துறைத் தொழில்கள் சங்கத்தை நிறுவுவதற்கும், அதன் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் துணைபுரிந்தார். Quit India இயக்கத்தின் போது ஒரு ஆண்டு முந்திய ஆட்சியில் சிறையில் இருந்தபோது , அவர் "Economy of Permanence", "The Practice and Precepts of Jesus" (1945) மற்றும் "Christianity: Its Economy and Way of Life" (1945) போன்ற படைப்புகளை எழுதியுள்ளார்.

குமாரப்பாவின் வாழ்க்கை

இந்தியா 1947 ஆம் ஆண்டில் சுதந்திரம் பெற்றபின் , குமாரப்பா இந்திய அரசின் திட்டக்குழுவிலும் , இந்திய தேசிய காங்கிரஸிலும் பணியாற்றி , விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான தேசிய கொள்கைகளின் மேம்பாட்டில் உதவினார். அவர் சீனா , கிழக்கு ஐரோப்பா மற்றும் ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளுக்கு அரசியல் பணிகள் மற்றும் அவர்களுடைய கிராமத்துறை பொருளாதார அமைப்புகளை படிக்கப் போயிருந்தார். அவ்வாறே , அவர் சில நேரம் இலங்கையில் ஐயுர்வேத சிகிச்சை எடுத்தார். சிறிது காலம் மதுரை அருகிலுள்ள காந்தி நிகேதன் ஆஷிரம் , T. கல்லுப்பட்டி (காந்தியக் கல்வி முறைமை அடிப்படையில் நிறுவப்பட்ட பள்ளி) என்ற இடத்தில் அமைதியுடன் வாழ்ந்தார். இங்கு குமாரப்பா தனது பொருளாதாரப் பணிகளையும் எழுத்தாளராயும் தொடர்ந்தார். இந்த ஆஷிரத்தை நாட்டின் சுதந்திரப் போராளி மற்றும் காந்தி follower K. வெங்கடாசலபதி நிறுவினார். அவர் 1960 ஆம் ஆண்டின் ஜனவரி 30-ல், மகாத்மா காந்தியின் 12வது நினைவுநாளில், 68 வயதிலிருந்து இறந்தார். அவரின் இறப்புக்குப் பிறகு, அவரின் நினைவாக குமாரப்பா கிராம ஸ்வராஜ் நிறுவனம்

நிறுவப்பட்டது. அவரது மூத்த சகோதரரான பரதன் குமாரப்பா ,
காந்தி மற்றும் சர்வோதய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்.

அலகு- III

பாலகங்காதர் திலக் - ஆரோபிந்தோ கோஷ் - சுப்ரமணிய
பாரதி - எம்.ஏ. ஜின்னா

நோக்கங்கள்

- ✓ இந்தியாவின் விடுதலைப் போரில் பாலகங்காதர் திலக்கின் பங்கை காண்க
- ✓ ஆரோபிந்தோ கோஷின் இந்திய விடுதலைப் போருக்கான அரசியல் தத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.

பால் கங்காதர் திலக் - தனிப்பட்ட வாழ்க்கை

1. 1856 ஆம் ஆண்டு ராத்தநகிரி , இன்றைய மகாராஷ்டிராவில் கேஷ்வ் கங்காதர் திலக் என்ற பெயரில் பிறந்தார்.
2. நடுத்தர வர்க்கத்தின் இந்து குடும்பத்தில் பிறந்த அவர் , பூனேவில் பட்டம் பெற்றார்.
3. முதலில் கணித ஆசாபுருவியாகப் பணியாற்றிய அவர் , பின்னர் பத்திரிகையாளர் ஆனதும் , சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றினார்.
4. பூனேவில் உள்ள ஃபர்குஸன் கல்லூரியின் நிறுவனர்களில் ஒருவர் ஆகிறார்.
5. 1920 ஆம் ஆண்டில், 64 வயதிற்கு இறந்தார்.

பால் கங்காதர் திலக் - அரசியல் வாழ்க்கை

1. திலக் 1890-ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸில் சேர்ந்தார்.

2. அவர் மிதவாதமான முறைகள் மற்றும் பார்வைகளுக்கு எதிராக இருந்தார் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக ஒரு மோசமான மற்றும் தீவிர அணுகுமுறை கொண்டிருந்தார்.
3. அவர் ஸ்வராஜ் அல்லது சுய ஆட்சி பற்றிய முதல் பரிதிகளை ஆதரித்தவர். “ஸ்வராஜ் எனது பிறப்புரிமை , அதை நான் பெற்றுக் கொள்கிறேன் ” என்ற அறிகுறி அளித்தவர். திலக் , சுய ஆட்சிக்கு உட்படாமல் முன்னேற்றம் சாத்தியமில்லை என்று நம்பினார்.
4. அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் எக்ஸ்டிரிமிஸ்ட் பிரிவினரின் ஒரு பகுதியாக இருந்தார் மற்றும் பைக் கொடுக்கும் மற்றும் ஸ்வதேச போக்குவரத்து இயக்கங்களை ஆதரித்தார்.
5. திலக் மாராத்தி மொழியில் "கேசரி" மற்றும் ஆங்கிலத்தில் "மஹாராட்டா" என்ற இரண்டு பத்திரிகைகள் வெளியிட்டார். இந்த பத்திரிகைகளில் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பயமில்லாமல் விமர்சனங்கள் எழுதியவர்.
6. "பொறுப்பற்ற கொலைக்கு தூண்டுதல்" என்ற குற்றச்சாட்டில் 18 மாதத் தண்டனைக் குற்றமாக

தண்டிக்கப்பட்டார். அவர் , “அழிக்கப்படுவோர் மீதான குற்றம் இல்லை ” என எழுதியிருந்தார். இதன் பின்னர் , இரண்டு பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் பலியிடப்பட்டனர்.

7. பிபின் சந்திர பால் மற்றும் லாலா லஜ்பத் ராய் உடன் அவர் ‘லால்-பால்-பால்’ என்ற தீவிர அரசியலாளர்களின் குழுவின் ஒரு பகுதியாக இருந்தார்.
8. அவரை பெரும்பாலும் பிரிதி எதிர்ப்பு செயலைப் புரிய வைத்ததற்காக, மூன்று முறை போலீசாரால் முயற்சி செய்யப்பட்டது. அவரின் “பிரபுலா சாக்கி மற்றும் குறுதிராம போஸ் ” ஆகியோருக்கு ஆதரவு அளிக்கும் கட்டுரைகளை எழுதியதற்காக , அவர் 1908 முதல் 1914 வரையிலான 6 ஆண்டுகள் மண்டலயா சிறையில் இருந்தார்.
9. திலக் 1916-ஆம் ஆண்டில் , முன்னதாக பிரிந்திருந்த காங்கிரஸில் மீண்டும் சேர்ந்தார்.
10. அண்ணா பிஸந்த் மற்றும் ஜி.எஸ். காபார்டே உடன் அவர் "அல் இந்தியா ஹோம் ரூல் லீக்" என்ற அமைப்பை நிறுவினார்.

11. திலக் தனது அரசியல் idealங்களுக்காக பண்டைய இந்து வேதங்களிலிருந்து பெரிதும் பிரேரணை பெற்றார்.
12. மக்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தில் பெருமை கொள்வதற்காக அவர் அழைத்தார். மேல் நாடுகள் கலாச்சாரத்தினால் சமுதாயத்தின் மேற்படி மேற்கத்திய முறைபாடுகளுக்கு எதிராக இருந்தார்.
13. அவர் வீடுகளில் செய்யப்படும் எளிமையான கணேஷ் பூஜையை ஒரு சமூக மற்றும் பொது கணேஷ் திருவிழாவாக மாற்றியவர்.
14. அவர் கணேஷ் சதுர்த்தி மற்றும் சிவ ஜயந்தி (சிவாஜியின் பிறந்த நாளுக்கான விழா) திருவிழாக்களை மக்களிடையே ஒன்றிணைக்கும் மற்றும் தேசிய உணர்வை உருவாக்கும் வழியாக பயன்படுத்தினார். எனினும் , இந்த நடவடிக்கை மற்ற மதங்களை சேர்ந்தவர்களை அவற்றிலிருந்து பின்வாங்க வைத்தது.
15. 1894 ஆம் ஆண்டு முதல் அவர் பரப்பிய "சர்வஜனிக கணேஷோட்சவ" இன்று மகாராஷ்டிராவின் மிகப்பெரிய திருவிழாக்களில் ஒன்றாக உள்ளது.

பால் கங்காதர் திலக் – இறப்பு

பால் கங்காதர் திலக் 1920 ஆம் ஆண்டு , 64வது வயதில் இறந்தார். அவரது இறப்பு , இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு மிகப் பெரிய தடையை குறிக்கின்றது. திலக் , இந்திய தேசிய காங்கிரசின் மிகப்பெரிய தலைவர்களில் ஒருவர் மற்றும் சுய ஆட்சி (ஸ்வராஜ்) எனும் கொள்கையின் கடுமையான ஆதரவேந்தராக இருந்தார். அவர் 1916-இல் காங்கிரஸில் திரும்பியதும் , அதன் முக்கிய ஆளுமையாக இருந்தார். திலக் என்பவர் பாரம்பரிய பார்வைகளுக்கும் , இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டம் மற்றும் அதன் இயக்கங்களுக்கும் ஒரு முக்கியமான சின்னமாக திகழ்ந்தவர். இந்திய மக்களுக்கு திலக்கின் பணிகள் மற்றும் கருத்துக்கள் பெரிதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. அவரது வாழ்க்கை, போராட்டம் மற்றும் கொள்கைகளின் மூலம் அவர் இந்தியத் தன்னெச்சருவாய் திரும்பித் தந்த பெரும் பாதிப்புக்கு காரணமானவர்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்

சின்னசுவாமி சுப்பிரமணிய பாரதியார் (11 டிசம்பர் 1882 – 11 செப்டம்பர் 1921) என்பது இந்திய எழுத்தாளர் , கவிஞர்,

பத்திரிகையாளரா, இந்திய சுதந்திர போராட்ட வீரரா மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதியா என்பது தமிழ்நாட்டை சேர்ந்தவர். "மஹாகவி பாரதியார்" என்ற பெயரில் பிரபலமாக அறியப்பட்ட அவர், மாடர்ன் தமிழ் கவிதையின் முன்னோடியாகவும் , தமிழ் இலக்கியத்தின் மிகப்பெரிய கலைஞர்களில் ஒருவராகவும் கருதப்படுகிறார். அவரது பல பாடல்கள் , இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது உன்னதமான பெளர்ணமி மற்றும் தேசியத்துவ உணர்வுகளை தூண்டும் இராணுவக் கவிதைகள் ஆக இருந்தன.

1882 ஆம் ஆண்டு , திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் (தற்போதைய துடியக்கோரி மாவட்டம்) எட்டயபுரமில் பிறந்த சுப்பிரமணிய பாரதியார் , தனது ஆரம்பக் கல்வியை திருநெல்வேலியும், பரணாசியும் (பீனாரஸ்) படித்தார். பத்திரிகையாளர் ஆக செயல்பட்டு பல பத்திரிகைகளில் பணியாற்றினார். அதில் சுவதேசமித்ரன் மற்றும் இந்தியா முக்கியமானவை. பாரதியார் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் செயல்பாட்டாளராகவும் இருந்தார்.

1908 இல் பாரதியாரின் மறுமொழிகள் மற்றும் புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக பிரித்தானிய அரசின் அறிக்கை

வெளியிடப்பட்டதால், அவர் புதுச்சேரிக்கு தப்பிச் சென்று அங்கு 1918 வரை வாழ்ந்தார். பாரதியாரின் படைப்புகள் கடுமையான சமுதாய, அரசியல் மற்றும் மதவுருட்டுகளுக்கு எதிராக குரல்கொடுத்தன. 1920 ஆம் ஆண்டின் பொது மன்னிப்பு உத்தரவுடன் அவர் மீண்டும் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டபோது, அவரது உடல் நலமோ மோசமாக இருந்தது. ஒரு நாள் , சென்னை, திருப்பலிகோணில் பரதசாரதி கோயிலில் அவர் ஓர் யானை "லாவண்யா" என்பவரால் தாக்கப்பட்டார், இதன் பின்னர் அவரது உடல் நலம் மேலும் பாதிக்கப்பட்டது.

இந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு , அவர் 1921 செப்டம்பர் 12-ஆம் நாளின் அதிகாலை 1 மணியளவில் இறந்தார். பாரதியார் ஒரு பொதுப் மக்கள் கவிஞராக , தேசியவாதி, முக்கிய சுதந்திரப் போராட்ட வீரராக , மற்றும் சமூக புரட்சியாளராக இருந்தாலும் , அவரது இறுதிக் கணிச நேரத்தில் , அவரது பேய்த்தொற்று நேரத்தில் 14 பேருக்கு மட்டுமே அவரது நல்லாடல் நிகழ்ந்தது.

இறுதிக் காலங்களில், அவர் சென்னை, திருப்பலிகோணில் உள்ள ஒரு வீட்டில் வசித்தார். இந்த வீட்டை 1993 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரசு வாங்கி புதுப்பித்து , "பாரதியார் இல்லம்" என

பெயரிடப்பட்டது. பாரதியார் எழுதிய பாடல்கள் , தமிழ் திரைப்படங்களில் மற்றும் கர்நாடக இசை விழாக்களில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பாரதியார் பற்றிய சுருக்கமான வரலாறு - தனிப்பட்ட வாழ்க்கை

பாரதியார், 1882 ஆம் ஆண்டு டிரினெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள எட்டயபுரத்தில் பிறந்தார். அவர் தன் ஆரம்ப கல்வியை எட்டயபுரம் மற்றும் திருநெல்வேலியில் உள்ள எம்.டி.டி. இந்து கல்லூரியில் பெற்றார். சிறிய வயதிலிருந்தே இசை மற்றும் கவிதையை கற்றார் , ஒன்பதாவது வயதிலேயே கவிதை எழுத தொடங்கினார். இந்த நேரத்திலேயே "பாரதி" என்ற பட்டம் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது , இது சரஸ்வதி தேவியின் அருளின்படி மந்திரம் கூறுவதை குறிக்கிறது.

பாரதி 5 வயதிலேயே தாயை இழந்தார் , 16 வயதிலேயே தந்தையை இழந்தார். 14 வயதிலே 7 வயது செல்லாமாவை மணந்தார். அவரை பெரும்பாலும் தந்தை பரிசுத்தமாக வளர்த்தார், அவர் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்வதை , கணிதத்தில் சிறந்து செயல்படுவதை மற்றும் ஒரு பொறியியலாளராக பரிசுத்தமாக வளர்ந்துவர வேண்டும் என்று நினைத்தார். மிகுந்த

முயற்சியால், பாரதி 32 மொழிகளை கற்றார் (29 இந்திய மொழிகள் மற்றும் 3 வெளிநாட்டு மொழிகள்).

பாரதி பதினெழு வயதிலேயே பரமாச்சாரி வீட்டில் தங்கியபோது, அவர் வணரசில் (காஷி) உண்மையான ஆன்மிகம் மற்றும் தேசிய உணர்வுகளுடன் பரிச்சயமாகி , இதன் மூலம் அவரது பார்வை விரிவடைந்தது. அவர் சமஸ்கிருதம் , இந்தி மற்றும் ஆங்கிலம் கற்றார். மேலும் , அவர் தனது தோற்றத்தை மாற்றி, வாடை வளர்த்து, பரதியிடம் அணிந்தார்.

பாரதி 1901 ஆம் ஆண்டு எட்டயபுரம் திரும்பி , எட்டயபுரம் ராஜாவின் அலைவின் கவிஞராக சில ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். 1904 இல், செதுப்பதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியராக பணியாற்றினார். இந்த காலத்தில் , பாரதி உலகின் நடத்தை குறித்தும் , பத்திரிகைத்துறை மற்றும் மேற்கு ஊடகங்களின் பற்றியும் ஆர்வமடைந்தார். 1904 ஆம் ஆண்டு , அவர் 'சுவதேசமித்ரன்' என்ற தமிழ் நாளிதழின் உதவி ஆசிரியராக சேர்ந்தார்.

பாரதி 1905 ஆம் ஆண்டு , பெரும்பான்மையான இந்திய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் பங்கேற்றார். அவர் பயணத்திற்கு திரும்பும்போது, ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் ஆன்மிக

சிஷ்யானான சகோதரி நிவேதிதாவை சந்தித்து , அவர் பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் பெண்ணிய விடுதலைக்கு பாரதியை ஊக்குவித்தார். அவர் பெண்களை சக்தியின் வெளிப்பாட்டாகக் கருதினார் , மனிதர்களுடன் இணைந்து புதிய பூமி உருவாக்க உதவி செய்யும் சக்தியுடன்.

1907 ஆம் ஆண்டின் ஏப்ரல் மாதம் , அவர் இந்திய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கல்கத்தாவில் பங்கேற்றார் , இதில் ஸ்வராஜ் மற்றும் பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் பொருளாதார புறக்கணிப்பை கோரப்பட்டது.

பாரதி, எம்.பி.டி. ஆச்சாரியுடன் இணைந்து 'இந்தியா' என்ற தமிழ் வாரப்பத்திரிகையும் , 'பாலா பாரதம்' என்ற ஆங்கில பத்திரிகையும் பதிப்பாற்ற தொடங்கினார். இந்த பத்திரிகைகள் பாரதியின் படைப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழியாக மாறின, இது இந்த காலத்தில் அதிகரித்தது. பாரதி அவன் கவிதைகளை இந்த பதிப்புகளில்வழங்க ஆரம்பித்தார்.

மந்திரங்கள் முதல் தேசிய பணி வரை , கடவுள் மற்றும் மனிதனின் உறவை பற்றிய கவனிப்புகளிலிருந்து , ரஷ்ய மற்றும் பிரான்ஸ் புரட்சிகளைப் பற்றிய பாடல்களுக்கான அவனுடைய கருப்பொருள்கள் பல்வேறு வகைகளாக இருந்தன.

1908-ல் பாரதி , வோ.சி. பத்மநாபன் பிள்ளைக்கு எதிராக பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளால் கோரப்பட்ட வழக்கில் சாட்சி அளித்தார். அதே ஆண்டில் , 'இந்தியா' பத்திரிகையின் உரிமையாளர் மடராஸ் (மதுரையில்) கைது செய்யப்பட்டார். காவல் கேள்வி எதிர்கொண்டு , பாரதி பாண்டிச்சேரி (பிரஞ்சப் பிரதேசம்) 逃逃 விடுதலையால் பறந்து சென்றார். அங்கு , அவர் 'இந்தியா' வார இதழையும் , 'விஜயா' தமிழ் தினப்பத்திரிகையும் , 'பாலா பாரதம் ' ஆங்கில மாதப் பத்திரிகையும் , 'சூரியோதயம்' உள்ளூர் வார இதழையும் பதிப்பித்தார்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி பாரதியின் வெளியீடுகளை அழிக்கும் முயற்சியில், அவர்களின் பத்திரிகைகளுக்கு பணம் மற்றும் கடிதங்களை அனுப்புவதை நிறுத்தியது. இந்தியா மற்றும் விஜயா பத்திரிகைகள் 1909-ல் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் தடைசெய்யப்பட்டது. பாரதி , அஷ்டமிகு உருசிக் ஆரோபிந்தோவுடன் 'ஆர்யா' பத்திரிகையில் உதவியுடன் பணியாற்றின, பின்னர் 'கர்மயோகி' பத்திரிகையிலும் பாண்டிச்சேரியில் பணியாற்றினார். இந்த காலத்தில் , பாரதி வேத இலக்கியம் கற்றுக் கொண்டார்.

அவனின் மூன்று முக்கியமான படைப்புகள் , 'குயில் பாடு', 'பஞ்சாலி சபதம் ', மற்றும் 'கண்ணன் பாடு ' ஆகியவை 1912-ல் எழுதப்பட்டன. மேலும், அவர் வேத மந்திரங்கள் , பதஞ்சலி யோக சுத்ரா மற்றும் பகவத் கீதா ஆகியவற்றை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தார். 1920-ல், பாரதி திரும்பி சென்னை (மதுரா)யில் 'சுவதேசமித்ரன்' பத்திரிகையை மறுபடியும் பதிப்பாற்றத் தொடங்கினார்.

பாரதியின் அரசியல் வாழ்க்கை

பாரதி 1907 ஆம் ஆண்டு , வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட சுரத் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் , வ.ஓ.சிதம்பரந Pillai மற்றும் மண்டயம் ஸ்ரீனிவாசாசாரியர் உடன் பங்கேற்றார். அதுவே, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அவ்வப்போது உள்ள மிதவாத மற்றும் வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளைப் பாராட்டியது. இந்த வேளையில் , பாரதி திலக் மற்றும் ஆறுவிந்தோவின் அணியை ஆதரித்தார் , அதேபோல் வ.ஓ.சிதம்பரந Pillai மற்றும் காஞ்சி வரதாச்சாரியர் உடன் அவர் ஆதரவு காட்டினார். திலக் , பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக ஆயுதப்படுகொலை செய்கின்றது என்று பெரிதும் ஆதரித்தார். பாரதி தனது வெளியேற்றத்தின் போது, ஏராளமான பிற பூர்வீக விடுதலைப் போராட்ட

தலைவர்களுடன் சந்தித்து உதவினார் , அவர்கள் உள்நாட்டில் அசைலியத்தில் குடியிருந்தனர். ஆகவே , பாரதி அயர்ச் நாட்டுக்கு நெருங்கி வந்தபோது , செப்டம்பர் 1918க்கு கடுத்தலூர் சென்றடைந்து அங்கே கைது செய்யப்பட்டார். 20 நவம்பர் 1918 முதல் 14 டிசம்பர் 1918 வரை பாண்டராய் சிறையிலிருந்தார். ஆனி பெசாண்டும் சி.பி. ராமசுவாமி அய்யர் ஆகியோரின் müddலும் அப்போது அவருக்கு விடுவிக்கப்பட்டார். அவசரத் தேவைகளினால் அவரது உடல் நலனும் பாதிக்கப்பட்டது. அதே வருஷம் 1919, பாரதி மஹாத்மா காந்தியுடன் சந்தித்து , அந்த சந்திப்பும் சுய உணர்வு அளிக்கக் கூடிய நினைவாக இருக்கின்றது. காந்திஜி சென்னைக்கு வருகை தந்து , ராஜாஜி இல்லத்தில் ரவலட் கமிட்டி அறிக்கை தொடர்பாக விவாதம் நடத்தினார்.

சுதந்திரம் மற்றும் போராட்டத்தின் முக்கிய தருணங்கள்

பாரதி இவ்வாறு இளம் வயதில் உயிரிழந்தாலும் , அவரை 'சிறப்பான புகழுடன் வாழ்ந்த ' கெட்டீஸ் மற்றும் சாட்டர்டன் உடன் ஒப்பிட முடியாது. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் , எத்தனையோ மனிதர்கள், குறிப்பாக தென்னிந்தியாவில் , அவர் பெயரால் அறிவோம். ஆனால் அவரது புகழின் அளவு,

பாரதியின் கவிதை மற்றும் தேசியப்பற்று

பாரதி ஒரு கவிஞராக மட்டுமின்றி , ஒரு தேசியப்பற்று கொண்டவர் மற்றும் போராட்டக் கவிதைகளின் எழுத்தாளர் எனக் கணக்கிடப்படுகிறார். திலக்கைப் போற்றி அவர் அளித்த பெரும் பாராட்டும் , ஸ்வதேசமித்ரன் நாளிதழில் அவர் எழுதிய தீவிர விமர்சனங்களும் , மதராஸ் அரசு அவரை எதிர்கொள்ள முயன்ற போது அவர் பிரஞ்சு பிரதேசத்தில் அகல வெளியேற வேண்டியிருப்பது, பாரதியை ஒரு 'போராட்ட வீரன் ' ஆக ஆக்கியது. அவரது இனிமையான பாடல்கள் பலரின் வாய்களில் நீர்த்திரண்டிருந்தன, மேலும் 'சுயாட்சியை பின்பற்றுதல் ' காலத்தில் ஒரு நகரத்தில் எந்தவொரு பொதுச் சந்திப்பு அல்லது ஊர்வலமும் அவற்றைப் பாடாமல் துவங்கவில்லை , நடக்கவில்லை அல்லது முடிவடையவில்லை. பாரதியின் தமிழ் பேச்சு மீது உள்ள காதல் , அந்த காலத்தில் தமிழ் மொழி மற்றும் அதன் செழுமையான இலக்கியத்தின் மீது உள்ள அன்பும் , இந்தியா மீது கொண்ட தனது காதலுக்குப் பிறகு எந்தவொரு வெற்றிகரமான காதலுக்குச் சிக்கலாக இருந்தது.

நிலைகள் மற்றும் நடைமுறைகள்

பாரதி பெண்களின் அரசியலில் பங்குபற்ற துவக்கம் செய்பவராகக் கருதப்படுகிறார். அவர் பெண்களுக்கு அதிக உரிமைகள் மற்றும் கல்வி வழங்க வேண்டும் என்றார். அவர் இந்திய பெண்களை சமுதாயத்தின் முன்னணி இடத்தில் காண விரும்பினார். சில பாரம்பரிய ஹிந்து வழிமுறைகள் , பொதுவாக பெரும்பாலான ஹிந்துக்களால் புனிதமாக கருதப்படாதவை , பெண்களின் உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்தியதற்கான குற்றத்தை அவர் ஆட்சேபித்தார். அவரது எண்ணங்கள் இன்று வரை சமகாலமாகக் கருதப்படுகின்றன. பாரதி ஒரு ஹிந்து என்பவர் , ஆனால் அவரது ஆன்மிகம் எப்பொழுதும் குறுக்கீடாக இல்லை. அவர் ஹிந்து கடவுள்களுக்கு பாடினார் , அதே நேரத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் அல்லாஹுக்கும் அர்பணிக்கப்பட்ட பாட்டு பாடினார். பாரதி இன்றி , இந்து சமுதாயத்தில் வகுப்புவாதத்துக்கு எதிராகவும் போராடினார். பாரதி ஒரு பாரம்பரிய பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் , தன் தரப்பை விட்டு விலகி , அனைத்து உயிரினங்களையும் சமமாகப் பார்க்கும் மரபை கொண்டிருந்தார். இதைப் பரிசுத்தமாகச் சுட்டிக்காட்ட, ஒரு இளம்

ஹரிஜன் ஆணுக்கு உபநயனம் செய்யவும் , அவரை
பிராமணனாக்கவும் இருந்தார்.

பாரதியாரின் விருதுகள் மற்றும் சாதனைகள்

பதினொன்றில், பல தமிழ்ச் சமூகவாதிகளின் முன் அவர்
கவிதைகள் இயற்றினார். அந்தப் கவிதைகளுக்குப் பிறகு
அவருக்கு 'பாரதி' என்ற தலைப்பு வழங்கப்பட்டது. அவர்
இந்தியாவின் அரசியல் சுதந்திரம் , சமூக மறுசீரமைப்பு மற்றும்
தமிழ் இலக்கியத்தின் புதுப் புதுவெளிக்கான மிகப் பெரிய
பங்களிப்பைச் செய்தார். பாரதியாரின் பார்வையில் ஒரு
எதிர்கால ஊர்ஜிததலின் கண்ணோட்டம் , ஒரு புனிதவாகியுள்ள
ஆன்மிக சமத்துவம் , ஒரு தேசப்பற்றாளரின் கனவுகள் மற்றும்
சமூக சீரமைப்பாளரின் மொட்டுக் கனவுகள் காணப்படுகிறது.
அவர் முன் கூறிய இந்தியா மற்றும் சமூகத்தின் மீதான
முன்னறிவிப்புகள், அந்த அவலம் உண்மையாய்ப் பலவற்றும்
தற்போதைக்கு வரம்பினுள் வந்துவிட்டது. பாரதி கவிஞரின்
பதக்கம், நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆரம்பகால உத்தேசியாகக்
கருதப்படுகிறார். பாரதி , தமிழ் இலக்கியத்தில் முன்பு இருந்த
பழையகாலக் கவிதைகளின் பொருளாதாரம் மற்றும்
சொற்பொழிவு முறைகளை விட எளிமையான சொற்கள் மற்றும்

ஓசைகளைக் கொண்டு எழுதினார். அவர் பக்தி கவிதைகளில்
 புதுவெட்டையும் புதிய முறைகளையும் பயன்படுத்தினார். இவர்
 ‘நொண்டிசிந்து’ என்ற தாளின் அடிப்படையில் பெரும்பாலும்
 கவிதைகள் எழுதியார். இதை முன்னதாக கோபாலகிருஷ்ண
 பாரதியார் பயன்படுத்தினார். பாரதியாரின் கவிதைகள்
 முன்னேற்றமான, திருத்துபுரிகூட்டும்காணும் இலக்குகளை
 வெளிப்படுத்துகின்றன. அவரது படைப்பின் உருவாக்கம் மற்றும்
 கவிதையின் உயிரணுக்கே ஓர் முன்னேற்றமான
 அடையாளமாகவும் விளங்குகின்றன. பாரதி தமிழ்
 இலக்கியத்துக்கு ஒரு புதிய சிந்தனையுடனான கவிதை வகையை
 உருவாக்கினார், இதனால் பழமையான மற்றும் நவீனக்
 கூறுகளைக் கொண்டு பெரும் கவிதைகளையும்
 உருவாக்கப்பட்டது. பாரதியாரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் தமிழ்
 இலக்கியம், அரசியல் சுதந்திரத்தை அடையும் முனைவான
 சக்திகளை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு கருவியாக இருக்க உதவியது.

பாரதியாரின் இலக்கியப் படைப்புகள்

பாரதியாரின் ஒவ்வொரு கவிதைக்கும் உள்ளெழுத்துகளும்
 பாராட்டப்படுகின்றன. அவர் பல்வேறு மொழிகளில் ப fluently
 பேசுபவராக இருந்தார், மேலும் இந்திய தேசிய முன்னோடியான

ஆரவிந்தோ, பாலகாங்காதர் திலக் மற்றும் ஸ்வாமி
 விவேகானந்தரின் உரைகளை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தார்.
 அவர் ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகளை எழுதியுள்ளார் , அவற்றில்
 இந்திய தேசியத் தொண்டுகள் , காதல் பாடல்கள் ,
 பிள்ளைகளுக்கான பாடல்கள் , இயற்கையின் கவிதைகள் , தமிழ்
 மொழியின் மகிமை மற்றும் இந்திய சுதந்திர போராட்ட
 வீரர்களின் மேல் கவிதைகள் உள்ளன. திலக் , காந்தி மற்றும்
 லஜ்பத் ராய் போன்ற முன்னணி விடுதலைப் போராளிகளுக்கு
 அவர் பாட்டு எழுதியுள்ளார். மேலும் அவர் புதிய ரஷ்யா மற்றும்
 பெல்ஜியத்தை பற்றியும் பாடல்களை எழுதியுள்ளார்.
 பாரதியாரின் இலக்கிய படைப்புகள் தேசியத்தன்மை கொண்ட
 கவிதைகள், பிரார்த்தனைப் பாடல்கள் , தத்துவக் கவிதைகள் ,
 கல்விச் பாடல்கள் மற்றும் சமூக பிரச்சினைகளுக்குரிய சிறிய
 கவிதைகளையும் உள்ளடக்கியவை. அவரது கல்விச் பாடல்களில்
 முரசு, புதிதா அத்திசூடி மற்றும் பாப்பா பாடல் போன்றவை
 குறிப்பிடத்தக்கவை. அவரின் குறுகிய மற்றும் கூர்மையான
 கவிதைப் பாணி இன்று மிகவும் பிரபலமாக இருக்கின்றது.

அலகு-IV

சமூக சிந்தனையாளர்கள்: ஜோதி ராவ் புக்லே - பெரியார் ஈ.வி.
ராமசாமி - பி.ஆர். அம்பேத்கர், ஐயோதிதாசு பண்டிதர் — ம.ந. ராய்

நோக்கங்கள்

- ✓ ஜோதி ராவ் புக்லே சமூக சீர்திருத்த பங்களிப்புகளைப் புரிந்துகொள்ளவும்,
- ✓ பி.ஆர். அம்பேத்கர் இந்திய அரசியலமைப்பின் பங்களிப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்யவும்.
- ✓ ஐயோதிதாசு பண்டிதர் சமூக சமத்துவமும் புரிந்துகொள்ளவும்.

ஜ்யோதிராவ் பூலே வாழ்கை வரலாறு

ஜ்யோதிராவ் பூலே (Jyotirao Phule) 1827ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 11ம் தேதி இந்தியாவின் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் , ஸூனே நகரில் பிறந்தார். அவர் ஒரு முக்கியமான சமூக செருப்பற்றவனான சாதியினவன்முறைக்கு எதிராக போராடிய ஒரு முன்னணி சமூகவாதி, கல்வி நாயகன் மற்றும் ஆன்மிக சிந்தனையாளராக இருந்தவர்.

ஆரம்ப வாழ்க்கை:

பூலே ஒரு காலையில் சாதி ஆதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு எதிராக, பொதுவான மக்கள் மற்றும் இழுவாழ் மக்களின் உரிமைகளைப் போற்றி பேசினார். அவருடைய குடும்பம் ஒரு உணவகப்பணி முறையில் இருந்தது , ஆனால் அவருடைய பள்ளி வாழ்கையில் சாதி பாரபட்சம் மற்றும் சமூகச் சீர்மருகு குறித்த

அவகாசங்களை பார்த்து அவர் தனது பார்வைகளை வளர்த்தார்.

அவரது வாழ்க்கைத் திருப்பத்தை 1848ம் ஆண்டு திருமணம்

செய்த சந்திரகாந்தா உடனான பார்வை மாற்றம் ஏற்படுத்தியது.

சமூக சீரமைப்பு பணிகள்:

ஜ்யோதிராவ் பூலே இந்திய சமூகம் மற்றும் கல்வி

முறையை மாற்றுவதற்கு கடுமையான முயற்சிகளை எடுத்தார்.

அவர் சாதி வேறுபாடு , பெண்கள் கல்வி , தலித் உரிமைகள்

மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் போன்ற பல முக்கிய கருத்துக்களை

முன்னிலைப்படுத்தினார்.

1. **சமூக நாமமாற்றம்:** பூலே "சாதி வேறுபாடு" அல்லது "உச்ச

மற்றும் கீழ் சாதி வேறுபாடு" எனும் பாரம்பரியத்தை

எதிர்த்தார். அவர் அனைத்து மக்கள் சமவாயம் அடைந்த

சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

2. **பெண்கள் கல்வி:** அவர் பெண்கள் கல்வி பரப்பும்

முயற்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். "சாவித்ரீ பாய் பூலே"

என்ற மனைவி , பெண்களுக்கான முதல் பள்ளியைத்

திறந்தார்.

3. **சுதந்திர சமூகம்:** பூலே "சதியந்த சங்கம்" (Satya Shodhak

Samaj) என்ற அமைப்பை நிறுவி , அதன் மூலம் சாதி

மன்றங்களை எதிர்த்தார். இந்த அமைப்பின் மூலம் ,
ஏழைகள் மற்றும் தலித் மக்களுக்கு அங்கீகாரம் மற்றும்
சமூக சமத்துவம் வழங்கப்பட்டது.

4. எதிர்ப்பு கருத்துகள்: பூலே இந்து சமயத்தின்
உத்தரவாதமாக இருந்த "விதி விதானங்கள்" மற்றும் சாதிய
வேறுபாட்டுக்கு எதிராக எழுந்து கொண்டார்.

5. ஜோதிராமா ஃபூலேவின் அரசியல் சிந்தனை

6. ஜோதிராமா ஃபூலே , 19ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின்
முன்னணி சமூக புரட்சியாளர் மற்றும் சிந்தனையாளர் ,
சமுதாய நீதியின் கொள்கைகளை , சமமான உரிமைகள்
மற்றும் CASTE அமைப்பை எதிர்க்கும் அரசியல்
சிந்தனையை முன்வைத்தார். அவரது அரசியல் சிந்தனை
பல முக்கிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியது:

ஆட்சி அமைப்புக்கும் பிராமணிய சமுதாயத்துக்கும் எதிர்ப்பு

ஃபூலே, இந்தியாவில் பிராமணிய சமுதாயத்தின் அதிகாரம்
மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட பிற்காசர்களின் மேல் அதிரடியான
அசலையை எதிர்த்து பேசினார். பிராமணிய சமுதாயத்தின்
முன்னேற்றத்திற்கு எதிராகவும் , தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கான
உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தில் , அவருடைய சிந்தனைகள்

பெரும்பாலும் சமூக சமத்துவத்தை அடைவதற்கான வழியையும் ,
ஆதிக்கம் இல்லாத ஒரே சமுதாயத்தை உருவாக்குவதாகவும்
இருந்தது.

சமூக சமத்துவம் மற்றும் நீதியின் ஆதரவு

ஃபூலே, அனைத்து மனிதர்களும் சமமான
உரிமைகளையும் வாய்ப்புகளையும் பெற வேண்டும் என்று
வலியுறுத்தினார். அவர் பாரம்பரிய சாதி பேதவியோ ,
அசுகவியோ இல்லாமல் , அனைவரும் சமமாக வாழ வேண்டும்
என்று கருதினார். அதேபோல் பெண்களின் உரிமைகளைச்
சுதந்திரப்படுத்துவதையும், அவர்கள் கல்வி மற்றும்
வேலைவாய்ப்பில் சம வாய்ப்புகளைப் பெறுவதையும் அவர்
ஆதரித்தார்.

கல்வி, சமூகவாதம் மற்றும் சீர்திருத்தம்

ஃபூலே, கல்வி சமூகத்தின் ஒரு அடிப்படை அங்கமாகக்
கருதினார். அவர் பின்தொடர்ந்த சமூக சீர்திருத்தங்களின் முக்கிய
வழிமுறை கல்வி ஆகும். அவர் பெண்களுக்கான கல்வியை
தொடங்கி, இளம் சாதி பின்தொடர்பவர்களுக்கான கல்வி
வாய்ப்புகளை அதிகரித்தார். இவரது கருத்துப்படி , கல்வி சாதி

பிரிவினையை முறியடிக்கவும் , பெண்-புரட்சியினை
உருவாக்கவும் உதவியாகும்.

சத்திய ஷோடக் சமாஜம் (Satya Shodhak Samaj)

1873-இல் ஃபூலே , "சத்திய ஷோடக் சமாஜம்" என்ற
இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். இது சாதி பிரிவினையை எதிர்த்து
போராடும் சமுதாய அமைப்பாக இருந்தது. இச்சமாஜம்
சாதியின்மையை போக்குவதற்கும் , கலை, அறிவியல், சமுதாய
சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதற்கும் சிறந்த
சிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்தது.

மேற்கத்திய சிந்தனைகள் மற்றும் செயற்கை ஆக்கங்கள்

ஃபூலே, மேற்கத்திய ஜனநாயக சிந்தனைகள் , சமநிலை,
மனித உரிமைகள் ஆகியவற்றை தனது அரசியல் சிந்தனைகளில்
தழுவினார். அவர் காலத்தின் நவீன அரசியல் மற்றும் சமுதாய
சீர்திருத்தங்களை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்துவதற்கான
அடிப்படையை அமைத்தார்.

புதிய சமூக ஒழுங்கு உருவாக்குதல்

ஃபூலே, சமமான உரிமைகள் மற்றும் மதிப்பீடுகளை
ஆதரிக்கும் புதிய சமுதாய ஒழுங்கை உருவாக்க முனைந்தார்.
அவர் சாதியின்மையை நீக்குவதும் , பெண்கள்,

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மற்றும் பிற மதங்களின் சக்தி வாய்ந்த
அடையாளங்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதுமாக
சிந்தித்தார்.

முடிவு:

ஜோதிராமா ஃபூலேவின் அரசியல் சிந்தனை இந்தியாவின்
சமூக சமத்துவத்தை அடைய ஒரு முக்கிய அடித்தளமாக
திகழ்ந்தது. அவரது கருத்துக்கள் , சிந்தனைகள் மற்றும்
போராட்டங்கள் இன்றைக்கும் இந்திய சமூக சீர்திருத்த
இயக்கங்களில் முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

பாரதத்திற்கு திருப்பம்:

ஜ்யோதிராவ் பூலே இந்திய சமூகத்தில் பெரும்
மாற்றங்களை கொண்டு வந்தவராக நிலைபெற்றார். அவர் சாதி ,
மதம் மற்றும் சமூகச் சீர்மருகின் மீது அதிக கவனம் செலுத்தி ,
இழிவுநிலை மக்களின் சமுதாயங்களில் ஒரு மிகப்பெரிய
திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினார்.

முடிவாக:

ஜ்யோதிராவ் பூலே 1890ம் ஆண்டு நோயால் இறந்தார்.
அவர் இந்திய சமூகம் , கல்வி மற்றும் மனித உரிமைகளுக்கான
மிக முக்கியமான பங்குகளை வகித்தார். அவரது பணி இன்று

நமது சமூகத்தில் அதீத தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது , மேலும் அவருடைய எண்ணங்கள் மற்றும் வேலைகள் இன்றும் சமுதாய மறுசீரமைப்புக்கு வழிகாட்டுகின்றன.

பெரியார்

ஈரோடு வெங்கடநாயக்கர் இராமசாமி (1879–1973), பெரிதாக பெரியார் என அறியப்படுகிறார் , ஒரு பரபரப்பான பாரம்பரியத்தை கையிலிருந்துள்ளார். அவர் முதலில் ஒரு தேசியவாதியாக துவங்கியவர் , காந்தியின் பின்னர் பின்தொடர்ந்தவர், ஆனால் மட்ராஸ் பிரெசிடன்சியில் ப்ராஹ்மணவாதத்தை எதிர்க்கும் இயக்கத்தின் முன்னணி நாயகனாக மாறினார். அவர் நாட்டின் மீட்சியை காங்கிரசை அழித்து, இந்து மதத்தை அழித்து , ப்ராஹ்மண வரலாற்றை முறியடிப்பதில் கண்டார். 1944ஆம் ஆண்டு ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியின் புதிய அவதாரமான திராவிட கழகத்தின் இலக்கை "சோவிரைன் , சுதந்திர திராவிட குடியரசு" என அறிவித்தார் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்களை "தென்னிந்தியர்கள் அடிமைகளாக இருந்ததை" பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் mourning தினமாக சுதந்திர தினத்தை ஒத்துக் கொள்ள அழைத்தார். இதன் படி , அவர் தன்னை ஒரு

சமூக சீர்திருத்தகராகவும் , பின்னர் ஒரு கம்யூனிஸ்டாகவும் , மீண்டும் ஒரு சமூக சீர்திருத்தகராகவும் பார்க்கின்றார்.

சமூக நீதி குறித்த அவரது அழைப்பிலும் , நாம் சாதி , வகுப்பு, இன, வர், பாலினம், மொழி, நகர-புற பகுதி பிரிவுகள் மற்றும் தமிழ் தேசியத்துவத்தை ஒப்பிடும் நிறைவுகளை காண்கிறோம். ஒட்டுமொத்த சமத்துவ விருப்பங்களின் ஒரு பக்கம் ப்ராஹ்மண்கள், வடக்கு ஆரியர்களின் வாரிசுகள் , மற்றொரு பக்கம் திராவிட சூத்ரர்கள் என்று அவர் பிரிக்கின்றார்.

இருப்பினும், 1917 முதல் 1973 வரை நீண்ட காலம் கடந்து வந்த அவரது போராட்டங்களில் மனிதனின் மதிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டை முன்வைப்பதிலும் அவரது நிலையான பங்களிப்பு உள்ளது.

மேலும், பெரியாரின் சாதனைகள் நிச்சயமாக மிக முக்கியமானவை. அவரது இயக்கம் உண்மையில் தமிழர் அரசியல் மற்றும் சமூக வாழ்க்கையில் ப்ராஹ்மணர் வேலாய்ச்சியை முடித்தது. அவரது பணி சமத்துவம் மற்றும் அறிவியலியல் எண்ணத்தின் செய்தியைக் பரப்புவதில் உதவியது. சாதி அடிப்படையிலான சமூக வேறுபாடுகள் மற்றும் discrimination-ஐ ஒழிப்பது , பெண்களுக்கான மேம்பாடு , மந்திரி

நிறுவனங்களில் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு அக்கறை மற்றும்
மேலாண்மைக்கு அறிமுகம் , தமிழ் மொழிக்கு அரசு அதிகார
மொழியாக தேர்வு செய்தல் , அதன் நிலையை உயர்த்தி
வளர்ச்சிக்கு உதவுதல் , குறைந்த வர்க்கங்களுக்கு அரசு
வேலைகளில் பாதுகாப்பு அளிக்க செய்தல் , இது இந்திய
அரசியலமைப்பின் முதல் திருத்தமாக இருந்தது , மேலும்
தமிழ்நாட்டில் புதிய தலைவர்களை முன்னேற்றிய சாதிகள்
போன்றவை அவரது புரட்சிகரமான பாரம்பரியத்தின் பரிசுகள்.

பெரியாரை நிலைநாட்டுவது

பெரியாரை புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றால் , முதலில்
அவரை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர் ஈரோட்டில் பிறந்தார் ,
ஒரு முன்னணி வணிக குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் , பின்னணி சாதி
உள்ள நாயக்கர் சமூகத்தில் பிறந்தவர். அவர் மட்டுமே
நான்காவது வகுப்பு வரை கல்வி பயின்றார் , அதன் பிறகு இளம்
வயதில் தனது வீட்டை விட்டு நாடெங்கும் பயணித்தார். அவர்
பெனாரஸில் ஒரு துறவி வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். அங்கே அவர்
மதம் என்ற பெயரில் பரப்பப்படும் பொய்களை கற்றார். தன்
ஊரில் திரும்பி , அவர் வணிகத்தில் திறமை காட்டினார் மற்றும்
பொதுவாழ்வில் இயங்கி வந்தார். அவர் ஈரோடு மாநகராட்சியின்

தலைவர் மற்றும் ஒருவகை விசாரணை அதிகாரி ஆக இருந்தார். பல முக்கிய சமூக பதவிகளைப் பிடித்தார். 1919 ஆம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் சேர்ந்தார் மற்றும் தீவிர காந்தியவாதி ஆனார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கழகத்தின் செயலாளராகவும், அதிபராகவும் பணியாற்றினார். ஒவ்வொரு பதவியிலும், அவர் எப்போதும் சமூக நீதி நெறிகளை பின்பற்றி , "சேவை" என்பது தான் அவரது ஒரே தத்துவமாக இருந்தது. 1924 ஆம் ஆண்டில் , அவர் கேரளாவில் பிரபலமான வைக்கம் சத்தியாகிரகத்தை வழிநடத்தினார். எஜவா மக்கள் 'குறைந்த பிறப்பு' காரணமாக வைக்கம் கோவிலின் சுற்றியுள்ள தெருக்களில் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார், ஆனால் இறுதியில் அவரது சத்தியாகிரகத்தில் வெற்றி பெற்று , வைக்கத்தின் ஹீரோவாக அறிவிக்கப்பட்டார்.

அவர் காங்கிரஸில் முக்கிய பதவிகளில்

பணியாற்றினாலும், கட்சி கட்டமைப்பில் சாதி முன்னுரிமைகளை எதிர்கொண்டார். தன்னுடையது முதல் சாதி பாரபட்சங்களை அவர் முதன்முதலாக அனுபவித்தார் , தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் முதல் அசாதாரணமான ப்ராஹ்மணன் அல்லாத

தலைவர் என்ற வாக்குறுதியை பெற்றவுடன். முடிவாக

அறிவிக்கப்படும் உடனே , அவசரமான காரணங்களால்

அவசியமான நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டாடப்பட்டது.

ஆனால் அது தோற்கட்டப்பட்டது. 1925 ஆம் ஆண்டில் ,

காஞ்சிபுரம் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் , அவர் எட்டு வருடங்களாக

கட்சிக்கு ஏற்கும்படி முயற்சித்த 'சாதி பிரதிநிதித்துவம் ' குறித்த

தீர்மானம் திறந்த அமர்வில் ஏற்கப்படவில்லை. அதனால் , அவர்

காங்கிரஸை ஒரு வரம் முடித்து விட்டார் , அதை ப்ராஹ்மண

ஷாஸனவாதத்தின் கோட்டையாகக் கூறி விட்டு.

அதற்குப் பிறகு , அவர் 1938 ஆம் ஆண்டில் ஜஸ்டிஸ்

கட்சியில் சேர்ந்து அதன் தலைவராக பணியாற்றினார். ஆறு

ஆண்டுகளுக்கு பிறகு , அதை அரசியலியற்ற சமூக அமைப்பான

திராவிடர் கழகமாக மாற்றினார். ஆரம்பகால அமைப்பு தற்போது

புறக்கணிக்கப்பட்டு அதன் கிளைகள் —டி.எம்.கே, அ.இ.அ.ம.க

மற்றும் எம்.டி.எம்.க —இப்போது தமிழ்நாட்டின் அரசியலில்

முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அப்போது , அவர் சமூக சீர்திருத்தம்

மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு உழைக்கும் "சுயமரியாதை

இயக்கத்தை" தொடங்கினார். முதன்முதலான சுயமரியாதை

இயக்கம் 1929 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில்

செங்கல்பட்டையில் நடைபெற்றது. 1932 இல், பெரியார் சோவியத் சங்கத்தில் பரவலாக பயணித்து அங்கு உண்மையான , மத விரோதமான சமபோலான சமூகவாத அமைப்பையும் , அறிவியல், தொழில்நுட்ப மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றங்களையும் பார்க்கிறாராக மிக்க பிரமிக்கப்பட்டார். கம்யூனிசத்தில் நீண்ட நேரம் மூழ்கி திரும்பிய பிறகு , அவர் சுயமரியாதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்கினார் , இது இயக்கத்தின் அரசியல் கிளையாக இருந்தது. அவரை சிறையில் அடைத்தார்கள், பின்னர் அந்த கட்சி தடை செய்யப்பட்டது. அவரிடம் எச்சரிக்கை விடுத்தார்கள் , "நீங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காக பணியாற்ற மறுத்தால் , உங்கள் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் தடை செய்யப்படும்" என்று. பெரியார் கம்யூனிஸ்ட் நடவடிக்கைகளை மண்ணிட்டார் , ஆனால் அவரது எண்ணங்களின் தாக்கம் தொடர்ந்தது.

பெரியார் என்ற நபரை காலோனியல் சூழலை குறிப்பிட்டு மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியாது. இந்தியாவின் காலோனிய பிணைப்பானது, அதை யூரோப்பின் புதுமையான ஆன்மிக உணர்வுக்கு உள்படுத்தியது. மிகப் பழமையான ஆனால் மறைந்திருக்கும் ஒரு நாகரிகத்திற்கு இது மிகவும்

அதிர்ச்சியூட்டியது. அவர்களது வன்முறை ஆட்சியாளர்களின்
 உற்சாகம் மற்றும் அவர்கள் புதிய முறைகள் , ஆரம்ப கால
 காலோனிய இந்தியர்களுக்கு கண்களைத் திறந்தன. தங்கள்
 அடிப்படை நாகரிகத்தின் பெருமையை பெரிதும்
 பெருமைப்படுத்திய இந்தியர்கள் மேற்கத்திய கலாசார வெற்றிக்கு
 அடிமையாக இருக்க முடியாது என்று நினைத்தனர். அதன்
 பதிலாக, அவர்கள் தங்களின் சொந்த கலாசார மற்றும்
 நாகரிகத்தின் நிலையை பற்றிய ஆழ்ந்த கவலைகளை
 எழுப்பினர். பலர் , தங்கள் பழங்கால நாகரிகத்தின் இழந்த
 பெருமையை மீட்டெடுக்க குதித்தனர். அந்தப் பெரிய முயற்சி ,
 புதியத்துவத்தின் சாரங்களை இந்திய மரபில் நல்லது எனக்
 கருதப்பட்டவற்றுடன் இணைக்க முயற்சித்தது. உண்மையில் ,
 மரபுகள் பரிசோதிக்கப்பட்டன முற்போக்கு மற்றும்
 மனிதவாதத்தின் அடிப்படைகளில் — இந்த இரு பிற்போக்கு
 நிலைத்தன்மைகள். அவர்களது முயற்சிகள் மற்றும் சாதனைகள்
 இந்திய சுதேசம் எனப் பரவலாக அறியப்பட்டன. அடுத்த
 கட்டமானது இந்திய தேசியத்துவத்தை பரப்புவதாக இருந்தது.
 தேசியத்தின் நிகழ்வு , புதியத்துவத்தின் போலவே , யூரோப்பில்
 தோன்றியது. இது அடிப்படையில் ஒரு இன-போராட்ட

வரலாற்றியல் நிகழ்வு ஆகும் , இது புதுமை கொண்ட உலக
 பார்வையில் மதத்தை ஒரு பெரிய அளவில் மாற்றியது. இந்த
 நிகழ்வு ஆக்கிரமிப்புகளில் ஊடுருவி இந்தியாவிலும் புகுந்தது.
 இந்தியாவில், தேசியத்துவம் சுயதிருவின் நாகரிகத்
 பரிசோதனைச் செயலோடு சேர்ந்து இருந்தது , மற்றும் காலத்தின்
 பின்னணியில் ஒரு புதிய நாடு பிறந்தது , ஆனால் ஒரு
 பண்டிகையான ஆன்மிக உணர்வுடன். ஆராய்ச்சி மற்றும்
 தேசியம் ஆரம்பத்தில் மேல்நிலை ஜாதி உத்தியோகப்பூர்வமான
 திட்டங்களாக இருந்தன. காலோனிய இந்தியாவின் சீர்திருத்தக்
 காலத்தில் தோன்றிய தேசிய வாடம், பிறகு அந்த சீர்திருத்த
 செயல்முறையை உள்ளடக்கியது மற்றும் புதிய மற்றும் விரிவான
 நடுத்தர மற்றும் கீழ் நடுத்தர வர்க்கங்களுக்கு பரவியது. ஆனால்
 அதன் ஈர்ப்பு எல்லா மக்களுக்குமானது அல்ல. நாகரிகத்தின்
 மீட்பு பெரும்பாலான மக்களுக்கு யதார.

பெரியார் இன்றியமையாத சுவாசத் துரிதமாக மாறுபட்ட
 எமது அத்தியாவசிய சுதந்திரத்தை எழுப்பிய மிகப்பெரிய
 போராளிகளிலொருவராக இருந்தார். இந்தியாவின்
 கீழ்த்தட்டையிலான ஜாதி ஒழுங்கின் கீழ் இருந்த பெரும்பாலான
 இந்தியர்களுக்கு காலோனியல் அடிமைக்குட்பாடு என்பது

இரண்டாவது பிரச்சினையாக இருந்தது. பண்டைய சமூக
 ஒழுங்கினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பலி மற்றும் புதைபுரிய
 அனுபவம் உடனடியாகவும் , மிகவும் வேதனையளிக்கும்
 அனுபவமாக இருந்தது. பெரியார் தானே ஒரு சக்திவாய்ந்த
 காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தபோதும் , அவன் ஜாதி
 பாகுபாட்டால் எதிர்கொண்டும் காணப்பட்டது. இந்த
 போராட்டத்தில், பெரியார் கடவுளின் பெயரில் அழைக்கவில்லை,
 உலகின் பெரும்பாலான பெரிய தலைவர்களிடமிருந்து
 வழக்கமாக காணப்படும் அதே போல. அதற்கு பதிலாக , அவர்
 கடவுளின் கருத்தை மிகவும் நேரடியாக நிராகரித்தார். மேலும்
 அவர் மக்களைக் கண்டு பிரேரிப்பதற்காக எந்த உயர் ஆன்மிகக்
 கருத்துகளிலும் கூரியதாக உரைபுரிந்தார். பெரும்பாலும் , அவர்
 அனைவருக்கும் உடையுள்ள நியாயம் மற்றும் அறிவாற்றலை
 மட்டும் ஆதாரமாக வைத்திருந்தார். அதற்காக , அவர் தனது
 கடைசி வரை மனிதர்களுடன் விவாதங்களை மேற்கொண்டார் ,
 அவர்களை அவருடைய சொற்களாலும் செயல்களாலும்
 நிமிர்த்தின. அவரது வழிமுறைகள் சோகர்டீஸ் என்ற
 பெயருக்குரியவை, ஏனெனில் அவரின் நடவடிக்கைகள்
 சோகர்டீசின் வழிமுறைகளுடன் மிகவும் ஒத்திகையுடையவை.

மேலும், பெரியார் மேற்கு உலகின் சாதனைகளால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் அவர்கள் செய்த முன்னேற்றங்கள் அவர்களை உலகின் உன்னதர்களாக்கியது, மேலும் இயற்கையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல வேதனைகளிலிருந்து அவர்களை விடுத்துவிட்டது என அவர் கவனித்தார். அவர்களின் நியாயக் கோணம் , அது அவர்களுக்குக் கல்வி முறை மூலம் ஊக்கமளிக்கப்பட்டது , அவர்களின் முன்னேற்றத்தின் காரணமாக அவர் கண்டுகொண்டார்.

சோகர்டீசின் தலைமையிலான மேற்கு தத்துவ பாரம்பரியங்கள் மற்றும் இங்கர்சொல் , பிராட்லா, ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர் ஆகியோரின் தாக்கம் அவரின் நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தியது. இந்திய rationalist பாரம்பரியங்களான போதுமான பௌத்தம் மற்றும் திருவள்ளுவர் போன்ற பெரும்பாலானோர் அவரை ஊக்குவித்தனர், மேலும் அவர் அவர்கள் முடித்ததற்ற பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக கடமைப்பட்டார். அவரது சமகாலத்தில் இருந்த ஜவாஹரலால் நேரு , அவர் ஒரு நிலையான நியாயவாதி , அவருக்கு பெரிதும் பயனுள்ளவராக இருந்தார்.

மேலும், அந்தக் காலத்திய மற்றொரு மிக சக்திவாய்ந்த சக்தி, கம்யூனிசம், அவரின் சிந்தனையை ஆழமாக பாதித்தது.

அந்த இயக்கத்தின் நியாயவாத மற்றும் மத எதிர்ப்பு அணுகுமுறை மற்றும் சோவியத் ஒன்றியத்தில் கடந்து வந்த சமவெளி மற்றும் சமத்துவ அடிப்படையிலான பொருளாதார முன்னேற்றம் அவரை ஆச்சரியமடைந்தவனாக்கியது.

பெரியாரின் தீர்க்கமான சிந்தனை

பெரியார் அனைத்து விதங்களிலும் ஒரு நியாயவாதி ஆவார் மற்றும் பொருளாதாரத் தண்ணிரையும் அவரது பகுப்பாய்வின் முனை வழியாக இருந்தது. அவரது கருவிகள் அறிவியல் மற்றும் பொதுவானவை என்றாலும் , அவரது கவலைகள் அவரது சுற்றுச்சூழலுக்கு தொடர்புடையவையாக இருந்தன. அவர் மிகவும் கவலையுற்றார் , ஏனெனில் மதம் , சாதி மற்றும் ஆன்மிகம் என்ற பெயரில் பிராமண

அவர் சொன்ன கருத்துக்களை அவர் தானும் தாராளமாக வாழ்ந்தார். உதாரணமாக , அவர் இந்துக் கடவுளை மறுத்துகொள்வதைக் கடுமையான தனிப்பட்ட தரமாக பரப்பினார். "ஒருவன் கடவுள் இல்லை என்று கூறினால் , அப்போது அவன் கடவுளின் பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ... அவன் உலகின் வெளிப்பாட்டுச் சுவாரஸ்யங்களின் பின்னணியைக் கவனிக்க வேண்டும். ... யாருக்கே கடவுள்

இல்லை? உண்மையாக விளக்கமளிக்கப்பட்டவருக்கு கடவுள்
இல்லை. அவன் அனைத்து தத்துவங்களின் முடிவைக்
கொண்டிருப்பவர் ஆக வேண்டும். யாரும் அந்த விளக்கமுள்ள
மனிதனை வெறுக்க முடியாது. அவன் வெறுக்கப்பட்டால் , அந்த
மனிதன் முட்டாள்." எனவே , அவர் கூறினார் , உண்மையான
ஆதரவாளரைக் கொஞ்சமும் வெறுக்கக்கூடாது ; அவரை
பாராட்டி, பின்தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டும்.

பெரியார் வழக்கமாக பரிந்துரைக்கும் கருத்துரைகள் ஒரு
அச்சானமான நிலைமையை , கணித அடிப்படையில்
உருவாக்கப்படும் சிந்தனை அமைப்பாக முன்னேற்ற வேண்டும்
என்பதாக இருக்கின்றன. இந்த அடிப்படை கருத்து அல்லது
வாய்ப்பு என்பது நிலைத்த அல்லது ஊடாடும் (deductive or
inductive) ஆக இருக்கின்றது. இதில் ஒரு முக்கிய அம்சம்
இருக்கின்றது, அது யோசகன் அல்லது எண்ணியவர் என்பது.
சிலர், "ஆர்ம்சேர் (armchair) வாதகர்கள்" என்பது போல, அவர்கள்
நேரடியாக உண்மையான சமூகம் மற்றும் மக்களின்
உடன்பாடுகளுடன் எந்த தொடர்பும் இல்லாத உலகங்களை
தனக்குள்ள நனைவில் உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர். பெரியார்
ஒரு ஆர்ம்சேர் வாதகர் அல்லர் , அவர் புதிய உலகங்களை

(பொது) கற்பனை மூலம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை.

அவர் தன்னுடைய கருத்துக்களை செயல்பாடுகளிலிருந்து

உருவாக்கினார். அவர் நம்பியதை அவர்

நடைமுறைப்படுத்தினார் மற்றும் அவர் நடைமுறைப்படுத்தியதை

அவர் நம்பினார். அவர் தனது புலமை மாறுபட்ட நூல்கள்

அல்லது ஆய்வுகள் மூலம் பெறவில்லை. அவர் அவற்றை

வாழ்க்கையைப் பார்த்து பெற்றார். மற்றொரு பக்கத்தில் , சிலப்

பயிற்சி கலைஞர்கள், அவர்களது உடனடி சூழலைப் பற்றி மிகுந்த

மனதில் இருந்தாலும் , அவர்களின் பார்வைகள் அதே உடனடி

சூழலுக்கு மட்டுமே வரம்படைந்திருக்கும். பெரியாரின்

கருத்துக்கள் உண்மையில் அனுபவங்களிலிருந்து வந்தவை –

அவற்றில் ஒரு செயல் முறையை முற்றிலும் உட்கொண்டு , சமூக

சீரமைப்பாளராக பணியாற்றிய ஒரு அரசியல் தலைவரின்

அனுபவங்கள். ஆனால் அவரது கருத்துக்கள் மிகுந்த

பொருத்தமான விஷயங்களைத் திரும்பப் பெறுதல் என்பதாக

இருந்தது. பல போசிடிவிஸ்ட் அறிஞர்கள் யூக்ரியாவின்

தீர்க்கதரிசிகளாக இருந்தனர். பரியர் இந்த புலமையின்

பண்பியலிலிருந்து முழுமையாக விலகினார். அவர் யூக்ரியாவின்

பார்வைகளை வழங்கவில்லை. அவரது செய்தி கடுமையாகவும்

மெய்ப்பாகவும் இருந்தது. அவர் கம்யூனிசத்தை நம்பினார்.

ஆனால் அவரது கம்யூனிசத்தின் கருத்து சென்னையில் மற்றும் தமிழ்நாட்டின் தனிப்பட்ட சூழலில் வலிமையாக வேர்க்கொட்டி இருந்தது. அவர் மக்களிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று எளிமையானது—அவர்களது மனிதத்துவத்தை மீட்பது. இந்த கருத்து மிகவும் தெளிவாக இருந்தது. இதில் பயங்கரமான தத்துவம், குழப்பமான தார்மிக உரை , தொழில்நுட்பமாக உள்படவேண்டிய கொள்கைகள் அல்லது அடையமுடியாத யூக்ரியாவின் இலக்கு எதுவும் இல்லை. பரியரின் நோக்கத்தின் தெளிவினால் அது எளிதாகத் தோன்றினாலும் , அதன் நடைமுறைப்படுத்துதல் என்பது ஒரு மிகப் பெரிய செயலாக இருந்தது. இந்தப் பணி ஆயிரமாண்டுகளாக நிலைத்து வந்த தவறுகள், முன்கூட்டிய நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை எதிர்த்து போர் எடுத்தது. இருப்பினும் , இந்தப் பணி பெரிதும் பரியரின் அருவருப்பற்ற உற்சாகம் , மிகுந்த துணிவு மற்றும் மாற்றமுள்ள நம்பிக்கையுடன் பொருந்தியது.

சில அரிதான செயல்பாட்டாளர்-தத்துவஞானிகள் , அவர்கள் தோன்றிய செயல்களையும் , தற்காலிகத்தை கடந்த பரிதிகள் மற்றும் மறுபடியும் கடந்தவற்றை திறந்துவிடுவதாக

இருந்தனர். பரியர் அந்த வகை செயற்கை-தத்துவஞானிகளில்
சேர்ந்தவர். மேலும், தத்துவத்தின் தெளிவு, நோக்கத்தில் பற்றுதல்
மற்றும் பௌத்திகத்தை ஒரு நம்பிக்கையாகவும் அவரது
மஹானதியமான அழைப்பின் அடிப்படையாகவும் கொண்டமை ,
அவரை அந்த அரிதான செயற்கை-தத்துவஞானிகளிலும்
தனிமைப்படுத்துகிறது.

ஜாதி ஒழிப்பு

பரியருக்கு எதிரான அடிப்படைக் கேள்வி, அவனைச் சுற்றி
இருந்த மனிதர்களின் பெரும்பாலானவை அடிப்படை
மரியாதையை அனுமதிக்காமல் மறுக்கப்பட்டதைப்பற்றி
இருந்தது. அவரது தத்துவத்தின் அடிப்படை கருத்து , அனைத்து
ஆண்களும் பெண்களும் மரியாதையாக வாழ வேண்டும் என்றும் ,
தங்கள் உடல் , மன மற்றும் நாகரிக திறன்களை வளர்க்க சம
வாய்ப்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் இருந்தது.
இதை அடைவதற்காக , அவர் அனைத்து அநியாயமான
வேறுபாடுகளையும் ஒழித்து , சமூக நீதி மற்றும் ஒரு நியாயமான
பார்வையை ஊக்குவிக்க விரும்பினார். இந்த பிரச்சனை எளிதாக
உடல் அடிமைப்பின் தொடர்புடையது அல்ல , ஆனால் ஆழ்ந்த

ஆன்மிகத் தத்துவங்களிலும் மதத்திலும் முள் பொருந்திய

அத்தனை வன்முறை ஒழுங்கு பற்றியது.

அந்த ஒழுங்கு எதிரானது ப்ராஹ்மணிசம் ஆகும். இந்த முழுமையான ஒழுங்கு ஒரு வரிசைக்கட்டளை சமூக அமைப்பை கொண்டது, இதில் பொருளாதார தொழில்கள் , சமூக உறவுகள் மற்றும் பல்வேறு பிரிவுகள் , அவை அந்த வரிசையின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. இந்த ஒழுங்கின் மிக மோசமான அம்சம் , கலங்குதன்மை மற்றும் பரிசுத்தத்தினைப் பற்றிய நடைமுறை ஆகும் , இது அவ்வளவு கடுமையாக இருந்தது, அவற்றின் உள்ளத்திலிருந்து தாழ்ந்தவர்களின் தோற்றம் மற்றும் சாய்ச்சல்கள் கூட கலங்குதலாக கருதப்பட்டன. இந்த ஒழுங்கில் ப்ராஹ்மணர்கள் மிக உயர்ந்த இடத்தை வகித்தனர், அவர்களை பரிசுத்தமானவர்கள் என கருதினர் மற்றும் ஒரு உயர் நிலையை உடையவர்கள் ஆக அவர்கள் அனைத்து முறைகளிலும் முனைவராக இருந்தனர். பரிசோதனையாக, அனைத்து ஜாதிகளும் ஒன்றுக்கு ஒப்பிடும் வகையில் உச்ச அல்லது கீழ் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டன , ஆனால் ஜாதி தலைவரான ப்ராஹ்மணரே மேலே

அமர்ந்திருந்தனர். மேலும் இந்த ஒழுங்கு , கடவுளின் படைப்பு என்று புனிதமாகக் கருதப்பட்டது.

ஒரு செல்வந்தனாகவும் , காங்கிரஸில் ஒரு தலைவராகப் பணியாற்றிய ஒரு செல்வாக்குள்ள மனிதராகவும் இருந்தும், தனது ஜாதி காரணமாக அவமானப்படினார் , அங்கு சிறந்த தேசிய இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த போதிலும். அவரை , அவரது இருப்பதும் பயன்படுத்திய பொருட்களும் தனது சுற்றியுள்ளவற்றை கசிந்துவிடும் ஒரு மனிதனாகக் கருதப்பட்டது. ஜாதி திகைப்பானது பண்டிகை சமூக அமைப்புகளிலும் வளர emerging அரசியல் அமைப்புகளிலும் மட்டுமல்லாமல் தொழிற்சாலைகள் மற்றும் தொழிலாளர் சங்கங்களிலும் பரவியது. முன்னேற்றப் பாரதிய மார்க்சிஸ்டுகள் கூட இந்த இந்திய சமூக உறவுகளின் ஆழமான நோயை சமாளிக்க முடியவில்லை. அவர் இந்த வேறுபாடுகளை போராட்டம் செய்தார், அவற்றின் கருத்து சாத்தியமின்மை மற்றும் ஏமாற்றத்தை வெளிப்படுத்தி, அதை தனது தனிப்பட்ட பணியாக மாற்றி. அவர் கேட்டார் , "இன்றைய பெரிய மக்கள் தொகை அண்டர்சயர்கள் என நிலைத்திருக்கின்றனர் , மேலும் மற்றொரு பெரிய மக்கள் தொகை ஸ்ட்ருதர்களும் சர்புகளும் கூலியர்களும்

பணியாளர்களும் என்ற பெயரிலிருந்து இருக்கின்றனர். இந்த விஷயங்களை மாற்ற முடியாத ஒரு சுதந்திரத்தை யாருக்குத் தேவை? இந்த பரிமாணத்தில் எந்த மாற்றத்தையும் செய்ய முடியாத மதம், வேதங்கள் மற்றும் கடவுளை யாருக்கு தேவை?" முக்கியமான பிரச்சனை அதன் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது — நெறி மற்றும் பொருளாதார பின்மாட்டு , சமூக பாகுபாடுகள் மற்றும் மக்கள் இடையே பரஸ்பர வெறுப்புக்கள் , இது சமுதாயத்தை பலவீனமாக்கியது மற்றும் விளக்கப்படாத பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியது. சமூக குறைகள் எதிரொலிப்பதாக பரியர் கூறினார் , அதன் முதன்மையான காரணம் ஜாதி பாசிடு என்று அவர் கருதினார் , இதுAryanகளால் தென் இந்திய மக்களுக்குக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது, அவர்களது நன்மைக்காக. மக்கள் பொன்னானவர்கள் , Aryanகளின் ஏமாற்றத்தை உணரவில்லை மற்றும் அவர்கள் பகிரப்பட்ட எண்ணங்களை மற்றும் ஒழுக்கத்தை உள்நோக்கியோ என்று திகைத்து இழப்பாளர்கள் ஆகினர். இந்த முறை மூலமானது Aryan வேதங்களால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டது. அடிப்படை விதி வணாஷ்ரம தர்மம். இதன்படி , சமூகம் நான்கு வர்ணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, அதாவது பிராமணர்கள் , சூத்ரியர், வைஷ்யர்

மற்றும் சூத்ரா மற்றும் குறிப்பிட்ட சமூக பங்களிப்புகளை
 அவற்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. பிராமணர்கள் , Aryanகளின்
 பிள்ளைகள், இந்திய சமூகவின் தங்களே தெரிவிக்கப்பட்ட
 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆனார்கள். அவர்கள் வேதங்களை
 எழுதியதாக கூறினார்கள் , உண்மையில் தங்களது நன்மைக்காக
 மற்றும் கடவுளின் வார்த்தைகள் என அறிவித்தார்கள். இது
 உண்மையை புரிந்துகொள்ளும் விதமாக அமைத்தலை
 தவிர்ப்பதற்கான ஒரு குவிகையாக இருந்தது , அதாவது காரணம்,
 உண்மை, அனுபவங்கள் மற்றும் பரிசோதனைகளின்
 அடிப்படையில். அவர்கள் விசாரணையை தடைசெய்து , பாவம்
 மற்றும் நரகம் என்ற அச்சத்தை பரப்பி மக்களை
 அடிமைப்படுத்திவிடுவதைத் தவிர்த்தார்கள். இந்த முறை
 பிராமணர்களுக்கு உன்னதமான இடத்தை அளித்தது , மற்ற
 வர்ணங்களுக்கு இடையே ஒரு ஹிரார்க்கிய பங்கீடு
 வழங்கப்பட்டது. வர்ணங்களுக்குள் சாதிகளாக பிரிவுகள்
 தோன்றின, அதில் உச்சமானதும் குறைவானதும் என்று
 குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த அமைப்பில் சமூகம் முறிவடைகின்றது.
 இந்த பிரிவின் அடிப்படை பிராமணர் மேன்மை , இதனை பரியர்
 அழிப்பதற்கு முடிவு செய்தார்.

பெரியார் மிகுந்த தெளிவாக விளக்கியது , அவர் பிராமணம் மற்றும் பிராமணர்களை எதிர்க்கவில்லை என்பதை. அவருக்காக, பிராமணம் என்பது ஜாதி முறை எனும் சமூகவியல் அசமநிலை, அசுவர்க்கத்தன்மை மற்றும் பல பல பிரச்சனைகள் பரிந்துரைக்கும் அடிப்படையாக இருந்தது. அவரின் முக்கிய குறிக்கோள் ஜாதி முறையை அகற்றுவது , ஏனெனில் அது மனித நாகரிகம் மற்றும் சுயமரியாதையின் விதிகளுக்கு எதிரானதாகத் தோன்றியது. இது எல்லாம் தெய்வீக உத்தரவு அடிப்படையில் நடந்தது. அவர் மனித மதிப்பின் அடிப்படை விவகாரங்களை ஒரு நியாயமான முறையில் எழுப்பினார் , இந்த சமூக தீமைகளுக்கு எதிராக. அவரது உரைகள் நேரடி மற்றும் கடுமையானவை.

"ஒரு கூட்டம் சித்திரவதை செய்த பாவிகள் நம்மை அடிமையாக்கினார்கள். அவர்கள் நமக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அமைப்பை கட்டாயப்படுத்தியுள்ளனர் , அது நம்மை அவர்களின் அடிமைகளாக குறிக்கின்றது."

பெரியாருக்கு ஜாதி என்பது மட்டும் கவலை இல்லாவிட்டது. அவர் தொட்டிருந்த பல விசயங்களில் , பெண்களின் விடுதலை என்பது முக்கியமான ஒன்று. பெண்கள் அடிமையாக இருக்க காரணமாக , அவர்கள் முழுமையான

சுதந்திரத்தை பெறத் தக்கவர்கள் என்று உணரவில்லை
 என்கிறார். மேலும் , அவர்கள் தங்களின் அடிமைத்தனத்தால்
 மட்டும் துயரப்படவில்லை. ஆண்களும் தங்களின் நேர்மை
 மற்றும் சுதந்திரத்தை இழக்கின்றனர் , ஏனெனில் அவர்கள்
 குடும்பங்களுக்கு பொறுப்பாக இருக்கின்றனர். அவர்கள்
 அவசியமில்லாத பொறுப்புகளை ஏற்று , தேவையில்லாத
 பதற்றங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் ஆண்கள்
 காரணத்தை புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் பெண்களை
 அடிமைப்படுத்தி, "பவித்ரம்" என்ற கருத்துக்களை உருவாக்கி ,
 "அபவித்ரமான" பெண்களை பரவர்த்திப்பவையாகக் குறித்தனர் ,
 ஆனால் அவர்கள் தாங்கள் சாப்பிடும் உறவுகளுக்கு
 அப்படியொரு விதிமுறையும் பின்பற்றவில்லை. பெண்கள் எங்கு
 இருந்தாலும், அவர்கள் ஆண்களால் கண்காணிக்கப்பட்டனர். ஒரு
 பெண், அவளது வாழ்க்கையின் காரியங்களை கணவர் அல்லது
 மகன் இல்லாமல் தன்னிச்சையாக நடத்த முடியும் போது , அவர்
 தக்க இடத்தை அடைய முடியும்.

அவர் பெண்கள் பிரச்சினையை தனிப்பட்டதாக பார்க்கும்
 விதத்தில், அவர் பெண்களின் விடுதலை என்பது மொத்த

விடுதலைப் பிளான் ஒன்றிலிருந்து சுதந்திரமாக இருக்க

வேண்டும் என்பதை தெளிவாக காட்டினார்.

பெரியாரின் சமூக நீதி பரப்பும் முயற்சி இந்தியாவை

plagued செய்த இன்னொரு சமநிலைத்தவறை என்பதை

உள்நோக்கியது — ஊர்செலவு-பட்டிமுறைக்கான பங்கு பிரிவு ,

அல்லது இன்றைய தினம் இந்தியா மற்றும் பாரதம் என்ற

பெயர்களில் குறிப்பிடப்படும் பிரிவு. உண்மையில் , நகரத்து

மற்றும் கிராமத்து மக்களிடையிலான பொருளாதார உறவுகள்

சமமான பரிமாற்றங்களால் அல்லாமல் , பலவீனமான

பரிமாற்றங்களால் அமைந்துள்ளன. கிராமத்தினர் கடுமையான

உழைப்பை செய்து குறைந்தபட்சம் உயிர்நிலை கொண்டு

வாழ்வதையும், நகரத்து மக்கள் அவர்களின் உற்பத்திகளை

பலமாகக் கடத்துவதைச் சந்திக்கின்றனர். பெரியார்

கிராமத்தினரின் நிலையை அந்தரங்க ஜாதி அமைப்பில்

பஞ்சமர்களுடன் ஒப்பிட்டார் , அதில் உயர்ந்த ஜாதிகள் தங்களது

உழைக்கும் குறைந்த ஜாதி மக்களை அச்சலடி செய்து சிறந்த

நிலைகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்த புரிதல் கூடர்கள் (பின்புற

டிராவிடியர்கள்) மற்றும் பஞ்சமர்கள் உயர்ந்த ஜாதி

பிராமணர்களுக்கு சேவை செய்யவே உருவாக்கப்பட்டவர்கள்

என்ற மனப்பாங்கு கிராமத்தினர்களுக்கு பொருந்தியது ,
ஏனெனில் கிராமங்கள் நகரங்களுக்கே சேவை செய்ய வேண்டும்
என்று நம்பப்பட்டது.

அவர் உண்மையில் கிராமங்களை அகற்றவும் , "கிராமம்"
என்ற வார்த்தையை அகராதியில் இருந்து நீக்கவும்
பரிந்துரைத்தார். கிராமங்கள் , அடிப்படை வசதிகளான
மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள் மற்றும் பூங்காக்கள்
போன்றவற்றில் கற்பனைகள் இல்லாமல், ஏழு விழுக்காடு மக்கள்
வாழும் இடமாக இருந்தவை வாழத் தக்க இடங்களாக இல்லை
என்று கூறினார். கிராம மேம்பாட்டு திட்டங்கள் அனைத்தும்
வெறும் பொய்கள் என்றும் அவர் குறிப்பிடினார்.

இதிலிருந்து மாறும் வழி முழுமையான நகர்ப்பெருக்கமாக
இருந்தது. புதிய தொழில்நுட்ப முறைகளையும் , வேளாண்மை
மறுவடிவமைப்பையும், அனைத்து ஏற்ற இயற்கையான
வேளாண்மை செயல்பாடுகளின் இயந்திரமயமாக்கலையும் அவர்
முறைப்படுத்தினார். விவசாயிகள் கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்குள்
சேர்ந்து, உற்பத்தி அனைத்தையும் சமமாக பகிர்ந்து கொள்ள
வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். கிராமங்கள் ஒன்றுடன்
ஒன்று இணைக்கப்பட்டு , பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள்,

பூங்காக்கள், சினிமா திரையிடல்கள் , நாடகக் கூடங்கள் ,
பொழுதுபோக்கு மையங்கள் , புத்தகக்கூடங்கள் ஆகியவற்றுடன்
நகரங்களாக வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார்.
மேலும், பொருட்கள் அனைத்தையும் பெற உதவும் வகையில் ஒரு
மாஜிஸ்டிரேட் மற்றும் சந்தை நிலைமைகள் வேண்டும் என்று
கூறினார்.

உலகளாவிய துன்பம் மற்றும் மனித பிணைப்பின்
அடிப்படை காரணம், பெரியாரின் பார்வையில், மக்களில் உள்ள
தர்க்கமற்ற உலகக்கோணத்தில் இருந்தது. அவர் கூறியதாவது:
"நம் நாட்டில் தற்போதைய கலவரம் மற்றும் அரிப்புக்கான
காரணம் நமக்கு ஆராய்ச்சியிலிருந்து தடுக்கும் , மற்றும்
தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துவதில் ஒத்துழைக்காததுதான்."
தமிழர்களின் பார்வை பெரும்பாலும் அவர்கள் புரிந்த
பழமையான அறிவிலிருந்தது. அவர்கள் இரண்டு ஆயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தவராக இருப்பதாக நினைத்தனர்.
அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத அடிப்படைகளில் தங்கள்
செயல் வரிசைகளை தர்க்கப்படுத்தினர். தங்களின் செயல்களை
தேவர்களின் பெயரில் , வேதங்கள் மற்றும் முனிவர்களின்
சொல்ல்களில் justify செய்தனர். இது மேற்கு நாடுகளில் இருந்த

நிலையை மாறாக இருந்தது , அங்கு மக்கள் முன்னேறி புதிய அறிவுக் எல்லைகளை ஆராய்ந்து புதிய தொழில்நுட்பங்களை கண்டுபிடித்தனர். அவர்கள் முன்னேற்றம் அவர்களின் எதிர்கால நோக்கி உள்ள தர்க்கவாத அணுகுமுறையில் அடிப்படையாக இருந்தது.

பெரியார் அறிவியல் அணுகுமுறையை பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள் சிஸ்டத்தில் இருந்து வேறுபடுத்தினார். அவர் இதை எடுத்துக்காட்டி விளக்கினார்: "தேவர்கள் , மதங்கள், உபதேசகர் மற்றும் வேதங்கள் எல்லாம் மக்களுக்கு , ஏழைகளுக்கு செய்த அன்பு சொர்க்கத்தில் இடம் பெறுவதற்கான உறுதி என்றனர், ஆனால் இன்றைய அறிவியல் ஏழைத் தாழ்வு காரணங்களை கண்டுபிடித்து அதை நீக்குவதற்கான முயற்சியில் இருக்கின்றது." இதில், அவர் கூறியதுபோல், அந்த அறிஞர்களின் பெயரில் பழைய யோசனைகள் மீண்டும் மீண்டும் வைக்கப்படுகின்றன. கல்வி முறைகள் புதிய சிந்தனைகளைத் தடுக்கும் வகையில் இருந்தது , மேலும் மாணவர்களை பழைய அறிவை விமர்சனமில்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ள வற்புறுத்தியது. முடிவில், இந்த வகையான கல்வி மக்களில் தர்க்க சிந்தனைச் சிறப்பை சுட்டிக்காட்டியது.

பெரியாரின் கருத்தில் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் அவரது கம்யூனிசம் பற்றிய நம்பிக்கை தான். புரட்சியினால் பயப்பட வேண்டாம் என்றும் அடுத்த மாற்றத்திற்கு தயார் ஆகங்கள் என்றும் அவர் மக்களை ஊக்குவித்தார். மனிதர்களின் செயல்களில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் எப்பொழுதும் தொடர்ந்த ஒரு செயலாக இருந்தன என்று அவர் கூறினார். அவர் பல சமகால மாற்றங்களைக் குறிப்பிடினார். உதாரணமாக, முன்பு தெய்வீக அமைப்புகளாக கருதப்பட்ட ராஜ்யங்களை நீக்குவதைக் குறிப்பிடினார். இதற்கு முன்பு மக்கள் ராஜாக்களுக்கு எதிராக பேசுவதில் பயந்து இருந்தனர். அதேபோல், இந்தியாவில் சிலர் உலகில் இறைவனின் பிரதிநிதிகளாக கருதப்பட்டனர் மற்றும் சிலர் பார்க்கும் படி அல்லது தொட்டுவிட கூடாதவர்கள் எனக் கணக்கிடப்பட்டனர். untouchability (அழிக்கப்படாத தன்மை) நீக்கப்படுவதன் மூலம் உண்மையிலேயே ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றம் சமூகத்தில் நிகழ்ந்தது. புனித புத்தகங்கள் கூட சிறுமிகளை திருமணம் செய்யக் கூறினன , இது குழந்தைப் பெண்கள் திருமணம் செய்யக் கூடாது என்ற சட்டத்தின் மூலம் ஒரு சமூக புரட்சியாக மாறியது. இது ஒரு மதப் புரட்சியாகும் , ஏனெனில் புராணங்களின் தேவதைகள் மக்கள் நகைச்சுவையின்

பொருளாக மாறினார்கள் , அதேபோன்று அவற்றை பரப்பும்
மதமும் நகைச்சுவைக்குரியதாக மாறியது.

அவர் மக்களை இறுதி நிலை மாற்றத்திற்கு ஊக்குவிக்க
சென்றார்.

பிம்ராவ் ராம்ஜி அம்பேத்கர்

பிம்ராவ் ராம்ஜி அம்பேத்கர் 1891 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 14-
ஆம் தேதி மகர் குலத்தில் பிறந்தார். மகர் குலம் "அசத்தாத"
(untouchable) குலங்களில் ஒன்றாக கருதப்பட்டது. இதன்
காரணமாக, அம்பேத்கருக்கு உயர்ந்த கல்வி பெறுவதில் பல
சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால், செந்தமிழரின் உதவியுடன் அவர்
கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் (அமெரிக்கா) படித்து , பின்
லண்டன் பொருளியல் பள்ளியிலும் (London School of Economics)
படித்து, அங்கு டாக்டரேட் பெற்றார் மற்றும் barrister ஆனார்.
இந்தியா திரும்பி , அம்பேத்கர் அசத்தாத சமூகத்தின்
முன்னேற்றத்திற்கு தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார்.
விரைவில், அவர் அசத்தாத மக்களின் தலைவராக மாறி
அவர்களின் நம்பிக்கையை வென்றார். தனது ஆதரவாளர்களை
ஒருங்கிணைக்க, அவர் பல அமைப்புகளை உருவாக்கினார் ,
அவை பஹிஷ்கிருத ஹித்கரணி சபா , சுதந்திர தொழிலாளர் கட்சி

மற்றும் பின்னர் All India Scheduled Caste Federation ஆகும். அவர் பல கோவில் எண்டரி சத்யாகிரகங்கள் நடத்தினார் , அசத்தாதவர்களை ஒருங்கிணைத்தார், பல கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவினார் மற்றும் "முகநாயக்" , "பஹிஷ்கிருத பாறத்" மற்றும் "ஜனதா" போன்ற பத்திரிகைகளின் மூலம் தனது கருத்துக்களை பிரசுரித்தார்.

அவர் ரவுண்ட் டேபிள் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு , அசத்தாதவர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க போராடினார். அவர் இந்திய அரசியலமைப்பின் வரைபடக் குழுவின் தலைவராக இருந்த அவர் , இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்காற்றினார். அவர் இந்தியாவின் சட்ட அமைச்சராக 1951 வரை இருந்தார்.

1935 முதல், அம்பேத்கர் இந்து மதத்தை விட்டு விலக விரும்பினார். கடைசியில் , 1956 ஆம் ஆண்டில் அவர் பௌத்தமதத்தை ஏற்று , தனது ஆதரவாளர்களிடம் அதேபோல பௌத்தம் ஏற்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவர் நினைத்தது , அசத்தாதவர்களின் சமூக மேம்பாடு மற்றும் untouchability (அசுத்தம்) நீக்கப்பட முடியாது , இது ஹிந்து மதத்தில்

இருந்துவிட்டு போகாதென்றால். ஆகவே , அவர் பௌத்த மதத்தை அணுகினார்.

அம்பேத்கர் என்பது எதுவொரு அரசியல் தலைவரும் சமூக சீர்திருத்தகருமானவன் மட்டுமல்ல , ஒரு அறிஞரும் சிந்தகருமாவாக இருந்தார். அவர் பல சமூக மற்றும் அரசியல் விசயங்களின் மீது விரிவாக எழுதினார். "வர்க்கக் கொடுக்கும் அழிவுகள்" (Annihilation of Castes), "சூத்திரர்களோர்?" (Who Were the Shudras?), "அசுத்தர்கள்" (The Untouchables), "புத்தா மற்றும் அவரது தர்மம்" (Buddha and His Dharma) ஆகியவை அவரது முக்கியமான படைப்புகளாகும். இதற்கு மேலாக , அவர் பல மற்ற புத்தகங்களையும் பகிர்ந்துள்ளார் , மேலும் சமூக விரோதங்கள் மற்றும் அரசியல் கருத்துக்களை பேசி விவரித்துள்ளார்.

அம்பேத்கரின் சிந்தனை சமுதாயத்தில் சமத்துவமும் சுதந்திரமும் அடைவதற்கான ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சுதந்திரவாதம் மற்றும் ஜான் டியூவியின் தத்துவம் அவனுடைய சிந்தனையை பாதிப்பதுடன் , ஜோதிராவ் பூலே மற்றும் புத்தர் ஆகியோர்களின் கருத்துக்கள் சமூகம், மதம் மற்றும் அறத்தின் மீது ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அவரது அரசியல் கருத்துக்களும் சட்டப்

பார்வையையும் பாதித்தன. அவர் அனுபவித்த தனிப்பட்ட
துன்பம், அவரது அறிதல் மற்றும் தாழ்ந்த நிலைக்கு நின்ற அசுத்த
வர்க்கத்திற்கு சமத்துவத்தை கொண்டுவரும் நிலைப்பாடு, அவரது
சிந்தனை மற்றும் எழுத்துக்களின் அடிப்படையாக உள்ளது.

அம்பேத்கர் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மீது மிக
முக்கியமான பார்வையை வெளிப்படுத்தினார். வெளிநாட்டு
ஆட்சியில் உள்ள துன்பங்களை அவர் எளிதாக உணர்ந்திருந்தார்.
பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இந்தியாவில் சில பிரதிநிதி அமைப்புகளை
அறிமுகப்படுத்தினாலும், முழுமையான சுயாட்சி எந்தவிதமான
மாற்றத்தை ஏற்படுத்தாது என அம்பேத்கர் நம்பினார்.
அதேபோல, அவர் எப்போதும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில்
அசுத்தவர்களின் நிலைமை எவ்வித மாற்றங்களையும்
காணவில்லை என கவலைப்பட்டார். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள்
அசுத்தத்தை நீக்குவதில் ஆர்வமில்லாமல் இருந்தனர். சமூக
சீர்திருத்தங்களில் முனைப்புகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்
என்றாலும், அந்த சீர்திருத்தங்கள் உயர்ந்த வர்க்கங்களை
கோப்பப்படுத்தி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்த்து அவற்றை திரட்டி
விடும் என அவர்கள் பயந்தனர். எனவே , சமூக சீர்திருத்தங்களை
விரைவாக ஊக்குவிக்கவில்லை.

கல்வி என்ற துறையிலும் , அம்பேத்கர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் அசுத்தவர்களுக்கு கல்வி பரவலாக வழங்கப்படுவதில் sincere (எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நடந்த) நம்பிக்கை இருந்ததில்லை. அனைத்து கல்வி வசதிகளும் உயர்ந்த வர்க்கங்களால் மட்டுமே பயன்பெற்றன. மேலும் , உயர்ந்த வர்க்கங்களின் மற்றும் அசுத்தவர்களின் பிரச்சனைகள் ஒரே நேரத்தில் எதிர்மறையாக இருந்தன. அம்பேத்கர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினரிடம் அசுத்தவர்களின் நன்மைகளை பாதுகாக்கும் வழியில் நடமாட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென வேண்டினார், ஆனால் அரசு இந்த பொறுப்பை புறக்கணித்தது.

இந்த நோக்கத்தில் , பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் எந்தவொரு ஆதாயமும் அசுத்தவர்களுக்கு இல்லை என்றார். அவர் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தையும் எதிர்த்தார் , குறிப்பாக அதன் அதிக செலவான குணமும், பொதுவான நலன்களை புறக்கணிப்பதும் அவருக்கு வருத்தம் அளித்தன. ஆனால் , அவர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை உடனடியாக போக்கினால் , அதனால் உயர்ந்த வர்க்கங்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்படும் என அறிவினார். எனவே , அசுத்தவர்களுக்கான உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புகளை சரியாக விவரிக்கும் ஒரு அரசியல் ஒப்பந்தம் அவசியமாக

இருந்தது. இதன் பின்புலத்தில் , அம்பேத்கர் சொன்னது "இனிமேல் சுதந்திரம் அசுத்தவர்களுக்கான உரிமைகளுடன் வரவேண்டும்; இல்லையெனில் சுதந்திரம் உயர்ந்த வர்க்கங்களின் ஆட்சி மட்டுமே ஆகிவிடும்".

எனவே, அம்பேத்கர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை அசுத்தவர்களை மேம்படுத்தாததற்கு விமர்சித்தார். அந்தவகையில், அவர் சுயாட்சி ஆதரவாளராக இருந்தார் , ஆனால் விடாமல் , சுதந்திர இந்தியாவில் அசுத்தவர்களுக்கான பங்குகள் அரசியலில் கிடைக்க வேண்டும் எனவும் insisted (கட்டாயப்படுத்தினார்).

அம்பேத்கரின் அரசியல் வலிமை

இந்த நோக்கத்தில் , அம்பேத்கர் அடக்கப்பட்ட வர்க்கங்களின் அரசியல் பங்கேற்புக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். கொளனிய நிர்வாக சூழலில் , அசுத்தவர்களுக்கு அரசியல் உரிமைகள் பெறுவது அவசியமாக இருக்குமென அவர் முற்றிலும் வலியுறுத்தினார். அரசியல் அதிகாரத்தை அடைந்து , அசுத்தவர்கள் தங்களுக்கான பாதுகாப்புகளை மற்றும் மிக முக்கியமான அதிகார பங்குகளை பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதில் அவர் நம்பிக்கையிருந்தார். இதன் மூலம் , அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் சில கொள்கைகளை முன்னேற்ற முடியும். இது ,

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் இறுதி கட்டத்தில் , அதிகார மாற்றம் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கியிருந்ததை முன்னிட்டு தான் அவசியமாக இருந்தது. அம்பேத்கர் , அசுத்தவர்கள் தங்களின் அரசியல் உரிமைகளைக் காக்க வேண்டும் என்றும் , அரசியலில் தகுந்த பங்கு பெற்று அதிகாரத்தில் வலிமையான பங்கைப் பெற வேண்டும் என்றும் கூறினார். எனவே , அவர் அசுத்தவர்களின் அரசியல் அமைப்புகளை உருவாக்கினார்.

மாற்றம்

அம்பேத்கர் தனது வாழ்க்கையின்போது இந்து மதத்தின் தத்துவ அடிப்படையில் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள முயன்றார். ஆனால் , அவர் இந்து மதம் அசுத்தவர்களுக்கு தனது அணுகுமுறையை மாற்றாது என்றும் உறுதியாக நம்பினார். எனவே, அவர் இந்து மதத்திற்கு மாற்றாக ஒரு மாற்று மதத்தைத் தேடியார். முழுமையாக பரிசீலித்த பின் , அவர் புத்த மதத்தை ஏற்றுக் கொண்டார் மற்றும் தன் பின்பற்றிகளுக்கு அதேபோல் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். அம்பேத்கரின் புத்த மதத்திற்கு மாற்றம் என்பது மனிதாபிமானம் அடிப்படையாக உள்ள ஒரு மதத்தில் தமது நம்பிக்கையை மீண்டும் நிலைநாட்டுவதாக

இருந்தது. அம்பேத்கர் கூறியபடி , புத்த மதம் மிகக் குறைவான
 மரபுவாதி மதமாகும். அது சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின்
 ஆவியைக் கொண்டது. சமூக அநீதி மற்றும் புழக்கம் நீக்கம்
 என்பது புத்த மதத்தின் இலக்கு ஆகும். புத்த மதத்தை ஏற்றுக்
 கொண்டால், அசுத்தவர்கள் தங்களுக்கான புதிய அடையாளத்தை
 உருவாக்க முடியும் என்று அவர் நம்பினார். இந்து மதம் அவர்கள்
 பெற்றது என்பது துன்பம் மட்டுமே என்பதால், இந்துவை மறுத்து,
 அசுத்தவர்கள் அசுத்தத்துவத்தின் அடிகடி மற்றும்
 அடிமைத்துவத்தை நிறுத்திக் கொள்ள முடியும். புதிய
 பொருளாதார வாழ்க்கையை வாழ , ஒரு புதிய ஆன்மிக
 அடிப்படை, அதாவது தடைமீறிய சுதந்திரம் அவசியமாக
 இருந்தது. இந்த அடிப்படை புத்த மதத்தில் உள்ளது. எனவே ,
 சமூக மட்டத்தில் கல்வி , பொருளாதாரத்திலான புதிய உழைப்பு
 வாய்ப்புகள், அரசியல் மட்டத்தில் அரசியல் அமைப்புகள் ,
 ஆன்மிக மட்டத்தில் தன்னை முழுமையாக வெளிப்படுத்துதல்
 மற்றும் மாற்றம் ஆகியவை , அம்பேத்கரின் அசுத்தத்தை
 நீக்குவதற்கான முழுமையான திட்டமாக அமைந்தன.

சி. ஐயோத்தி தாசின் வாழ்க்கை வரலாறு

சி. ஐயோத்தி தாஸ் (20 மே 1845 – 1914) இந்தியா இல் சாதி வேறுபாட்டை எதிர்த்த எழுச்சி எழுப்பிய ஒரு சுயமரியாதை போராளி மற்றும் சித்த மருத்துவ practitioner ஆவார். அவர் பௌத்த மதத்தை ஏற்றுக் கொண்டு , பாரையர்களை அதேபோல் பௌத்த மதம் ஏற்க வேண்டும் என்று அழைத்தார் , இது அவர்களது முந்தைய மதம் என்று வாதிட்டார். 1891 இல் ரெட்டமலையில் ஸ்ரீநிவாசன் மற்றும் ஐயோத்தி தாஸ் இணைந்து பஞ்சமர் மகஜன சபை (Panchamar Mahajana Sabha) என்ற அமைப்பை நிறுவினார். பஞ்சமர்கள் என்பது சாதி வேறுபாடுகளால் சமூகத்தில் கீழ்ப்படியவர்கள் ஆவார். "ஐயோத்தி தாஸ்" என்பது அவரது பெயரின் மிக பிரபலமான ஆங்கிலத்தாக்கு எழுத்து ஆகும் ; இதர எழுத்துக்கள் பண்டிட் சி. ஆயோத்யா தாசா , சி. ஐயோத்தி டாஸ் , சி. ஆயோதிதாஸ் , சி. ஐயோத்தி தொஸ், கே. ஆயோதிதாசர், ஆகியவை உள்ளன.

ஆரம்ப வாழ்க்கை

ஐயோத்தி தாஸ் தமிழ் , சித்த மருத்துவம் மற்றும் தத்துவத்தில் ஆழ்ந்த அறிவை கொண்டவராவார். அவர் ஆங்கிலம், சான்ஸ்கிரிதம் மற்றும் பாலி போன்ற மொழிகளிலும்

இலக்கிய அறிவை கொண்டிருந்தார். ஐயோத்தி தாஸ் 20 மே 1845 அன்று மதராஸில் (தற்போதைய சென்னை) உள்ள ஆயிரம் விளக்கு பகுதியில் கத்தவராயன் என்ற பெயரில் பிறந்தார் , பின்னர் நெல்லிகிரி மாவட்டத்திற்கு இடம் பெயர்ந்தார். அவரது குடும்பம் வைணவ மதத்தை பின்பற்றியது , இதற்காகவே அவர் தனது குழந்தைகளை மாதவராம் , பட்டாபிரமன், ஜானகி, ராமன் மற்றும் ரசரம் என்று பெயரிட்டார். அவரது பாட்டன் ஓட்டகமண்டு (தற்போதைய ஊட்டி) பகுதியில் ஜார்ஜ் ஹாரிங்டன் என்பவருடன் பணியாற்றினார் , இதன் மூலம் சிறிய கத்தவராயன் மிகுந்த பயனடைந்தார்.

1870-இல், ஐயோத்தி தாஸ் **அத்வைதானந்த சபை** என்பதனை நிறுவினார் , இது அவரது ஆரம்ப கட்ட நிறுவன அமைப்புகளின் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பின்னர் , 1891-இல், அவர் **தருமிட மகஜன சபை** என்பதனை நிறுவி , அதன் முதல் மாநாட்டை ஊட்டியில் (Ooty) நடத்தினார். இந்த மாநாட்டில் அசுத்தர்களின் அவமதிப்பை எதிர்த்து குற்றச்சாட்டு சட்டங்களை நிறைவேற்றுதல் மற்றும் அவர்களுக்கு கல்வி , வேலை வாய்ப்புகள் வழங்குதல் போன்ற பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டன. ஐயோத்தி தாஸ், ஆங்கிலேயக் காலக் கணக்கெடுப்பில் ஈடுபட்டு ,

அழியப்படுத்தப்பட்ட தரவுகளை ஆதி-தமிழர் என அழைக்கும்படி கோரினார், இது இந்துமதத்திலிருந்து வேறுபட்டவர்களாக இருந்தது.

1870களில், ஐயோத்தி தாஸ் , நில்கிரி மலைகளில் உள்ள **Todas** மற்றும் பிற இனங்களை ஒரு சக்திவாய்ந்த குழுவாக அமைத்தார். 1876-இல், அவர் அத்வைதானந்த சபைவை நிறுவி , ரெவ. ஜான் ரதினத்துடன் சேர்ந்து தருமிட பாண்டியன் என்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டார்.

1886-இல், தாஸ் ஒரு புரட்சிகரமான அறிக்கை வெளியிட்டார், அதில் அவர் கூறியதாவது "படிக்கோட்டியுள்ள சாதிகள் (தாலிட்கள்) இந்து மதத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் அல்ல" என்கிறார். இந்த அறிக்கையைத் தொடர்ந்து , அவர் 1891-இல் தருமிட மகஜன சபை என்பதனை நிறுவினார். 1891-இல் நடந்த கான்சஸ் கணக்கெடுப்பில் , அவர் சாதியிலானவர்களாகிய தனியாளர்களை "சாதியற்ற தருமிட தமிழர்கள்" என பதிவு செய்ய அழைத்தார்.

பௌத்த மதத்திற்கு மாற்றம்

ஐயோத்தி தாஸ் , கொலனல் எச். எஸ். ஒல்காட்டுடன் சந்தித்து, பௌத்த மதத்திற்கு மாற்றம் அடைவது பற்றி ஆழ்ந்த

விருப்பத்தை வெளியிட்டார். தாஸ் படி , தமிழகத்திலுள்ள
பாறையர்கள் முந்தைய பௌத்தர்களாக இருந்தனர் மற்றும்
அவர்கள் சொந்தமாக இருக்கும் நிலத்தை ஆரியன்கள் பறித்தனர்.
ஒல்காட்டின் உதவியுடன் , தாஸ் இலங்கைக்கு சென்று , சிங்கள
பௌத்த ஆசானான பிக்கு சுமங்கல நாயக்காவிடமிருந்து திசுடா
பெற்றார்.

திரும்பிய பின் , தாஸ் சக்ய பௌத்த சபை யை மதராஸில்
நிறுவினார், அதன் கிளைகள் முழு தென்னிந்தியாவிலும்
இருந்தன. சக்ய பௌத்த சபை -யை இந்திய பௌத்த சங்கம்
என்றும் அழைத்தனர், இது 1898-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது.
பௌத்த மதத்தின் கீழ் சாதி அமைப்பு கெடுப்பதாக நம்பிய
ஐயோத்தி தாஸ் , தாலிட்களுக்கு சாதியைக் கெடுக்க பௌத்த
மதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அழைத்தார். 1898-
இல், அவர் இலங்கைக்கு பயணம் செய்து பௌத்த மதத்தை
ஏற்றுக்கொண்டு, சக்ய பௌத்த சபை என்பதனை நிறுவினார்.
இந்த சபை பல இடங்களில் கிளைகள் நிறுவியது , அவற்றில்
தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் இலங்கையும் அடங்கும். ஐயோத்தி
தாஸ் அவர்களின் சாதியற்ற அடையாளத்தை உருவாக்கும்
முயற்சியில் ஈடுபட்டார். அவர் , பௌத்த மதத்தை தங்களின்

மதமாக கணக்கெடுப்பில் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று
வலியுறுத்தினார், இது சாதி அமைப்பை எதிர்க்கும் ஒரு
முயற்சியாக இருந்தது.

பிற வாழ்வு மற்றும் செயல்பாடுகள் (1900 - 1914)

1907-இல், ஐயோத்தி தாஸ் "ஒரு பைசா தமிழன்" அல்லது

"ஒன்று பைசா தமிழன்" என்ற வார பத்திரிகையைத்
தொடங்கினார். இது "திராவிட பாண்டியன்" என்று பெயர்
மாற்றப்பட்டது மற்றும் அதன் பிறகு சாதாரணமாக "தமிழன்"
என்ற பெயரில் பரவலாக அறியப்பட்டது. இந்த பத்திரிகை
அவரது சாதி அதிகாரத்திற்கு எதிரான விமர்சனத்தின் முக்கிய
கருவியாக மாறியது. இந்த பத்திரிகையில் ஐயோத்தி தாஸின்
கல்வி கட்டுரைகள் மட்டுமின்றி பொதுமக்கள், குறிப்பாக தாலிட்
சமூக உறுப்பினர்கள், தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட வாய்ப்பு
பெற்றனர். இது மதம், சட்டம், தமிழ் இலக்கியம், பொருளாதாரம்,
வேளாண்மை மற்றும் பெண்களின் பத்தி ஆகிய தலைப்புகளில்
கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டது. இந்த பத்திரிகை அசுத்தப்பட்ட
சமூகங்களில் பரவலாக பங்கேற்றது மற்றும் அதன் மறைமுகமாக
சாதி எதிர்ப்புப் பார்வை பிரதிபலித்தது, அதனுடன், அது சாதி

பெயர்களைப் பயன்படுத்த மறுத்து சாதி எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டை
எடுத்துக்கொண்டது.

ஐயோத்தி தாஸ் , மட்ராஸ் மகஜன சபையுடன்
பாறையர்களுக்கு விஷ்ணு மற்றும் சிவா கோவில்களில்
உள்வாங்குவதற்கு உரிமை கிடைக்காததுக்கு எதிராக
போராடினார் (இந்த உரிமை தாலிட் சமூகங்களுக்கு
பாரம்பரியமாக நிராகரிக்கப்பட்டது) , மேலும் பறவைருக்கு
இலவச கல்வி மற்றும் unused நிலங்களை ஒதுக்குதலை பிரிட்டிஷ்
ஆட்சி முன்பு வலியுறுத்தினார்.

ஐயோத்தி தாஸ் 5 மே 1914-இல் மரணமடைந்தார், அவரது 69வது
பிறந்த நாளுக்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு.

திருவள்ளுவரின் பிராமணீகரணம்

ஐயோத்தி தாஸ் , தன் தாத்தா கந்தப்பன் ஜார்ஜ்
ஹாரிங்டன் என்ற பிரித்தானிய அரசுக் அதிகாரியின்
உதவியாளராக பணியாற்றியதாகக் கூறினார் , இந்த சம்பவம்
மதுரை மாவட்டத்தில் நடந்ததாக கருதப்படுகிறது. அதே சமயம் ,
பிரான்சிஸ் வைட் எலிச் என்பவர், மட்ராஸ் பிரதேசத்தில் தமிழ்
மற்றும் சான்ஸ்கிரிட் படிப்பில் ஆர்வம் கொண்ட ஒரு
பிரித்தானிய குடியரசுத் திட்ட நிர்வாகி, 1825-இல் மட்ராஸ் நகரில்

தமிழ் சங்கம் (அகாடமி) ஒன்றை நிறுவி , தமிழ் ஆர்வலர்களிடமிருந்து "பழமையான தமிழ் கைப்பிடிக்களை வெளியிட" வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

1825 மற்றும் 1831 இடையே, கந்தப்பன் திருக்குறள் மற்றும் திருவள்ளுவ மாலை (வள்ளுவர் மற்றும் அவருடைய படைப்புகளின் புண்ணிய சரித்திரத்தை சார்ந்த தொகுப்பு) என்ற தமிழ் படைப்புகளின் கையெழுத்துகளைக் கண்டுபிடித்தார். திருக்குறள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய கலந்துரையாடல் இதைத் தொடர்ந்து, கந்தப்பன் கண்டுபிடித்த திருக்குறள் மற்றும் நாலடி நானூறு (சங்க காலம் உரை , நாலதியார் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது) ஆகிய நூல்கள் பின்னர் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாப்பாக ஒப்படைக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. கந்தப்பன் , இந்த கைப்பிடிக்கள் பருப்பு இலையில் எழுதப்பட்டிருந்தன மற்றும் அவை சமையலுக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட இலைகளின் சதையில் மறைந்து இருந்தன என்று சொல்கின்றனர். கந்தப்பன் அந்த கைவினை நூல்களை எலிச் அவருக்கு ஒப்படைத்தார்.

இந்த நூல்கள் முதன்முதலில் அச்சிடப்பட்டவை 1831 ஆம் ஆண்டில், எலிச் மற்றும் அவரது மேலாளர் முருகசாமி பிள்ளை , தமிழ்ச்சார்ந்த அறிவாளர் தண்டவராயா முதலியார் ஆகியோரின்

ஒத்துழைப்பினால் சாத்தியமாகியது. 1831 மற்றும் 1834 பதிப்புகள் திருவள்ளுவரின் பெற்றோர்களைப் பற்றிய எந்த குறிப்புகளையும் அல்லது அவருடைய பிறப்பை பிராமணன் தந்தையும் , பரயா தாயும் என்ற விளக்கங்களை வழங்கவில்லை. எனினும் , 1835 பதிப்பில் விசாக பெருமாள் ஐயர் மற்றும் 1837 பதிப்பில் அவரது சகோதரர் சரவண பெருமாள் ஐயர் ஆகியோரின் பதிப்புகளில் திருவள்ளுவரின் பெற்றோர்களின் சமூக நிலையை "பிராமணர்கள்" என்று குறிப்பிடுவது தெரிந்தது.

இந்த மாற்றங்களை கண்டு கந்தப்பன் எலிசிடம் குறை கூறினார்: "திருவள்ளுவர் மாலை" என்ற உண்மையான பதிப்பில் நான்கு புதிய பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்று. எலிசின் இந்த தவிர்ப்புகள், "வள்ளுவரின் பெற்றோர்களின் பரயா மற்றும் பிராமண பாரம்பரியத்தை மறுக்கிறது மற்றும் திருவள்ளுவரின் பண்பாட்டை பிராமண மத மதக்கணினியில் இணைக்கிறது" எனக் கூறினார்.

ஐயோத்தி தாஸ் , 1831/1834 பதிப்புகளுக்கும் 1835/1837 பதிப்புகளுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை கவனித்தார் , இது ஒரு பரிசீலனைக்குரிய தலையிடல் என குறிப்பிடப்பட்டது. தாஸ், எலிசின் பதிப்பின் மூலம் பிராமணர்கள் தங்களுடைய

பார்வையை திருவள்ளுவரின் சமூக நிலை பற்றி மாற்றியிருக்க முடியும் என அறிந்துகொண்டார் , மேலும் இது அவர்களை திருக்குறளின் புத்திசாலித்தனம் மற்றும் சிந்தனையை மகத்தானது எனப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவியதாக நினைத்தார்.

இது தொடர்ந்து , புதிய வகையான ஒரு திருவள்ளுவரின் மரபுக் கதைகள் உருவாகியது, அவர் நெடுவான குலம் அல்லது ஸ்வதந்திரமான இனம் உள்ளவராகக் காட்டப்பட்டு கொண்டிருந்தது. 1847 பதிப்பில், முருகவேரpillai மற்றும் வேதகிரி முதலியார் திருவள்ளுவரின் பிறப்பினை புராணக் கற்பனைகளுடன் இணைத்துக் காட்டினார். தாஸ் இந்த கதைகளை கண்டுகொண்டு , இது ஒரு பரிசீலனைக்குரிய மாற்றமாகத்தே அடையாளம் காணப்படுவதாகவும் , சாதி மற்றும் சமூகம் பற்றி பல்வேறு விவாதங்களுக்குரிய இடமாக இருந்தது.

மரபுவழி

இயோதீ தாச் மதராஸ் பிரதேசத்தின் முதல் அங்கீகாரமான சாதி எதிர்ப்பு தலைவராக உள்ளார். பலவாக , பெரியார், திராவிடர் கழகம் மற்றும் பி.ஆர். ஆம்பேட்கர் ஆகியோர் அவரின் மரபை தொடர்ந்து வந்தவர்கள். அவர் புத்திசாச்சாரத்தை ஏற்றுக்

கொண்ட முதல் முக்கியமான Scheduled Caste (தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதி) தலைவராகும்.

எனினும், இயோதீ தாச் பெரும்பாலும் மறக்கப்பட்டவர் ஆக இருந்தார் , ஆனால் சமீபகாலங்களில் தாளித் சாகித்ய அகாடமி என்ற பதிப்பகத்தில் எழில் மாலை என்பவர் அவரது எழுத்துக்களை வெளியிட்டபோது அவரின் பணி மீண்டும் பெரும் கவனத்தை பெற்றது. எழில் மாலை , அப்போது கர்நாடக மாநிலத்தில் அச்சு அமைச்சரானவர் , தேசிய சித்த மருத்துவ ஆய்வகத்தை அந்த தலைவரின் பெயரில் பெயரிட விரும்பினார். இந்த பரிந்துரையை 2005-ஆம் ஆண்டில் திருப்பிக்கொடுத்தது , அதன் பின்னர் அரசாங்கம் இதில் பரிதாபமாக கவனம் செலுத்தியது. இந்த விடயம் ரிப்பிளிகன் பார்டி ஆஃப் இந்தியாவின் (RPI) செ. கு. தமிழரசன் என்பவரின் கடுமையான போராட்டங்கள் மூலம் பெரும் உறுதிப்பத்திரமாக அறியப்பட்டது.

இதற்கான காரணமாக , சித்த மருத்துவ ஆய்வகம் (நாட்டின் சித்த ஆய்வகத் துறை) இந்திய பிரதமர் மன்மோகன் சிங் மற்றும் அஞ்சுமணி ராமதாஸ் , அப்போது இந்திய மகா அமைச்சரானவர், 2005-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 3-ஆம் தேதி

திறக்கப்பட்டதும், அந்த சித்தப் பண்பாட்டின் எதிர்ப்பு சாதிய
எதிர்ப்பு பெளத்த தலைவரின் பெயரில் பெயரிடப்பட்டது.

திறப்பில், மருத்துவமனையில் 120 படுக்கைகள் இருந்தன. பின்பு,
பாச்சுகளுக்கான சித்த மருத்துவ முறையில் சிகிச்சை
வழங்கப்பட்டது.

மனபேந்திரநாத் ராய்

மனபேந்திரநாத் ராய் (பிறப்பு: பிப்ரவரி 22?, 1887,
அர்பேலியா, இந்தியா - மரணம்: ஜனவரி 25, 1954, டெஹரா டூன்)
இந்திய கம்யூனிஸ்டுகளின் முன்னணி தலைவராக இருந்தவர் ,
இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற 1947 ஆண்டுவரை. சமூக மற்றும்
அரசியல் பிரச்சனைகளில் ஆர்வம் கொண்ட அவர் , பின்வரும்
காலங்களில் பல இந்திய குழுக்களில் பங்குபெற்று , பிரிட்டிஷ்
உள்பிரவேச ஆட்சியை வன்முறையுடன் topple செய்ய
முயற்சித்தார். 1915 ஆம் ஆண்டில், அவர் பெங்கால் புரட்சி களப்
போராளிகளுடன் இணைந்து , இந்தியாவிற்கு ஆயுதங்களை
கடத்துவதற்கான ஒரு திட்டத்தில் ஈடுபட்டார். இந்தத் திட்டம்
தோல்வியுற்றது, மேலும் அவர் திருப்பம் செய்த ஆயுதங்களை
கிழக்கு மற்றும் தெற்கு ஆசிய நாடுகளின் பல இடங்களில் தேடி
கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. 1916 ஆம் ஆண்டில் , அவர் சான்

பிரான்சிஸ்கோவை அடைந்தார் , அங்கு தனது பெயரை
மனபேந்திரநாத் ராய் என மாற்றினார்.

மேக்சிகோவிற்கு சென்ற பின்னர் , ராய் ப Bolshevik புரட்சி
முடிந்தவுடன் மெக்சிகன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்றை நிறுவ
உதவினார். மொஸ்கோவில் , அவர் ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்
விளாடிமிர் இலிச்ச் லெனினை விரும்பத்தக்க ரீதியில்
பாத்திரமாகக் கண்டு , கம்யூனிஸ்ட் சர்வதேச குழுவின்
(கொமின்டர்ன்) செயற்குழுவில் சேர்க்கப்பட்டார். 1929 இல்,
ஸோவியத் தலைவர் ஜோசப் ஸ்டாலினின் கொள்கைகளை
எதிர்த்து கொமின்டர்ன் ஐ விட்டு வெளியேறிய ராய் ,
இந்தியாவுக்கு இரகசியமாக திரும்ப முயற்சித்தார் , ஆனால் அவர்
பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில்
அடைக்கப்பட்டார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் , அவர்
விடுதலை அடைந்தார் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரசுடன்
சேர்ந்தார். பிரிட்டிஷ் சர்வதேசத்தில் நெருங்கிய எதிரிகளாகிய
பாசிசத்தை தோற்கடிக்குமாறு காங்கிரசை அழுத்திய ராய் ,
இந்திய சுதந்திரம் முக்கியமாக இருந்தாலும் , இரண்டாம்
உலகப்போரில் பிரிட்டிஷை உதவுவதை காங்கிரசின் மறுப்பிற்கு
எதிராக இருந்தார்.

இந்தியா 1947 இல் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு , ராய் கம்யூனிசத்தை விட்டு வெளியேறி, சமூகவாதம் மற்றும் தத்துவாத சமூகத்தன்மை ஐக்கியமாக்கிய "சர்வதேச மனிதவாதம்" (Radical Humanism) எனும் புதிய இயக்கத்தை நிறுவினார்.

மனபேந்திரநாத் ராய்

மனபேந்திரநாத் ராய் (பிறப்பு: பிப்ரவரி 22?, 1887, அர்பேலியா, இந்தியா - மரணம்: ஜனவரி 25, 1954, டெஹரா டூன்) இந்திய கம்யூனிஸ்டுகளின் முன்னணி தலைவராக இருந்தவர் , இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற 1947 ஆண்டுவரை. சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சனைகளில் ஆர்வம் கொண்ட அவர் , பின்வரும் காலங்களில் பல இந்திய குழுக்களில் பங்குபெற்று , பிரிட்டிஷ் உள்பிரவேச ஆட்சியை வன்முறையுடன் topple செய்ய முயற்சித்தார். 1915 ஆம் ஆண்டில், அவர் பெங்கால் புரட்சி களப் போராளிகளுடன் இணைந்து , இந்தியாவிற்கு ஆயுதங்களை கடத்துவதற்கான ஒரு திட்டத்தில் ஈடுபட்டார். இந்தத் திட்டம் தோல்வியுற்றது, மேலும் அவர் திருப்பம் செய்த ஆயுதங்களை கிழக்கு மற்றும் தெற்கு ஆசிய நாடுகளின் பல இடங்களில் தேடி கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. 1916 ஆம் ஆண்டில் , அவர் சான் பிரான்சிஸ்கோவை அடைந்தார் , அங்கு தனது பெயரை

மனபேந்திரநாத் ராய் என மாற்றினார். மேக்சிகோவிற்கு சென்ற பின்னர், ராய் ப Bolshevik புரட்சி முடிந்தவுடன் மெக்சிகன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்றை நிறுவ உதவினார். மொஸ்கோவில் , அவர் ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் விளாடிமிர் இலிச்ச் லெனினை விரும்பத்தக்க ரீதியில் பாத்திரமாகக் கண்டு , கம்யூனிஸ்ட் சர்வதேச குழுவின் (கொமின்டர்ன்) செயற்குழுவில் சேர்க்கப்பட்டார். 1929 இல், ஸோவியத் தலைவர் ஜோசப் ஸ்டாலினின் கொள்கைகளை எதிர்த்து கொமின்டர்ன் ஐ விட்டு வெளியேறிய ராய் , இந்தியாவுக்கு இரகசியமாக திரும்ப முயற்சித்தார், ஆனால் அவர் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் , அவர் விடுதலை அடைந்தார் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரசுடன் சேர்ந்தார். பிரிட்டிஷ் சர்வதேசத்தில் நெருங்கிய எதிரிகளாகிய பாசிசத்தை தோற்கடிக்குமாறு காங்கிரசை அழுத்திய ராய் , இந்திய சுதந்திரம் முக்கியமாக இருந்தாலும், இரண்டாம் உலகப்போரில் பிரிட்டிஷை உதவுவதை காங்கிரசின் மறுப்பிற்கு எதிராக இருந்தார். இந்தியா 1947 இல் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு , ராய் கம்யூனிசத்தை விட்டு வெளியேறி, சமூகவாதம் மற்றும் தத்துவாத சமூகத்தன்மை

ஐக்கியமாக்கிய "சர்வதேச மனிதவாதம்" (Radical Humanism)

எனும் புதிய இயக்கத்தை நிறுவினார்.

அலகு -V

மகாத்மா காந்தி மற்றும் தேசியவாதம் – ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் நாடு கட்டமைப்பு – ஜயா பிரகாஷ் நாராயணன் மற்றும் முழு புரட்சி.

நோக்கங்கள்

- ✓ மகாத்மா காந்தியின் இந்தியாவின் விடுதலைப் போரில் பங்கு ஆய்வு செய்யுங்கள்.
- ✓ ஜவஹர்லால் நேருவின் நாடு கட்டமைப்புக்கு அவர் செய்த பங்களிப்புகளை ஆய்வு செய்யுங்கள்.

மகாத்மா காந்தி

மகாத்மா காந்தி இந்தியாவின் மிகப் பெரிய தேசிய

தலைவர்களில் ஒருவராகப் புகழ் பெற்றவர். அவர் 1869

அக்டோபர் 2ஆம் தேதி பிறந்தார் மற்றும் அவரின் பிறந்தபெயர்

மோகண்டாஸ் கரம்சந்த் காந்தி. அவர் இங்கிலாந்தில் சட்டம்

படித்து, இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பிய பிறகு இந்தியாவில்

சட்டப்பரிசோதனையை தொடங்கினார். 20வது நூற்றாண்டின்

ஆரம்பத்தில், காந்தி தென்னாபிரிக்காவிற்கு சென்றார் , அங்கு

இந்தியர்களை மிகத் துயரமான வகையில் பிரித்துச்

சுத்திகரிப்பவராக மிரட்டிய அரசாங்கம் இருந்தது. அவர்

தென்னாபிரிக்காவில் உண்மை , அஹிம்சை மற்றும் மனிதப்

பெருமையை காப்பாற்றுவதில் champion (வீரர்) ஆக மாறினார்.

அவர் 1914ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிற்கு திரும்பி , தனது வாழ்க்கையின் மீதமுள்ள பல ஆண்டுகளை தனது தேசத்தின் சுதந்திரத்திற்கு அர்ப்பணித்தார். இந்தியாவில் , மகாத்மா காந்தி பிரிட்டிஷ் அரசைக் கண்டுகொண்டு போராட முடிவு செய்தார். இந்த சுதந்திரப் போராட்ட காலம் "காந்தியக் காலம்" என அழைக்கப்படுகிறது (1920-1948). உலகின் முதன்முறையாக , ஒரு மனிதன், ஒரு அடிமை நாட்டின் கோடிக்கணக்கான மக்களை வழிநடத்தி, அஹிம்சை, மானியுறவின்மை மற்றும் நாகரிக முறையான பிரச்சனைகள் போன்ற நடைமுறைகள் பயிற்சி செய்யும் முறை முன்வைத்தார். அப்போது காந்தி தனது கடமையைப் பற்றி சிந்திக்க தொடங்கினார். "நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? என் உரிமைகளுக்காக போராடலாமா அல்லது இந்தியாவுக்கு திரும்ப வேண்டும் அல்லது அந்த அவமதிப்பை கவலைப்படாமல் பிரிட்டிஷ் அரசுடன் வழக்கு முடித்து ப்ரீடோரியாவுக்கு சென்றுகொண்டு செல்லவேண்டுமா ?" என்று அவர் நினைத்தார். தன்னைப் பொறுத்துக் கொள்ளப்பட்ட அவலம் மெல்லிசையாக இருந்தது , அது நிறத்துக் குற்ற உணர்வின் ஆழ்ந்த நோயின் ஒரு அறிகுறி மட்டும். நான் அந்த நோயை குணமாக்க முயற்சிக்க வேண்டும் , அதற்கான

போராட்டங்களை சந்திப்பேன். தவறுகளுக்கான தீர்வு , நான் தேர்வு செய்ய வேண்டியது , நிறத்துக் குற்ற உணர்வை நீக்குவதற்கு அவசியமான அளவுக்கே உண்டாக வேண்டும்.

இந்த அதிர்ச்சியான அனுபவம் அவரது வாழ்க்கையின் வழியை மாற்றியது. காந்தி தனது போராட்டத்தை தொடர முடிவு செய்தார் மற்றும் 1914 வரை தென்னாபிரிக்காவில் இருந்து நிறத்துக் கற்பனைக்கு எதிராக போராடி , மெல்லிய மக்களின் பிரச்சனைகளை தலையிட்டு குரல் கொடுத்தார். அவர் நட்டல் இந்தியன் காங்கிரஸ் அமைப்பை நிறுவினார் மற்றும் போர்வாரில் மற்றும் சுலு மயினரின் தலைவர்களில் மருத்துவ முகாம்களை அமைத்து அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்தார்.

1904 ஆம் ஆண்டில், காந்தி "இந்தியன் ஒப்பினியன்" என்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டார் , இது நிறத்துக் கற்பனைக்கு எதிராக குரல் கொடுத்த மக்களின் மாத்திரமாக அமைந்தது. ஒரு பயணத்தில், ஜோஹான்னஸ்பர்க் முதல் டர்பன் வரை அவர் ஜான் ரஸ்கினின் "அண்டு திஸ் லாஸ்ட்" புத்தகத்தைப் படித்தார் , இது காந்தி தத்துவத்திற்கு தீவிரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த நூலின் மூலம் அவர் மகாத்மா காந்தி , அவர் சத்யாகிரஹா

இயக்கத்தை தென்னாப்பிரிக்கா அரசின் வெளிப்படையான அரசியல் விரோதத்துக்கே எதிராக ஆரம்பித்தார்.

1942ஆம் ஆண்டு, காந்தி பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று கூறினார். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1947 ஆகஸ்ட் 15ஆம் தேதி பிரிட்டிஷ் இந்தியாவை முழுமையாக சுதந்திரமாக விட்டுவிட்டு வெளியேறினார்கள்.

1893ஆம் ஆண்டு காந்தியின் தென்னாபிரிக்கா பயணம் , அவரது வாழ்க்கையின் பாதையை மாற்றியது.

தென்னாபிரிக்காவில் அவர் அனுபவித்த அந்த நேரம் அவரை ஒரு பெரிய தலைவர் ஆக்க உதவியது. மாரிட்ஸ்பர்க் என்ற நாட்டின் தலைநகரில் , அவர் ஒரு வெள்ளைப் பொலிசாரால் ரயிலில் இருந்து வெளியே தள்ளப்பட்டு , ரயில்வே நிலையத்தில் சீரழிந்துவிடுமாறு விட்டு வைக்கப்பட்டார். இந்த சம்பவத்தை குறித்து காந்தி எழுதியுள்ளார்.

மகாத்மா காந்தி மீது தாக்கமுள்ள முக்கியமான எண்ணங்களும் , பொருட்களும்

காந்தி வாழ்க்கையில் முக்கியமான தாக்கங்களை

கொண்டவை பின்வருவனவாகும்:

- அவரின் அம்மாவின் தியாக உணர்வு , சேவை மனோபாவம், ஆன்மிகம் மற்றும் உபவாஸம்
- அவரின் தந்தையின் ஓதின உணர்வு
- ஜைனம், புத்தம், கிறிஸ்துவ மதம் , வைஷ்ணவம் மற்றும் பாகவத்கீதா போன்ற மதங்களின் தாக்கம்
- **ராய்ச்சந்த் பாய் அவர்களின் சாதாரண வாழ்வு மற்றும் உயர்ந்த சிந்தனை , டொல்ஸ்டாயும் ரஸ்கினின் பண்பும் காந்தி வாழ்க்கையில் மிகப் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. தனது ஆட்டோபயோகிராஃபியிலே காந்தி , "மூன்று முக்கியமான நபர்கள் என் வாழ்க்கையில் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர் மற்றும் என்னை பிடித்தனர். ராய்ச்சந்த் பாய் அவர்களால் நேரடி தொடர்பு மூலம், டொல்ஸ்டாயின் 'தி கிங்டம் ஆப் கோட் இஸ் விதின் யு' என்ற புத்தகத்தினால் மற்றும் ரஸ்கின் , 'அண்டு திஸ் லாஸ்ட்' என்ற புத்தகத்தினால்," என எழுதினார்.
- பரம்பொருள் குரான் மற்றும் இஸ்லாமிய சமூகம் பற்றிய புத்தகங்கள்
- தோரோவின் பாசிவ் ரெஸிஸ்டன்ஸ் (சமரச வெற்றியியல்)

இந்த முக்கியமான தாக்கங்கள் காந்தியை அவரது வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை அடைய உதவின.

காந்தியின் அரசியல் சிந்தனைகள்

காந்தியின் அரசியல் சிந்தனைகள் பின்வருவனவாக உள்ளன:

1. ஏதேனும் அரசியல் மதவாதம் இல்லை , ஆனால்

அந்தோரை உண்மைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன

1936 ஆம் ஆண்டில் , காந்தி கூறினார் , "காந்தியவாதம்

என்றவொன்று இல்லை , நான் எனக்கு பின்னர்

எந்தவொரு பின்பு அனுபவம் செய்யக்கூடிய பிரிவையும்

உருவாக்க விரும்பவில்லை. நான் எந்த புதிய கோட்பாடு

அல்லது கொள்கையை உருவாக்கவில்லை. நான்

என்னுடைய வழியில் தன் உண்மைகளை நமது அன்றாட

வாழ்க்கை மற்றும் பிரச்சனைகளில் பொருத்த

முயற்சித்தேன். எனவே , 'மாணுவின் கோட்பாடு' போன்ற

எந்தவொரு குறியீட்டை நான் பிறக்கவில்லை."

2. காந்தி அவருடைய எண்ணங்களை ரஸ்கின் , தொரோ

மற்றும் டொல்ஸ்டாயின் எழுதுகளின் மூலம் மாறுபட்டது.

அவன் வேதங்கள் , பாகவத்கீதா, பைபிள், குரான் மற்றும்

பிற சமூதாய சாசனங்களின் மூலம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது.

இது குறிப்பிடத்தக்கது, காந்தியின் அரசியல் சிந்தனைகள் ஆன்மிகக் கொள்கைகளுடன் கலந்திருந்தன.

3. (ii) அரசியலின் ஆன்மிகமாக்கல் (Spiritualization of Politics)

காந்தி அரசியலுக்கு ஆன்மிகத்தையும் ஒழுக்கத்தைச் சேர்த்தவர். அவர் அரசியல்வாதிகளுக்கு , ஒரு சித்தரின் சிறப்புகளை வெளிப்படுத்தியவாறு ஒரு தலைவர் ஆவார். பொதுவான அரசியலின் அர்த்தத்தில் அவர் அரசியல்வாதி அல்லாதவர். அவர் , தனது அஹிம்சை போராட்டத்தை துவங்குவதற்கான நேரத்தையும் , அதற்கான முறைகளையும் தேர்வு செய்யும் போது , அசாதாரணமான புத்திசாலித்தனத்தையும், புத்திசாலித்தனையும் வெளிப்படுத்தினார். இதன் மூலம் அவர் இந்திய விடுதலைக்கு போராடும் அனைத்து அரசியல்வாதிகளுக்கும் ஆடர்ச்சமாக பன்முகத் திருப்பத்தைக் கொடுத்தார். காந்தி , அரசியல் கோட்பாடுகளுக்கு மிகப் பெரிய பங்களிப்பாக , ஒழுக்கம் அல்லது ஆன்மிகத்தினால் வழிகாட்டப்படும் அரசியல் செயற்பாட்டை முன்வைத்தார். அப்படி அரசியல்வாதிகள்

தியாகத்தின் உணர்வால் ஊக்கமடைய வேண்டும்

என்பதையும் அவர் வலியுறுத்தினார். இதனுடன் , சரியான

முடிவுகளை அடைய சரியான மற்றும் நீதியான

வழிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என அவர்

சொன்னார். ஆகையால் , முடிவுகளும் முறைகளும் ஒரே

விஷயம், வெவ்வேறு கோணங்களில் பார்த்தால்.

4. (iii) அரசு ஒரு ஆன்மா இல்லாத இயந்திரம் ,

தனித்துவத்தை அழிக்கும்

அஹிம்சையின் ஆதரவாளராகவும் , தத்துவ ரீதியான

அனார்க்கிசமாகவும் இருந்த காந்தி , அரசின்

எதிரியானவராக இருந்தார். அவரது அரசின் எதிர்ப்பு ,

வரலாற்று, ஒழுக்க மற்றும் பொருளாதார

காரணங்களினால் உச்சரிக்கப்பட்டது. அரசு வலிமையை

பயன்படுத்துகிறது, அதன் இருப்பை ஒழுக்கபூர்வமாக

நியாயப்படுத்த முடியாது. வலிமை பயன்பாட்டின் மூலம் ,

அரசு ஒரு நபரின் நடவடிக்கைகளின் ஒழுக்க மதிப்பை

ஒடுக்குகிறது. நபருக்கு ஆன்மா உள்ளது , ஆனால் அரசு

ஆன்மா இல்லாத இயந்திரம் என்பதால் , "அது தனது

இருப்பதற்கான காரணமாக வன்முறை என்றதைவிட

வேறெதையும் சரிசெய்ய முடியாது." அரசு தனித்துவத்தை அழித்து முன்னேற்றத்தை தடுக்கும் என்பது காந்தியின் கருத்து. அரசின் அதிகமான வலிமை பயன்பாடு சமூகத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும்.

5. காந்தியின் கல்பனை "பொது அரசு இல்லாத மக்களாட்சி"

என்பது, இதில் கிராம சமூகங்களின் கூட்டமைப்புகள்

உள்ளன, இவை தன்னார்வ ஒத்துழைப்பு மற்றும்

அமைதியான பொருந்துதலின் அடிப்படையில்

செயல்படும். காந்தி கூறினார் , "இந்தியாவின் ஒவ்வொரு

கிராமமும் ஒரு குடியரசு அல்லது பஞ்சாயத்து ஆகும் ,

அதற்கான முழு அதிகாரங்கள் உள்ளன." ஆகவே ,

ஒவ்வொரு கிராமமும் தன்னின்மை பெறும் மற்றும் அதன்

வழிகளை நிர்வகிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் , உலகெங்கும்

அதைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்கும் வருமானம் பெறும்

வரை. இந்த சமூகம் நிச்சயமாக உயர் கலாச்சாரத்துடன்

இருக்கும், இதில் ஒவ்வொரு மனிதனும் அல்லது

பெண்ணும் தன் தேவையை அறிந்திருக்க வேண்டும் ,

மற்றும் மற்றவர்கள் கடந்து செல்லமுடியாத எந்தவொரு

விஷயத்தையும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது.

"சத்யாகிரஹா"

காந்தி 1906 ஆம் ஆண்டில் "சத்யாகிரஹா" என்ற சொல்லை, தென்னாப்பிரிக்காவில் வெறுப்பின் அரசியலுக்கு எதிராக இந்தியர்கள் மேற்கொண்ட அஹிம்சை நடவடிக்கையின் வகையை வெளிப்படுத்த பயன்படுத்தினார். இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் அவரது பங்களிப்புடன் , இந்தச் செயல்முறை காதலின் வலிமை , ஆத்மவலிமை, அஹிம்சை ஆகியவற்றின் மூலம் உண்மையை எப்போதும் தேடும் மற்றும் அதை ஆராயும் ஒரு அத்துடன் வழிவகுக்கப்பட்ட முறையாகவே காந்தி அதை ஏற்றுக் கொண்டார். காந்தி , சத்யாகிரஹாவை, தனது எதிரிகளுக்கு வேதனையை ஊட்டாமல் , தன்னை தானாகவே வேதனைக்குள்ளாக்குவதன் மூலம் உண்மையை நிலைநாட்டுவதாக விளக்கியார். இது சற்றும் அழிக்காத உண்மையின் தொடர்ந்த வலியுறுத்தலாகும். சத்யாகிரஹா அஹிம்சையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளதால் , அது எந்தவொரு வன்முறையையும் எந்த வடிவத்திலும் அனுமதிக்காது. காந்தி , அஹிம்சையும் சத்யாகிரஹாவும் ஒரே பொருள்களாக கருதினார். சத்யாகிரஹா எப்போதும் கடைசித் தற்கால பரிபாலனையும் , எச்சரிக்கையுடன் மக்களின்

கலாச்சாரத்தை பாதுகாக்கும் ஒரு உத்தி ஆகும். இது நியாயம் ,
படிவங்களை அல்லது தீங்குகளுக்கு எதிராக ஒரு மனிதனின்
உண்மையான போராட்டத்தைக் குறிக்கின்றது , மேலும் இந்த
வழிமுறை எந்த துறையிலும் பயன்படுத்தப்படும். காந்தி
கூறினார்: "இது ஒரு வலிமை ஆகும் , அதை தனிநபர்களும்
சமூகங்களும் பயன்படுத்த முடியும். இது அரசியல்
விஷயங்களிலும், குடும்ப விஷயங்களிலும்
பயன்படுத்தப்படலாம். அதன் உலகளாவிய பயன்பாடு அதன்
நிலைத்தன்மை மற்றும் வெற்றிக்கான அடையாளமாகும்."

கெட்ட செயல்களை எதிர்த்துப் போராடும் சத்யாகிரஹா ,
ஆத்மவலிமையின் அடிப்படையில் உருவான ஒரு ஒழுக்கவியல்
ஆயுதமாகும், இது உடல் வலிமையை விட மேலானது. ஒரு
விமர்சகரின் படி, சத்யாகிரஹா என்பதன் பொருள் "உண்மையை
பின்பற்றுதல்" என்பதாகும் , மேலும் காந்திக்கு உண்மையானது
கடவுளாகும், எனவே சத்யாகிரஹா பொதுவாக கடவுளுக்காக
தனக்கு உயிரைப் பிரிப்பவரின் வாழ்வின் வழிகளாகக்
கருதப்படுகிறது. எனவே , உண்மையான சத்யாகிரஹி என்பது
கடவுளின் மனிதராக இருக்கின்றான். இது இராத சத்திய

போராட்டத்தின் ஆயுதம் ஆகும். மகாத்மா காந்தி

சத்தியாகிரஹாவின் பொருளை கீழே விளக்கியுள்ளார்:

"சத்தியாகிரஹா" என்ற வார்த்தையை நான்

தென்னாப்பிரிக்கையில் 8ஆண்டுகள் முழுவதும் இந்தியர்கள்

பயன்படுத்திய சக்தியை விவரிக்க தயாராகி, அதைப் பயன்படுத்தி

பிரித்தேன். இது பிரித்துவிடப்பட்டு , அந்த காலத்தில்

பிரித்தானியாவில் மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கையில் நடந்த பாசிவ்

ரெசிஸ்டன்ஸ் சத்தியாகிரஹாவின் வடிவங்கள் மற்றும்

நுட்பங்கள்

சத்தியாகிரஹாவின் நுட்பங்கள் அநுசரணை மறுக்கவும் ,

சிவில் பின்பற்றல் மறுத்தலும் அல்லது விரும்புதல் மற்றும்

வேலை நிறுத்தம் எனும் வடிவங்களில்

எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம். அநுசரணை மறுக்கலின் தொடர்பில்,

காந்தி கூறினார் , பிரகலாசம் மற்றும் ஈயப்படுத்தலுக்கு மக்கள்

தங்களின் அநுசரணையை மறுத்தால் அது நிறுத்தப்படலாம்.

மக்கள் அரசு உடன் ஒத்துழைக்க மறுத்தால் , அந்த அரசு

செயல்பட முடியாது. காந்தி கூறினார்:

"அரசியலின் மிக கடுமையான அரசு , ஆட்சி மக்களின்

அனுமதியுடன் மட்டுமே நிற்கும் , இது பெரும்பாலும் அதிரடியாக

தேவைப்படுகிறது. மக்களுக்கு எந்த பயமும் இல்லாத

போதெல்லாம், அந்த அரசின் ஆற்றல் கிட்டும்."

அநுசரணை மறுத்தல் என்பது அள்ளல்கள் அல்லது

பிக்கெட்டிங் போன்ற வடிவங்களில் வெளிப்படலாம். அள்ளல்

என்பது வேலை நிறுத்தம் செய்வது , இது ஒரு எதிர்ப்பின்

முறையாகும், அதன் குறிக்கோள் மக்களுக்கும் அரசுக்கும் மனதை

இடுக்குவதாகும். அள்ளல்கள் செயல்படுவதற்கான வழிமுறைகள்

சுயசேவை மற்றும் எந்தவொரு வன்முறையும்

பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எல்லா முறைகளும் வாதங்களைக்

கொண்டு மட்டும் செய்யப்பட வேண்டும். காந்தி எழுதியது,

சமூகமும் மனிதனும் குறித்த காந்தியின் கருத்து

காந்தி மனிதன் சமூக அமைப்பின் ஆன்மாவாக இருக்க

வேண்டும் என்று நம்பினார். மனிதன் சமூக அமைப்பின்

மையமாக இருப்பினும் , மனிதனும் சமூகமும் பரஸ்பரமாக

சார்ந்துள்ளன. எனினும் , மனிதன் தான் மூலாதாரம் , சமூகமே

அதன் பலன் என்று அவர் கூறினார். சமூகப் பாவனைகளை

தவிர்க்கும், அதிகாரம் அதிகரிக்கும் தனித்துவத்தை கொண்டுள்ள

நிலைப்பாட்டை அவர் மறுத்தார் , அதேபோல சமூக

இயந்திரத்தில் ஒரு பங்கு போன்று மனிதனைக் கொள்கை

வருத்தும் எதிர்வினையை மறுத்தார். காந்தி கூறினார்:

"நான் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை மதிக்கின்றேன் , ஆனால்
நீங்கள் மறக்கக் கூடாது , மனிதன் அடிப்படையில் ஒரு சமூகப்
பொது நிலைதான். மனிதன் தனது தனித்துவத்தை சமூக
முன்னேற்றத்தின் தேவைகளுடன் சரிசெய்ய கற்றுக்கொண்டு
இங்கு வருவதற்கான நிலையிலே இருக்கிறார். மதியிலுள்ள
அசாதாரண தனித்துவம் காட்டும் இராவணின் சட்டம் மாதிரி.
நாம் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் மற்றும் சமூக கட்டுப்பாடு
ஆகியவற்றின் இடையில் சரியான சமநிலையை
கண்டுபிடித்துள்ளோம். சமூகத்தின் முழுமையான நலனுக்காக
சமூக கட்டுப்பாட்டுக்கு சம்மதிக்கும் போது , அது
தனிப்பட்டவனுக்கும், அந்த சமூகத்தின் உறுப்பினராக இருக்கும்
சமூகத்திற்கு கிடைக்கும் பயனாகும்."

சமூகமானது, தனிப்பட்ட நபரின் தன்னிகரற்ற சேவைகள்
மற்றும் சமூகப் பாவனைகளின் முழுமையான நிறைவேற்றத்தைக்
கொண்டுவரும் வகையில் தனிப்பட்ட நபருக்கான
அதிகபட்சமான வாய்ப்புகளை வழங்க வேண்டும். சமூகமே தனது

கடமையை எவ்வாறு நிறைவேற்றவில்லை என்றால் , எதிர்ப்பு செய்வது நியாயமானது.

ஜவஹர்லால் நேசரின் வாழ்க்கை வரலாறு

ஜவஹர்லால் நேசு (Jawaharlal Nehru), இந்தியாவின் முதல் பிரதமரானவர், 1889 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 14 ஆம் தேதி இந்தியாவின் இலஹபாத் நகரில் பிறந்தார். இவரின் குடும்பம் பரம்பரை வாய்ந்த பங்களாவி குடும்பம் ஆகும். அவரின் தந்தை மோதிலால் நேசு , இந்திய அரசியலில் முன்னணி பாத்திரம் வகித்தவர்.

கல்வி மற்றும் முன்னணி படிப்புகள்:

நேசு தொடக்க கல்வி பெற ஆர்சர்ட் வாடிக்ஸ் ஸ்கூலில் (Harrods School) படித்தார். பின்னர் ஈரிஷ் கல்வி மையமான " ஃட்ரஸ் சூல்" (Eton College) மற்றும் "கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம்" (Cambridge University) ஆகிய இடங்களில் கல்வி கற்று விட்டார். பின்பு, அவர் "இங்கிலாந்து" இல் உள்ள "ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில்" பயின்று "இன்சிடென்டல்" என்ற துறை பெற்று தேர்ச்சி பெற்றார்.

]பிரித்தானிய ஆட்சியில் கிளர்ச்சி:

பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு எதிரான செயல்பாடுகளில் ஜவஹர்லால் நேசு முன்னணி இருந்தார். காந்தி அறிஞரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் , அவரும் அவரது பாரம்பரியத்தில் சமூக நலனுக்கான பரிந்துரைகளை விரும்பினார். 1919 இல், மகாத்மா காந்தியுடன் சேர்ந்து அவர் உண்மையான காந்திய முகவராக பணியாற்றினார்.

சுதந்திரப்போராட்டத்தில் பங்கு:

ஜவஹர்லால் நேசு காந்தி இயக்கத்தில் சிறந்த பங்கு வகித்தார். 1930-1934 ஆம் ஆண்டுகளில் அவர் பல முறை சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1942 ஆம் ஆண்டில் குவிட் இந்தியா இயக்கத்தில் பணியாற்றுவதைத் தொடர்ந்து அவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். ஆனால் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, இவர் முக்கிய நிலையை அடைந்தார்.

இந்தியாவின் முதல் பிரதமர்:

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் , ஜவஹர்லால் நேசு இந்தியாவின் முதல் பிரதமராக பொறுப்பேற்றார். இவர் இந்தியாவின் ஒற்றுமையையும் , பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஊக்குவித்தார்.

ஆராய்ச்சி, கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பம்:

நேச இந்தியா முழுவதும் பல கல்வி நிறுவனங்களை
தொடங்கினார், முக்கியமாக இந்திய தொழில்நுட்ப நிறுவனம்
(IIT) மற்றும் இந்திய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களை
(ISRO) உருவாக்கினார்.

புத்தகங்கள் மற்றும் படைப்புகள்:

இவர் எழுதிய சில முக்கிய புத்தகங்களில் " Discovery of
India" மற்றும் " Glimpses of World History" ஆகியவை
குறிப்பிடத்தக்கவை.

முடிவு:

நேச 1964 ஆம் ஆண்டில் டெல்லியில் தனது வாழ்கையின்
இறுதியில் காலமானார். அவர் இந்தியா முழுவதும் ஒரு
கண்ணோட்டம் மற்றும் கல்வி மேம்பாட்டு முன்னேற்றம் மூலம்
சமூக வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர்.

தினம் இந்திய மக்களிடம் அவரது நினைவுகள்:

இன்று, அவரது பிறந்த நாள் (நவம்பர் 14) "சிறுவர்களின்
நாள்" (Children's Day) என கொண்டாடப்படுகிறது , ஏனெனில்
அவர் சிறுவர்களுக்கு முக்கியமான கல்வி மற்றும்
மேம்பாட்டுக்கான முன்னேற்றங்களைப் பரிந்துரைத்தவர்.

ஜவஹர்லால் நேசுவின் அரசியல் சிந்தனை

ஜவஹர்லால் நேசு , இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் , தனிப்பட்ட அரசியல் சிந்தனைகளின் மூலம் இந்திய அரசியலில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர். அவர் ஒரு உயர்ந்த மனிதநேயம் , சமுதாய நலன் மற்றும் முற்போக்கான சிந்தனைகளுடன் அரசியலை நடத்தினார். அவரது அரசியல் சிந்தனைகள் சில முக்கிய அம்சங்களில் வெளிப்பட்டன:

1. சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகம்

நேசு இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை மெய்ப்பிக்க நம்பிக்கை வைத்திருந்தவர். அவர் அரசியலில் முழுமையான ஜனநாயகத்தை ஆதரித்தார், அதாவது மக்கள் சுதந்திரம் , உரிமைகள், மற்றும் பொதுவாக உள்ள ஆட்சி முறைகள் அனைவருக்கும் சமமாக இருப்பது என்கிற கோரிக்கையை வலியுறுத்தினார். அவரது பார்வையில், தனி நபர்களின் உரிமைகள் மற்றும் அரசின் மக்கள் தொடர்பான பொறுப்புகள் முக்கியமாக இருந்தன.

2. சமூகநீதி மற்றும் சமத்துவம்

நேசுவின் அரசியல் சிந்தனையின் மிக முக்கிய அம்சம் சமுதாயத்தில் சமத்துவத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்பதற்கான பணியாற்றியது. பண்டிகை , சாதி, மதம் அல்லது

பிற சமூக நிலைகளின் அடிப்படையில் வேறுபாடுகளை எதிர்த்து ,
அவர் ஒற்றுமையைக் காப்பாற்ற கடினமாகப் போராடினார்.
சமூகத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் சமமான உரிமைகளைப் பெற
வேண்டும் என்பதே அவரது நம்பிக்கை.

3. பெரும்பான்மையான பன்னாட்டு சிந்தனை

நேசு உலகை ஒரு இணைந்த குழுவாக பார்க்க
விரும்பினார். அவர் பன்னாட்டு பங்களிப்பை முக்கியமாகக்
கொண்டார். "நல்ல கட்டமைப்பு" என்றது , உலகம் முழுவதும்
சமாதானம், மதிப்பிற்குரிய பரஸ்பர மரியாதை மற்றும்
உலகசபையின் முக்கிய பங்கு என நினைத்தார்.

4. வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதாரம்

நேசுவின் பொருளாதாரக் கருத்து முன்னேற்றம் மற்றும்
தொழில்நுட்ப மேம்பாடு சார்ந்தது. அவர் இந்தியாவை சரியான
முறையில் வளர்ச்சிப் பாதையில் கொண்டுவர , கல்வி,
தொழில்நுட்பம், மற்றும் தொழிலாளர்களின் மேம்பாட்டை
முக்கியமாகக் கொண்டார். அவரது "தொழில்நுட்பம் மூலம்
உலகை மாற்றுதல்" என்ற கருத்து மிகுந்த முக்கியத்துவம்
பெற்றது.

5. போராட்டமும் சமுதாய மாற்றமும்

நேசு பண்டிகை சாதி ஒழிப்புக்கும் மக்களின் அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கும் உறுதியான வாதமாற்றத்தில் இருந்தார். அவர் பிரித்தானிய கம்பியூடிசன் ஆட்சியை எதிர்த்து போராடியவர் மற்றும் பின்பு இந்திய சுதந்திரத்தை பெற்ற பிறகு , நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் நாகரிகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் உதவி செய்வதில் ஆர்வமிருந்தார்.

6. அரசியல் திறமை மற்றும் இடையீடு

நேசு அரசியல் வாழ்க்கையில் தனக்கே உரிய இடத்தை வகித்தவர். அவரது வாதங்கள், சாதி விரோத, சமூக நலன் மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்பாடு ஆகியவையும் மக்களுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கில் இருந்தது.

7. இந்திய சமூகத்தின் ஏற்றத்துக்கான பார்வை

நேசு இந்திய சமுதாயத்தை மதித்தார் , ஆனால் அதை மேம்படுத்துவதற்கான பல்வேறு முறைகளை முன்வைத்தார். இதில் கல்வி, வளர்ச்சி, நிலையான பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் மக்களுக்கு அடிப்படை சேவைகளைப் பெற்றுத்தருவது ஆகியவை அடங்கியிருந்தன.

8. பாரம்பரியத்துடன் ஒத்திசைவு

நேசுவின் சிந்தனையில் பாரம்பரியத்தின் மதிப்பும்

இருந்தது. ஆனால் அதனைத் தட்டிப்பார்க்காமல் , அதனை மாற்றவும் மேம்படுத்தவும் அவர் முயற்சித்தார். இவருடைய அரசியல் கருத்துக்கள் பண்டிகை , சாதி, மதம் போன்ற கலாசார ஒழிப்பின் மீது கவனம் செலுத்தியது.

ஜவஹர்லால் நேசுவின் அரசியல் சிந்தனைகள் இன்று வரை இந்திய அரசியலில் முக்கியமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தி வருகிறன. அவரது பார்வையில் இந்திய அரசியலுக்கு அவசியமான அனைத்து அம்சங்களும் உள்ளன, அவை சுதந்திரம், சமுதாய நீதி, மற்றும் வளர்ச்சி.

ஜவஹர்லால் நேசு மரணம்

ஜவஹர்லால் நேசு, இந்தியாவின் முதல் பிரதமர், 1964 ஆம் ஆண்டு மே 27 அன்று திடீர் மாரடைப்பால் உயிரிழந்தார். அவரின் மரணம் இந்தியா முழுவதும் பெரும் பரிதாபத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர் தனது வாழ்க்கையின் பெரும்பாலான நேரம் இந்தியாவின் சுதந்திரம் மற்றும் அதன் பின்னணி வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணித்தவர்.

நேசுவின் மரணம் இந்திய அரசியலிலும் உலகியலும் ஒரு பெரிய அலைவரிசையை ஏற்படுத்தியது. அவர் வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலங்களில் உடல் நலக்குறைவு காரணமாக சில தனிப்பட்ட சிக்கல்களுடன் மோதினார் , ஆனால் அவரது மரணம் ஒரு தேசிய சோகமாகக் கருதப்பட்டது. அவரது மறைவுடன் இந்திய அரசியலின் முன்னணி தலைவர்களில் ஒருவர் பிரிந்துவிட்டனர்.

நேசுவின் மறுதலையில் , அவரது பேரரசின் எதிர்காலம் குறித்து பல எதிர்ப்புகளும் கலந்த கருத்துக்களும் எழுந்தன. அவரது மறைவை இந்திய அரசியல் வாழ்கையில் ஒரு மையகாலத்திலிருந்து புதிய தலைமுறைக்கு மாற்றமாகக் கொண்டதாக கருதப்படுகிறது.

ஜெயா பிரகாஷ் நாராயணனின் அரசியல் சிந்தனைகள்

ஜே.பி. நாராயணனின் அரசியல் சிந்தனைகள் பெரும்பாலும் சமூக நீதி , சமத்துவம் மற்றும் ஜனநாயகத்தின் சித்தாந்தங்களைச் சுற்றியிருந்தன. அவர் நம்பியதாவது , உண்மையான விடுதலை என்பது அனைத்து குடிமகன்களிடமும் பொருளாதார வளங்களும் வாய்ப்புகளும் சமமாக பகிரப்பட்டு

திகழ்ந்தால் மட்டுமே அமையும். அவரது அரசியல் சிந்தனையின் சில முக்கிய அம்சங்கள்:

1. சூழலும் சமத்துவத்திற்கு எதிர்ப்பு : நாராயணன், செல்வாக்குள்ளவர்களால் ஏழைகள் ஆக்கப்படுவதை எதிர்த்தார். சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் சமூக unrest குறைக்கப்படுவதாக நம்பினார்.
2. தொலை நோக்கு ஜனநாயகம்: நாராயணன், அதிகாரத்தை உள்ளூர்ந்த சமூகங்களுக்கு இடையிடையே பரிசுத்தி செய்யும் முறையை ஆதரித்தார். அவர் இந்திய அரசியல் அமைப்பில் உள்ளூர் சமூகங்களுக்கான மேலும் ஆதிக்கம் வழங்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறினார்.
3. அஹிம்சா மற்றும் சத்தியகிரக : காந்தியரின் அஹிம்சா (அலட்சியம்) கொள்கை அவர் முக்கியமாக பின்பற்றினார். அவர் சமுதாய மாற்றத்தை அமைதியான முறைகளில் செய்ய முடியும் என நம்பினார்.
4. சமூக பொருளாதார மேம்பாடு : இந்தியா சமூகவாத பொருளாதார முறையினை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுடன் அவர் நாட்டின் சமூக நீதியை அமுல்படுத்த சீராக்கங்களை முன்வைத்தார்.

5. அரசியலமைப்பில் சீர்திருத்தம் : உள்ளாட்சி உட்பட , அரசியல் அமைப்புகளை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர் கண்டறிந்தார். எளிய மக்களுக்கு அரசாங்கத்தில் பங்கேற்பதற்கான வாய்ப்பை வழங்கிய ஜனநாயகம் என்பதை அவர் முன்னெடுத்தார்.

இன்று இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு

இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு , ஜே.பி. நாராயணன் தனது அரசியல் பணியினை தொடர்ந்தார். 1970களின் ஆரம்பத்தில் , அவர் இந்திய அரசியல் மற்றும் சமூக அமைப்புகளை சீராக்கும் நோக்கில் 'முழுமையான புரட்சியை ' (Total Revolution) துவக்கினார். இந்த புரட்சியில் அவர் உள்ளடலான , மத்திய அரசின் அதிகாரங்களை மறுக்கும் மற்றும் ஊழல் , ஏழ்மை போன்றவை குறித்து பேசினார்.

முழுமையான புரட்சியின் நோக்கம் இந்திய சமூகத்தை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு பயணம் , அரசியல் மாற்றத்துடன் ஒரு ஆன்மிக எழுச்சியை நோக்கி நடைபெற்றது. அதன் மூலம் , அயல்நாட்டை எதிர்கொண்டு , இந்தியாவில் அரசியல் அமைப்புகளுக்கு எதிராக ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு சென்றார்.

வாழ்க்கைத் தொடர்

ஜெயா பிரகாஷ் நாராயணனின் கொள்கைகள் , இந்திய அரசியலில் மிக முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி , அவரின் நினைவுகள் தொடர்ந்தும் மக்கள் வழிகாட்டியாய் உள்ளன.

அவரது அரசியல் நம்பிக்கைகள் , சமூகவாதக் கோட்பாடுகள் , சமத்துவம் மற்றும் ஜனநாயகம் குறித்த நிலைப்பாடுகள் இன்னும் இந்திய அரசியல் அமைப்பில் மையமாக உள்ளது.